

ఆంధ్రసచిత్రవార్షికోత్సవం

4-2-77
75 పైసలు

చర్మవ్యాధులకు

అతి గాఢంగా పనిచేసే అమృతాంజన్ డెర్మల్ ఆయింట్ మెంట్

చర్మవ్యాధులకు ఉపయోగపడే సాధారణ ఆయింట్ మెంట్లు ఎక్కువగా చర్మం రోపలకు ప్రవేశించలేవు. కాని అమృతాంజన్ డెర్మల్ ఆయింట్ మెంట్ విశిష్టంగా చేరిఉండడంచేత అమృతాంజన్ డెర్మల్ ఆయింట్ మెంట్లు మాత్రము రోపలకు ప్రవేశిస్తుంది. సాధారణ చర్మవ్యాధులను అతి శ్రమంగా నిర్మూలించి చర్మాన్ని పూర్వస్థితికి తెచ్చి సహజంగాను ఆరోగ్యవంతంగాను ఉంచుతుంది. అమృతాంజన్ - డెర్మల్ ఆయింట్ మెంట్ తామర, గజ్జి, దురద ఇతర చర్మ రోగాలకు అదర్శమైన నివారిణి. నేడే ఒకటి కొనండి.

అమృతాంజన్ లిమిటెడ్ 14/15 లవ్ వర్క్ రోడ్డు, మద్రాసు 600 004

ప్రపంచం పడలి అత్యంత కాలిడే అన్ని సమస్యల తారణాలే

పూర్వ జన్మ విజ్ఞానం

అత్తవారిల్లు

నిర్మాత: పి.వి. సుబ్బారావు

స్క్రిప్ట్: చిత్తకర్ణం కె. ప్రత్యగ్భాట్

సంగీతం: టి. చలపతిరావు

నవంబరు 1977

విజ్ఞాన

NVIR

4-2-77

అంబేద్కర్ రోడ్, 68

4

ఆంధ్రసాహిత్యచరిత్ర

వ్యసానములు :
 దేశోద్ధారక కాశీనాథుని
 నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు
 స్థాపితం : 1908
 శివలెంక శంభు వసాద్
 సంపాదకుడు
 [1938-1972]
 తులనామ సం. మాఘ శు. పౌర్ణమి
 సంపుటము 70 : సంచిక : 23

సంపాదకుడు :
 శివలెంక రాధాకృష్ణణ
 *

పోస్ట్లో ఏడాది చందా రు. 41-60
 " ఆరుమాసాల చందా రు. 20-80
 విడి పత్రం 75 పైసలు
 అంధప్రదేశ్ కార్యాలయము
 గాంధీనగరం, విజయవాడ-520003.

విషయానుక్రమణిక

అట్టపాద సాహిత్యం
 'సేత గీత దాటితే' భవానీ

కథలు :

అప్పారావు నయనాలు	...	8
తండ్రి ప్రేమ	...	31
పల్లిసిటీ	...	33
దేవుడు పంపిన మనిషి	...	36
కాలం వేసిన కాలు	...	42

సీరియల్ కథలు :

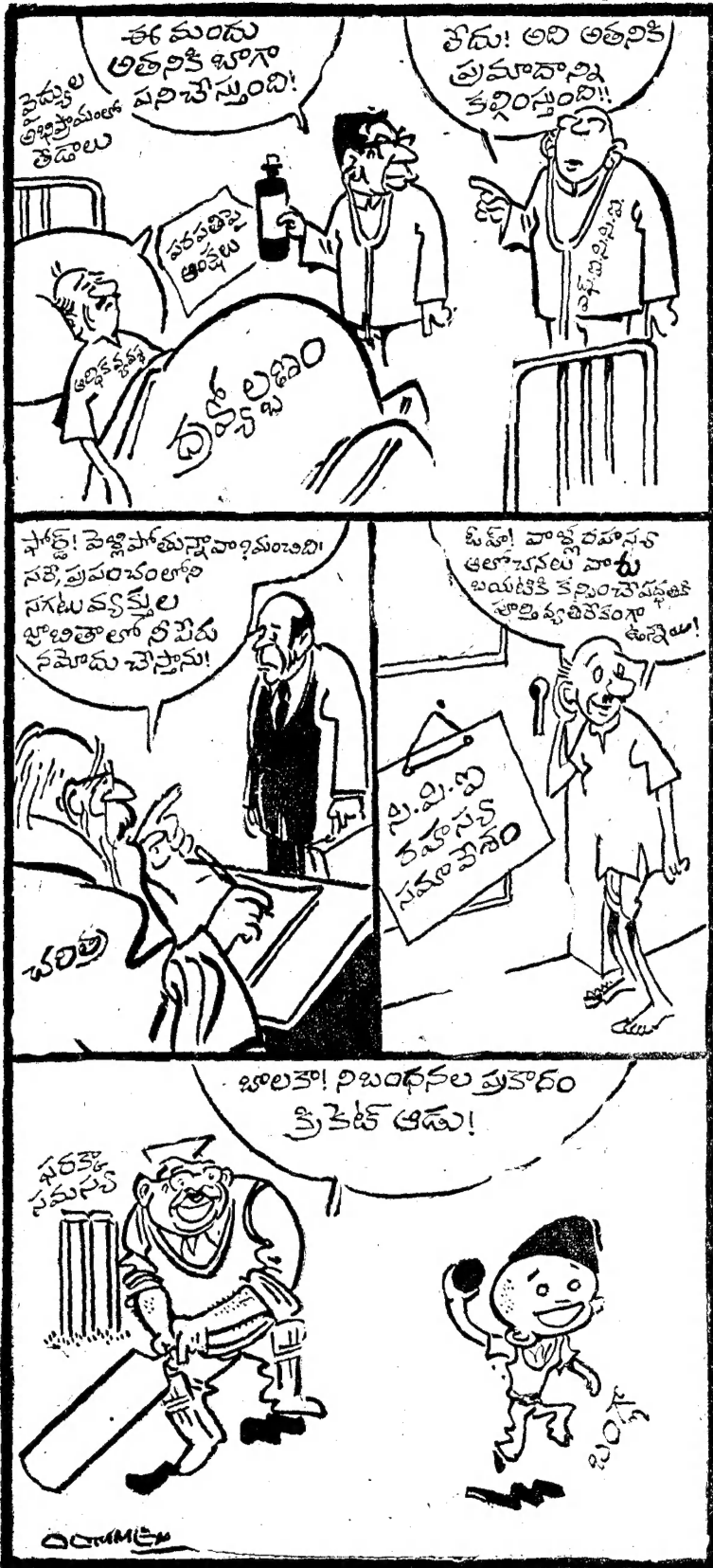
సంఘ పురాణం [[పాఠశాల]...	6
ఇన్ కెడిమల్ గాడెన్	15
మగదిక్కు	19

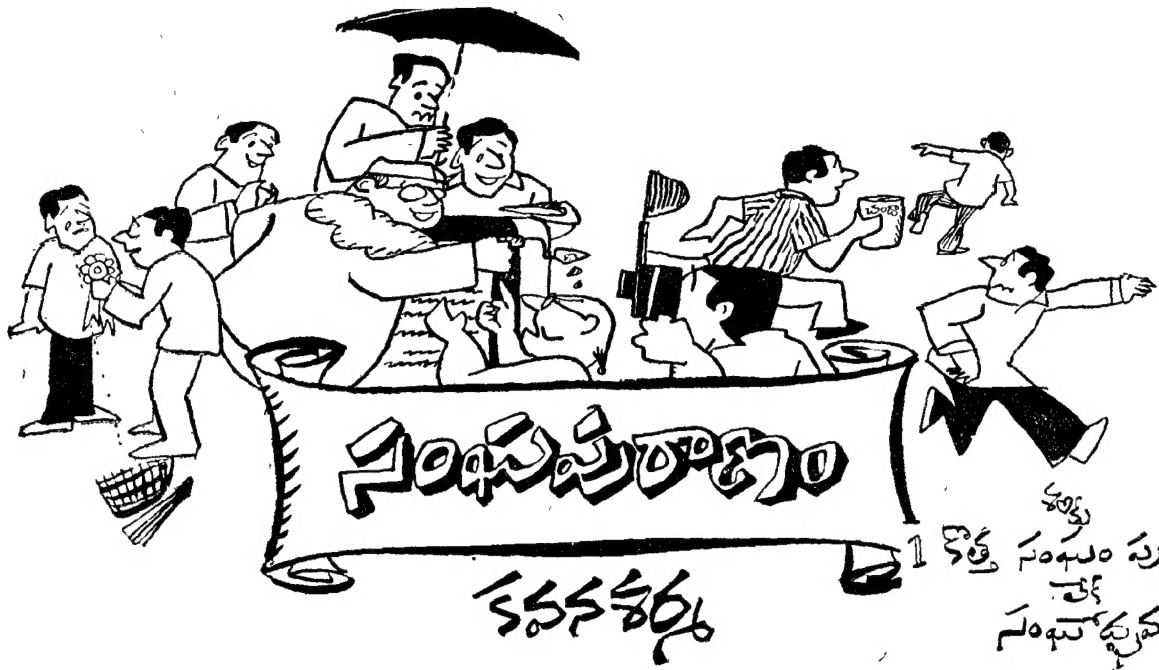
వ్యాసాలు, శీర్షికలు :

ఉత్తరాలు - 4, రోకం పోకడ - 5,
 స్కారెంట్ ? - 12, పినిమా - 24,
 ప్రశ్నాశీ-32, సామాన్య విజ్ఞానము-34,
 వారసలం, రాలిన ముద్రలు-35, పైడరా
 బాద్ నోట్ బుక్-39, భర్తృపదం-40,
 ద్వార పాఠాలు-46, అం. భి అప్పి-50.

అందరికీ 'రిపబ్లిక్ డే' సందర్భంగా
 మా శుభాకాంక్షలు -సం.

లోకం పాకడ - డిమిక్

ఈ సోదాతం.

మానవులు సంఘశీవులు అందుకని నలుగురు మనుషులొకచోట జేరితే సాంస్కృతిక సంఘాలని, విజ్ఞాన సమితులని, సంపన్నుల క్లబ్బులని, శామికుల యూనియన్లని, భక్త సమాజాలని రకంకాలని ఏర్పడుతూ ఉంటాయి ఆవిరి, నీరు, మంచు ఒక్క పోలిక నుండవు కాని చూడజూడ అని వేరు కాదు అని తెలుస్తుంది. అలాగే ఈ సంఘాల్ని పిటి జాడ ఒకటే, పేర్లే తేడా. అన్నీ ఒక లాగే పుట్టి బతికి బట్టకట్టి, బజార్లవచ్చాయి. కొద్దులకెక్కుతాయి, మట్టి కొట్టుకుపోతాయి.

చీమలు పెట్టిన పుట్టలు, ఒక పైజాకి పెరిగాక, చీమల్ని దూరంగా తరిమేసి, పాములు ఆక్రమించి హాయిగా వాడుకుంటాయి. ప్రతి సంఘానికి ఫౌండర్ మెంబర్లు వేరు ఫౌండేషన్ స్టాన్ మెంబర్లు వేరు. రెండో జాతి జనం, ఏదైనా సంఘం కాస్త నిలదొక్కుకుని ఏ భవనమో కట్టుకొందామనకొంటున్న సమయంలో ప్రత్యక్షమైన శంక స్థాపన ఫలకంమీద పేరు వ్రాయించేసుకొంటారు.

సంఘాలంటూ ఉంటే వాటికి అధ్యక్షులు కార్యదర్శులు అంటూ పదవులుంటాయి. ఆ పదవుల కోసం జన్మించిన కారణజన్ములుంటారు. వీరికి సంఘాల అవసరం ఎంతైనా ఉండటం చేత, సంఘాలేకపోతే వీరి జీవితం దుర్భరం కనుక వీరిని సంఘ జీవులనవచ్చు. మనుషులు సంఘ జీవులు.

కనుక వీరే నిజమైన మనుషులు వీళ్ళ కాని వాళ్ళ సాధారణ సభ్యులు. వీరు సంఘాల్ని నిడిపించేవారు వారు (సాధారణ సభ్యులు)నడిచేదు వారు. వీరి లీలలే ఈ పురాణం ఈ రచన వీరిగురించి, వీరికోసం కనుక, వీరికే అంకితం.

* * *

అదో పెద్ద ఊరు. ఆ ఊరు ఆంధ్రదేశానికి దూరంగా ఉంది. అందుకని అడిగ్లో ఆంధ్రులకి ఒకళ్లంటే ఒకళ్లకి అభిమానం ఉంది. అందరికీ కలిసి తెలుగంటే తాని అభిమానం.

ఆ ఊళ్లో చీమల పేటని ఓ పేటుంది అక్కడ పూర్వం మనుషులిళ్ళు కట్టక పూర్వం కాలు మోపడానికి వీల్లేనన్ని చీమల పుట్టలుండేవని అందుకే ఆ పేటకాపేరు వచ్చిందని, మురిలిళ్ళు నవనలకి వెళ్ళా ఉంటారు. అయితే ఆ ఊళ్లో ఉద్యోగరీత్యా వచ్చి ఆ పేట అద్దె ఇళ్లలో అమరిపోయిన వాళ్ళు “ఇక్కడుంటున్న జనం చీమలలాంటి సన్నకారు జనం. కోసం వచ్చినప్పుడు అరవటం తప్ప ఏం చెయ్యలేరు. చీమలు కుట్టడంవల్ల చీమలకే ప్రమాదం అయినట్టు అరవటం వల్ల వీళ్ళ గొంతుకలె పోయే ప్రమాదం వీళ్ళకే. అందుకని దీన్ని చీమల పేట అన్నారు” అంటూ చెప్పకుని ఆనందిస్తూ ఉంటారు.

అటువంటి పేటలో రంగరావున్నాడు. అతను యూనివర్సిటీలో చదువుకొనే రోజుల్లో నాటకాలు వేసేవాడు అనేకం పే యూనివర్సిటీలో నాటకాలు చెయ్యటం కోసం తప్పని సరిగా చదువుకు వేవాడు అనటం

న్యాయం అతనికాడిరూ వచ్చినప్పుడు నుంచి తోవడం లేదు. ఎక్కడైనా కాస్త ఎత్తైన అరుగు కనిపిస్తే “ఇది మా తం స్టేజిగా ఎందుకు పనికి రాదు! నాలుగు దున్నట్లు కడితే సుబ్బరంగా పనికొస్తుంది” అనుకునేవాడు అక్కడ చుట్టుపట్ల ఎవరూ లేకపోతే ఒక పెండు డైలాగులు ఆ అరుగు మీద నిలబడి చెప్పేవాడు. అటువంటి రంగరావుకి ఆ ఊళ్లో ఉద్యోగంరావటం ఈతరాని వాడిని చెరువులో పడేసినట్టుగా, చేసిన గల్లో విసిరేసినట్టుగా పల్లెటూరివాడ్ని బొంబాయిలో పడవేసినట్టుగా, బొంబాయి వాడ్ని పల్లెటూరిలో పడవేసినట్టుగా ఉంది. ఎందుకంటే ఆ పూజోన్నరకి తెలుగు నాటకాలను ప్రదర్శించడం వట్ల ఆరక్కి లేదు.

రంగరావు ఓపిక పట్టినప్పుడు ఓపిక పట్టి ఒకరోజున తన యాడు వాళ్ళని తనకి తెలిసిన వాళ్ళని తన యింటికి టీకి పిలిచి “మీరు తీరిక సమయాల్లో ఏం చేస్తా ఉంటారు?” అని అడిగాడు. కొంతమంది పెళ్ళాల్లో కుబుర్లు చెప్పాలన్నారూ. మరి కొందరు డబ్బు పెట్టి పేషాడ్లం అన్నారు. కొందరు ఉత్సాహంతులు “మా తీరిక సమయాల్లో... సాయంత్రాలు ఏమీ చెయ్యం... ఏం చేసినా చీకటి పడ్డాకనే ఏం కథ? మీరూ మాతో చేర్చారా?” అని అడిగారు.

ఓ నలుగురు మాత్రం “ఏం చేస్తే బావుంటుందంటారు?” అని అడిగారు.

రంగరావు చెప్పాడు “మనం ప్రతినెల మొదట్లోను ఒక నాటకం వేద్దాం. దానికి

ఆ క్రితం వెంటా రిహార్స్ వేసుకొందాం”
 “మనం నాటకం వేసేమే అనుకోండి
 గురువుగారూ! కాని అదెవరు చూస్తారు?”

అని అడిగడు వెంగన్నారావు. అప్పటికే
 వెంగన్నారావుకి నాటకం వెయ్యే ల న్న
 ఉత్సాహం కలిగింది ఎవరైనా ఏదైనా చెప్తే
 వాళ్ళతో వెంగన్నారావు తరగ వీకీభవించ
 గలడు; ఉత్సాహంగా ముందుకి రాగలడు.

“టికెట్టు లేకుండా రానిస్తే చాలా
 మందే వస్తారు నాటకాన్ని చూడటానికి.
 కనీసం చదువులు చూసేసి పెళ్ళి కోసం
 కాచుకొని ఇంటో కూర్చున్న అడపిల్లలు
 కాలక్షేపం లేక, ఇంట్లో వేసున్నా ఉంటే
 పరిగెత్తు కొచ్చేస్తారు. వాళ్ళ గురించి
 హుషారైన ముగిల్లిలోస్తారు. వాళ్ళనుంచి
 వాళ్ళ అమ్మాయిల్ని కాపాడుకోడానికి ఆ అడ
 పిల్లల బాబులు వారితోబాటు వారి భార్యలు,
 కొండొకచో తల్లుల వస్తారు. ఇటు మగ
 పిల్లల తలిదండ్రులు, వారి సుపుత్రులెవరి
 వలలో నైనా పడి “కానీ కట్టం
 లేకుండా పెళ్ళాడేమి”ని ప్రమాణాలు
 చేస్తారేమోనన్న డెటెల్ వస్తారు. అందు
 చేత మన నాటకం చూడటానికి బోలుగు
 మంది జనం వస్తారు” అన్నాడు రంగారావు.

“నిజమే నండయ్య” అంటూ నీకిభ
 వించాడు వెంగన్నారావు. అల్లా వెంటనే వీకీభ
 విందిన వెంగన్నారావు “మరి నాటకం వెయ్య
 టానికి స్థలమో?” అంటూ అది సంపా
 దించడం కష్టం లభ్యం నందేహం వెలిబుద్దాడు.

“రవీంద్ర భార్యలు. బాను వాళ్ళు,
 అంటే కష్టం గానీ, మన వీమల పేటలో
 నాటకం వేసుకోవడాన్ని రూపొందించేది. వచ్చిన
 ఉన్న అప్పర్ ప్రైమరీ స్కూల్లో మనం
 నాటకాలు వెయ్యొచ్చు. ఎక్కడికి ఫార్మిలు.
 కర్తెస్థల అద్దె, హాలు అద్దె కలుపుకొని,
 నలభై రూపాయలు, కుర్చీలు, మైకులు
 ఉండవు మనం ఇళ్ళనుంచి జంబుఖానాలు
 తెచ్చి వెయ్యొచ్చు. మైకుల అవసరం లేకుండా
 గొంతు పెంచి సంభాషణలు చెప్పొచ్చు.
 మధ్యలో మైకులు పెయిర్ అవటం అంటూ
 ఉండదు” అన్నాడు రంగారావు.

“మరేనండయ్య. మైకులు లేకపోవటం
 ఒక పెద్ద నావెల్లి మన నాటకాలకి. మరి
 మేక్స్...?...అ...దాల్చే ముంది రెండి మనమే
 చేసుకొందాం. కాని ప్రతి నెల నలభై
 రూపాయలు ఏక్కడి నుండి వస్తాయి?”
 అని అడిగడు రంగారావు.

“ఎవర్నన్నా ఊళ్లో డబ్బున్న పెద్దవాళ్ళని

ప్రారంభం!

పోషకులుగా పెట్టుకొందాం” అన్నాడు అంత
 వరకు వోరు విప్పని రెడ్డి. అతనికి మనం
 అడగాలేగాని డబ్బున్న పెద్దవాళ్ళు డబ్బిచ్చే
 స్తారని వాళ్ళు అందుకే భూమీదున్నారని
 నమ్ముతాడు. అంటే ‘డబ్బిచ్చేస్తారు కనక
 అని కాదు డబ్బిచ్చటానికే’ అని.

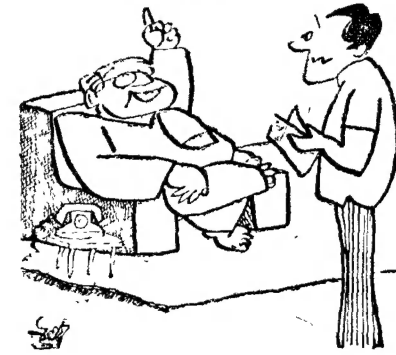
“వద్దు. డబ్బున్న వాళ్ళవరు వాళ్ళకి
 ప్రయోజనం లేకుండా పది పై నలు కూడా
 ఖర్చు పెట్టరు. మనమే తలో ఆయిదు
 వేసుకొని...” అని రంగారావు చెప్తుంటే
 “చేళ్ళమరు భాగేతం అడ్డామంటారా?”
 అని కోపంగా అడిగడు రెడ్డి.

“అది కాదు నా ఉద్దేశం. మనం ఇచ్చేది
 సభ్యత్వపు చందా. నాటకం నాడు పక్కం
 తిప్పడాం. సభ్యుల్ని చేర్చుకొందాం.
 ఆ విధంగా మనం చేతి వమురు భాగవతం
 అడల్చిన అవసరం ఉండదు. అందుకని
 మనమంతా మన చందాలు కట్టేస్తే అది
 మూలధనంగా పెట్టి మొదట నాటకం
 వెయ్యొచ్చు. ఆ నాటకం చూసాక చాలా
 మంది మన సంఘంలో సభ్యులవుతారని
 నా నమ్మకం” అన్నాడు రంగారావు.

సమావేశానికి వచ్చిన వాళ్ళందరూ దాన్ని
 ఆమోదించారు.

వక్షం తిరిగేసరికి అప్పర్ ప్రైమరీ
 స్కూల్ ఆవరణలో రంగారావు, రెడ్డి,
 వెంగన్నారావులు వాళ్ళ బృందంతో కలిసి
 నాటకం ఆడారు. ఇద్దరు, పెళ్ళికాని చాకుల
 లాంటి అమ్మాయిల్ని బలిమాలి, వాళ్ళ చేతు
 లకి వళ్ళాలిచ్చి జనం మీదికి పంపారు. వాళ్ళకి

కొవ్వే మా పెళ్ళికాని అరుసులమే
 నాటకం వద్దకోవచ్చు! ఇదే మా
 తోచిన ఉచిత సేవయ్యే!

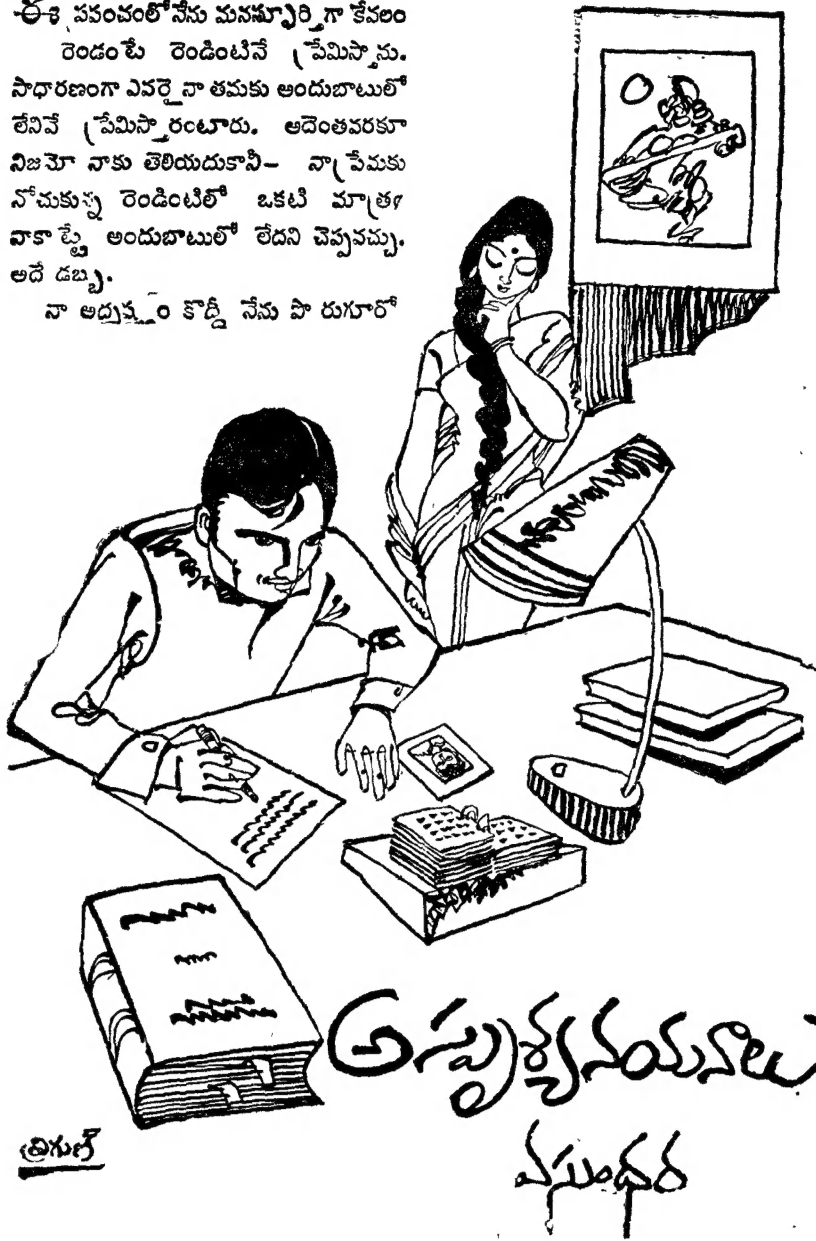
తెలిసిన వాళ్ళు తెలుసు కనుక తెలియని వాళ్ళు
 మొసామాటానికి, కొందరు అడుగుతున్న
 వాళ్ళ అడపిల్లలని తలో సావలా అర్థా
 వేసారు. నలభై రూపాయలు వసూల్చేలింది.
 ఆ వూళ్లో అన్ని సంవత్సరాలుగా ఎవరూ
 తెలుగు నాటకం చూసెంగరు. అందుకని
 అందరికీ ఆ నాటకం నచ్చింది.

నాటకం వేసిన తరువాత మొదటి అది
 వారం రంగారావు, రెడ్డి. వెంగన్నారావు నాట
 కానికి వచ్చిన వారిలో వారికి తెలిసిన వారిని
 సభ్యులుగా జేరమని, వారిళ్ళకి వెళ్ళి కోరారు.
 ఆ విధంగా ఓ యాభై మందిని సభ్యులుగా
 జేర్చు కొన్నారు.

దాంతో రెండో నాటకాన్ని మైకులు
 ఫ్లడ్ లైట్లు లాంటి హంగుల్తో ప్రదర్శించ
 కలిగారు ఈ సారి తాము గూడా వళ్ళాలు
 ఫుచ్చుకొని హడావిడిగా అటూ టటూ తిరు
 గుతూ అందరి ముందర మెరిసిపోవాల్సికోరి
 కలో అప్పటి కప్పుడు కావాలంటే పళ్ళాలుం
 టాయి ఉండక పోతాయని తమ వెంటపర్వాలు
 తెచ్చుకొన్న అమ్మాయిలు, నిరాశ పొందారు.
 అల్లా నిరాశపొందిన అమ్మాయిలలో ఒక
 అమ్మాయి తల్లి పద్మావతిదేవి. “మీకు కావా
 లంటే మా అమ్మాయి పక్కం తిప్పి
 పెద్దుంది. అక్కర్లేదంటే మీ ఖర్చు”
 అంటూ కబురు పెట్టింది. పద్మావతికి
 సంఘ కాళ్ళ కళాగల పట్ల బోలుడు ఆసక్తి.
 కూతురు పెళ్ళి పట్ల కొంచెం ఆత్రుత
 ఉన్నాయి. అందుకని ఆ పిల్లని పిల్లనంత
 ఎరు నలుగురి దృష్టిలోకి తెస్తూ
 ఉంటుంది. ఆ విధంగా చేస్తూ పోతుంటే
 ఏదో ఒకరోజు, ఎవరో ఒక రాజకుమారుడు
 ఎంచక్కా ఆ పిల్లని విమానం ఎక్కించు
 కొని విదేశాల్నిసుకు వెళ్ళాడు ఈ లోపల
 తమ పెళ్ళి జరిపించేస్తుందని, నమ్ముతుంది.
 పద్మావతిదేవి భర్త, పద్మావతిదేవి నమ్మిం
 దంతా నమ్ముతాడు. ఇంతకూ ఆ రోజు
 రంగారావు పక్కం తిప్పి చటాని కిష్టపడక,
 వచ్చే అదివారం తాము అందర్నీ కలుసు
 కొంటామని అన్నాడు అందరు సభ్యులుగా
 చేరితే తాము సంబోధిస్తామని మైకులో
 చెప్పాడు తన్ని తప్పుకుండా కలసుకోమని
 కబురు పెట్టింది పద్మావతిదేవి. రంగారావు,
 రెడ్డి, వెంగన్నారావు ఆ విధంగా మరో
 నాటకం ఆడారు. (ఇంకా ఉంది).

ఈ సవంతలో నేను మనస్ఫూర్తిగా కేవలం రెండంటే రెండింటినే ప్రేమిస్తాను. సాధారణంగా ఎవరైనా తమకు అందుబాటులో లేనివే ప్రేమిస్తారంటారు. అదెంతవరకూ విజయో నాకు తెలియదుకానీ- నా ప్రేమకు నోచుకున్న రెండింటిలో ఒకటి మాత్రం నాకొట్టే అందుబాటులో లేదని చెప్పవచ్చు. అదే డబ్బు.

నా అద్దెనైన కొద్దీ నేను పొరుగువారో

అనుభవ

ఆస్పత్రి నయనాట వస్తుధర

ఉండి చదువుతున్నాను-కానీ లేకపోతే సిగ్గుతో సగం చచ్చి ఉండేవాన్ని. నేను మామూలు చీర కట్టి చా గొప్పవాళ్ళ అమ్మాయిలాగే కనబడతాను. అది నాశరీరపు ఒంపుసాంపుల అమరికలోనూ, నామఖ సౌందర్యంలోనూ ఉంది. మాఊళ్ళో కాలేజీలేదు. చదువుకున్న అమ్మాయింటే కట్టుం తగ్గుతుంది కొబట్టి-నన్ను చదివించాలని నాన్నగారి ఉద్దేశ్యం. పొరుగువారో కాలేజీఉంది బాగాడబ్బున్న అత్తయ్య ఉంది. ఆమె దగ్గర అంతలేని అభిమానం కూడాఉంది ఇన్నీ వేరినాకు కాలేజీ యోగంతో పాటు రాజయోగం కూడా పట్టివాయి.

అత్తయ్యకు ఆడపిల్లలు లేరు. ముగ్గురు మగ పిల్లలున్నారు. అందరికంటే పెద్దవాడు నా కంటే మూడేళ్ళుచిన్న. అత్తయ్య ఇంట్లో ఒక రాజకుమారిలా కాలం గడిపాను. అత్తయ్యకు నేనంటే వింతో మోజాకావడం అందుకు కారణం.

అత్తయ్యకు ఆడపిల్లలు లేకపోవడం తాత్కాలికంగా ఒక వరమైంది నాకు. కన్న కూతురి కంటే అబ్బరంగా మానేడి అత్తయ్య నన్ను. అది ఒక విధంగా నాకుచాలా ఆనందం కలిగించింది. నేనులేని వాళ్ళ అమ్మాయినివని వినరూ అనుకోలేదు. హాస్టల్లో చేరడానికి

డబ్బులేక-అత్తయ్య ఇంట్లో నేనుంటున్నా నన్న విషయం కనీసం అత్తయ్యకు కూడా తెలియదు.

నా మనస్తానికిది బాగా సరిపడింది. నాకు దరిద్రమంటే అసహ్యం. డబ్బు అంటే పిచ్చి ప్రేమ. డబ్బును మంచినీళ్ళలా ఖర్చు పెట్టే స్థాయికి ఎదగాలన్నది నా ఆశయం. నాసౌందర్యానికి దాసోహమని ఏలజ్జెడికారి కొడుకైనా నన్ను ప్రేమిస్తాడనీ ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకుంటాడనీ నాకు ఆశకూడా ఉంది. ఆ ఆశనమ్మకంగా మారే ఆనకాశం శేషగిరి పరిచయంతో కలిగింది.

శేషగిరి నా వెంట పడుతున్నట్లు నేనెప్పుడో వసిగట్టాను. అయితే ఆవిషయం అతనికి తెలియదు. కానీ అతను నావెంట పడడం నాకు ఇష్టమే! ఎందు కంటే అతను నాలా అందంగా ఉంటాడు. మనీలే వద్దతిని బట్టి అతను చాలా సంపన్నుడిని ఇట్టే ఊహించవచ్చు. అయితే అతనంటే నేనిష్టపడడానికి ముఖ్యకారణం అతని కళ్ళు. అన్నట్లు చెప్పడం మరిచిపోయాను నే నీ ప్రవచనంలో ప్రేమించేది రెండేరెండింటినన్నాను కదూ ఒకటి డబ్బు-రెండు-అందమైన కళ్ళు.

భగవంతుని సృష్టిలో కంటికి మించి అపూర్వమైన దేదీ మరిలేదని నా దృఢ విశ్వాసం. అయినా అందరికళ్ళు అందంగా ఉండవు. కానీ మనీషి అందం చాలావరకు కళ్ళలోనే ఉన్నదని నిర్ణయించుకొన్నాను. నేనేమిషిషి నయినా కళ్ళుమాత్రం మానే అంచనావేస్తాను. మనీషి భావాలు కళ్ళలో- ప్రతిఫలిస్తాయిగదా చెడ్డవాడికళ్ళు చెడ్డ మాపులుమాస్తాయి. చెడు మాపులు కంటి అందాన్ని పాడుచేస్తాయి. అందమైనకళ్ళుంటే దుర్మార్గుడు కాలేదన్నది నా సిద్ధాంతం. అందమైన కళ్ళున్న వారు ఏతప్పుచేసినా నేను సహిస్తాను. అందుకే నామూడో తమ్ముడూ, రెండో చెల్లెలూ ఎన్నడూ తప్పుచేసినట్లు అనిపించదు నాకు. వాస్తవంగా కానీ అత్తయ్యగనీ తప్పు చేస్తారనిపించదు నాకు. అందమైన కళ్ళున్న వాళ్ళను ప్రేమిస్తాను నేను. మరి శేషగిరిని- అందమైన కళ్ళ! వింత అందమో మాటల్లో వివరించలేనంత అందమైన కళ్ళు!

సంపన్నుడైన శేషగిరికి అందమైన కళ్ళు న్నాయి. ఇంతకంటే జీవితంలో కోరుకోవలసిందేముంది నాకు. ఆ శేషగిరి నా పరిచయా న్నభింషించగానే- నేను వెంటనే అందకుండా

ఒక క్రమపద్ధతిలో అతనితో స్నేహం పెంచుకోగలుగును. మాస్టేహం నెమ్మది నెమ్మదిగా ప్రేమగా మారసాగింది. నేనుకాదు నులు ఎగవేసి శేషగిరిలో సీనిమాలకు వెళాను. స్నేహితురాలింటికి ఆని అత్యుక్తు అబద్ధం చెప్పి అతన్ని పార్కులో కలుసుకున్నాను. అతన్ని హద్దుల్లో ఉంచడానికి నేను ప్రత్యేకంగా ఏమీ అవస్థ వడనవరం లేకపోయింది. శేషగిరి చాలా బుద్ధిమంతుడిలా వవర్తించేవాడు. మరి అతనిది అందమైన కళ్ళు అతని ప్రవర్తన అందంగా ఉండక మరెలా ఉంటుంది?

శేషగిరి నాకోసం డబ్బు మంధినిల్లలా ఖర్చు పెట్టేవాడు. అతనిలా ఖర్చు పెడుతూంటే నాకు చాలా ఆనందంగా ఉండేది. నాకోసం ఖర్చు పెడుతున్నాడన్న ఆనందం కంటే - అతనికి డబ్బుంటే లక్కలెదన్న విషయమే నాకెక్కువ ఆనందం కలిగించేది. అందువల్లనే నా అలవాట్లన్నీ అతనిదగ్గర చాలా ఖరీదైనవిగా ఉండేవి. ఐస్ క్రీమ్ తప్ప తియ్యదాన్నికాదు. కూల్ డ్రింక్ తప్ప తాగదాన్ని కాదు. బాప్స్ లోతప్ప ఏర్పేదాన్నికాదు.

పిల్లి కళ్ళు మూసుకుని పాలుత్రాగినంత మాత్రాన ఇతరులకు కనబడకుండా పోదు. మా పరివరయాన్ని రహస్యంగా ఉంచడానికి మేము చేసిన ప్రయత్నాల విలువ అంత మాత్రమే అయింది. ఒకరోజు అత్యుక్తు నన్ను ప్రేమగా పక్కగదిలోకి పిలిచి-అక్కడ ముఖం వాడేలా నానాచివాట్లా పెట్టింది. అంతవరకూ అత్యుక్తు ప్రేమను మాత్రమే చవిచూసిన నేను హడలపోయాను. అత్యుక్తు నామీద కోపపడగలడనీ, అందులోనూ అంత దారుణంగా కోపపడగలడనీ ఆరోజే నాకు అర్థమైంది.

“మధ్యంతలో మంచిదాననుకున్నాను, అహాయకురాలవనుకున్నాను. అందుకే మీవాన్ను చెప్పిన వెంటనే నిన్ను మా ఇంట్లో ఉంచుకునేందుకు ఒప్పేసుకున్నాను. కానీ చుట్టూ ప్రవర్తిస్తావనీ, నా వరువు తీస్తావనీ, మీ నాన్నకు సమాధాన మిచ్చుకోవలసిన స్థితికి వచ్చు లాగుతావనీ వేననుకోలేదు అన్నది ఆమె చీవాట్లలోని సారాంశం. నాకు జవాబు ఏం చెప్పాలో తెలియలేదు. ఏడుస్తూ కూర్చున్నాను. తిట్టి తిట్టి అనిసోయి అత్యుక్తు నెమ్మదిగా దగ్గరకువచ్చి తల విమిరింది. నాకింకా ఏక్కువ ఏడుపువచ్చి అత్యుక్తు

ఒడిలో వాలి బావురుచున్నాను. ఈసారి అత్యుక్తు నన్ను ఓదార్చింది. “ఏదీఏదీ నీ బాగుకోలేదాన్ని కాబట్టి ఇలా కఠినంగా మాట్లాడవలసి వచ్చింది. యుక్తా యుక్త జ్ఞానం తెలియని వయసు కాబట్టి సుప్రస తప్పదారిన నడస్తున్నావు. సుప్రస అహాయకురాలవని నాకు తెలుసు. అందుకే నా బాధ...” అన్నది ఆమె ఓదార్పు లోని సారాంశం.

తర్వాత నెమ్మదిగా అత్యుక్తు నా దగ్గరకు వివరాలు రాబట్టింది. అతనివరో తెలుసుకుంది. నేను హద్దులు అతిక్రమించలేదని రూఢి చేసుకుంది. ఇప్పటిదల అతనితో తిరగవద్దని హెచ్చరించింది. అన్నింటికీ మౌనంగా తల ఊపాను.

ఆ తర్వాత నిజంగానే నేను కొన్నాళ్ళపాటు శేషగిరిని తప్పించుకు తిరిగాను. నే నెందుకలా తప్పించుకు తిరుగుతున్నానో తెలియని శేషగిరి చాలా కలవరపడి ఉండాలి. ఈ విధంగా అతనికి నాపట్ల ఆకర్షణ పెరిగి కూడా ఉంటుంది. ఈ రకమైన ఆలోచనలలో నన్ను నేను తప్పి పరచుకుని- శేషగిరికి అందకుండా పోసాగాను అయితే ఒక రోజు నేను కాలేజీ నుంచి యింటికి వచ్చేసరికి- శేషగిరి మా యింట్లో ఉన్నాడు. “ఏంత దైర్యం!” అని ఆశ్చర్యపోయాను. అత్యుక్తు ఏమంటుందో నన్ను బెదురు కూడా కలిగింది. అయితే అత్యుక్తు అతన్నుక్కడికి రప్పించిందన్న విషయం నన్ను నిశ్చయపరచింది. అత్యుక్తు ఏంత మంచిది?

అత్యుక్తు శేషగిరి చాలాసేపు మాట్లాడింది. అంతసేపూ నేను వంటింట్లో వున్నాను. ఆ ప్రాంతాలకు వెళ్ళడానికి నాకు సిగ్గేసింది. చాలాసేపు తర్వాత అత్యుక్తు వంటింట్లోకి వచ్చి “అతను వెళ్ళిపోయాడు” అంది. “అయ్యో!” అనిపించింది కానీ పైకి

అనలేక పోయాను. అత్యుక్తు ముఖంలో చిరువల్పులు చిందాయి. “ఈ రోజుల్లో కులం, మతం అంటూ పట్టుకు వెళ్ళాడం చాలా తెలివి తక్కువ వని. మీ నాన్న ఏమంటాడో నాకు తెలియదు కానీ కులాడు యోగ్యుడని నాకు అనిపించింది. ఏమో అనుకున్నాను కానీ సుప్రస తెలివైన దాననా! మంచివాణ్ణి వెతుక్కున్నావు.”

నాకు సిగ్గు చేసింది. ఏం మాట్లాడలేదు.

“మీ నాన్నకు ఒప్పించడానికి నా కాయ శక్తుల ప్రయత్నిస్తాను. ఒప్పుకోకపోవడానికి మాత్రం ఇందులో ఏముందిలే- అతనికి నా అన్నవాళ్ళెవరూ లేరు. నెలకు అయిదొందలకు పైగా వచ్చే ఉద్యోగం ఉంది. అన్నింటికీ మించి మనీ చాలా మంచివాడు. కట్టం అక్కరలేదట. పెళ్ళి చేసుకోవడం కోసమే స్వీతో పరివరం చేసుకున్నాడు” అంది అత్యుక్తు మళ్ళి.

ఏడుగు పడ్డట్టు ఉలిక్కి పడ్డాను అతనికి నెలకు అయిదొందల రూపాయల జీతమా? అతనుద్యోగం చెప్తున్నాడా? ఉద్యోగం నేయవలసిన అవసరం వేమిటి? నెలదాకు, ఉయసుపోకకు చేర్చున్నాడనుకుండా మన్నా- అంత చిన్న ఉద్యోగం ఎలా చేస్తున్నాడు? ఇందులో నిదో హాసముంది.

అతను నాలో రెండు వార్డున్నాయనీ అర్థమైనా పెద్దవాళ్ళు తనకని అందు బాటులో ఉంచరనీ, తన తలిదండ్రులు పెద్ద వ్యాపారస్తులనీ చెప్పాడు. అతనికి నా అన్నాళ్ళెవరూ లేరని అత్యుక్తు అంటోంది.

“అతనిది మన కులం కాదా అత్యుక్తు” అన్నరు నెమ్మదిగా.

“కాదు. అయితే యేం...” అని అత్యుక్తు ఏమో అనబోయింది.

“వచ్చు బాగా ఆలోచించుకోనీ అత్యుక్తు మూడి పెద్ద కుటుంబం. నాకింకా పెళ్ళి కావలసిన చెల్లెళ్ళున్నారు-” అని అక్కణ్ణుంచి వెళ్ళిపోయాను, మర్నాడతన్ని కలుసుకుని నిలదీయాలన్నది నా ప్రయత్నశయం.

అనుకున్నట్లుగానే మధ్యాహ్నం కాలేజీ గేటు దగ్గర అతను కనిపించెడు. మాట్లాడకుండానే అతన్నునుసరించాను. అతను బాక్సై వైపు వెళ్ళబోతూంటే “వద్దులే - నడిచే వెడదాం” అన్నాను. ఇద్దరం ఒక పార్కులోకి చేరాం.

అమెరికాలో పనికిరాని సామాన్లు

అమెరికాలో ప్రతి సంవత్సరం ఏన్ని కారులు పనికిరానివిగా వదలివేస్తారో తెలసా ? 70 లక్షల కారులు- అంటే కాదు 550 లక్షల కారులు, 2600 కోట్ల డాలర్లు - 65 కోట్ల డాలర్లు - మూతలు-కూడా వదలివేస్తారు !

“ఏందుకు నాకు అబద్ధం చెప్పావు?” అన్నది నా మొదటి ప్రశ్న.

“మీ క్లౌమ్మేట్ అరుణ నాకు బాగా తెలుసు. వాళ్ళ ఇంటోనే నే నద్దెకుంటున్నది. నిన్ను గురించి ఆమె ద్వారానే తెలుసుకున్నాను. తన క్లౌమ్మలో అప్పరస లాంటి అమ్మాయుందనీ దరిద్రమన్నా, పేదవాళ్ళన్నా అమెకు అంటులేని అసహ్యమనీ ఆమె నాకు చెప్పింది. కుతూహలం కొద్దీ నిన్ను చూసి ప్రేమతో పడ్డాను. నువ్వులేకపోతే బతుకలేకపోయింది. నీతో పరిచయం చేసుకోవాలంటే ధనవంతుడిలా మనలడమెక్కువే మార్గమనిపించింది. అందుకే అబద్ధం చెప్పాను నాకీరం కుతకుతలాడిపోయింది “పేదవాళ్ళంటే నాకు అసహ్యమని తెలుసు. ఏప్పటికైనా నీసంగతి నాకు తెలుస్తుందని తెలుసు అని అనుకున్నా.....”

అతను తాపీగా నవ్వాడు “నేను పేదవాడిని కానే. నెలకు అయిదొందలు దొరికే ఉద్యోగముంది. డబ్బుదుబాలా చేసే చెడు అలవాట్లు లేవు. వెనకామందూ ఎవరూలేరు. పెళ్లిళ్ళు బజార్లో నాకు చాలా విలువ ఉంది. పదివేలకు మించి కబ్బుకూడా పలుకుతుంది. నేను ఎడమకారిని కాకపోవచ్చు. కానీ పేదవాడిని మాత్రం కాదు”

“కావచ్చు కానీ జీవితం గురించి నేనుకన్న కలలువేరు కార్తలో ప్రయాణం, క్లబ్బుల్లో విహారం అనుదినంపోసిం. నగల పాపులో అడుగుపెట్టగానే నమ్రతగా ఒరిగిపోయే మనుషులు - ఇంటో పరివాళ్ళు.... ఎన్నినీ

అస్పృశ్యనయనాలు

చెప్పరు నాకలలన్నీ నీకళ్ళలో ప్రతిఫలించాయి. మోసపోయాను”

“అలా నీకు సుమా! మనం ఒకరినొకరు ప్రేమించు కున్నాం. మనకున్న సౌకర్యాలలో ఎంతో హాయిగా జీవితం గడపవచ్చు. నీకోరికలకు కారణం నీబుద్ధి ఇంకా వికసింపకపోవడం నీకోరికల్లో సుఖంలేదు. నేనాడిన అబద్ధాలకు నన్నుక్షమించు. నీ ప్రేమను పొందడం కోసమే అబద్ధమాడాను నేను. నీకసారి నీ ప్రేమలభించాక నేను చేసిన ఎంత పెద్ద తప్పునైనా క్షమించగలవని నా నమ్మకం. అందమైన నీకళ్ళలో ఒక్కసారి నావట్లు ప్రేమ, జాలి ప్రతిఫలించనీ అన్నాడతను జాలిగా ముఖంపెట్టి.

ఆక్షణంరో నాకు అతని పట్ల అంటులేని అసహ్యం కలిగింది. మొట్టమొదటి సారిగా నేను ఒక అందమైన కళ్ళున్న వ్యక్తి చేసిన తప్పును క్షమించలేక సోయాను. అంతేకాదు ఆకళ్ళున్న ముఖాన్నిద్వేషించడం కూడా ఆరంభించాను. “కళ్ళు చూసి మోసపోరాదు” అనుకున్నాను అతని వంక నూటిగా చూశాను. నాముఖం చూస్తూనే అతినిమిషం వివర్ణమైపోయింది.

“సుమా! అలాచూడకు. నీకళ్ళు ప్రేమను రప్పించుతే ప్రపంచం లేవనకున్నాను. వాటిలో ఇప్పుడు ద్వేషం, అసహ్యం కనిబడుతున్నాయి. అదినేను భరించలేను. నీకంటికి అవినవ్వులేదు. నీ అందానికి అదిమచ్చగా ఉండి

పోయింది స్త్రీశ్శనుమా! అలా చూడకు” అన్నాడతను.

అందమైన నాకళ్ళలో ద్వేషమా? అసహ్యమా? ఏందుకో ఉలిక్కి పడ్డమాట మాత్రం నిజం. కానీ అతనివంక అలాగే చూడసాగాను. అతనక్కణ్ణించి లేచి వెళ్ళిపోయాడు.

నామనసు పొడై పోయింది. అంతే చిందరవందరగా ఉంది. అతను నాకళ్ళలో ద్వేషాన్ని అసహ్యాన్నిచూశాడు. అందమైన నాకళ్ళకు అవినవ్వులేదన్నాడు. ఆదృశ్యం సహించలేక వెళ్ళిపోయాడు.

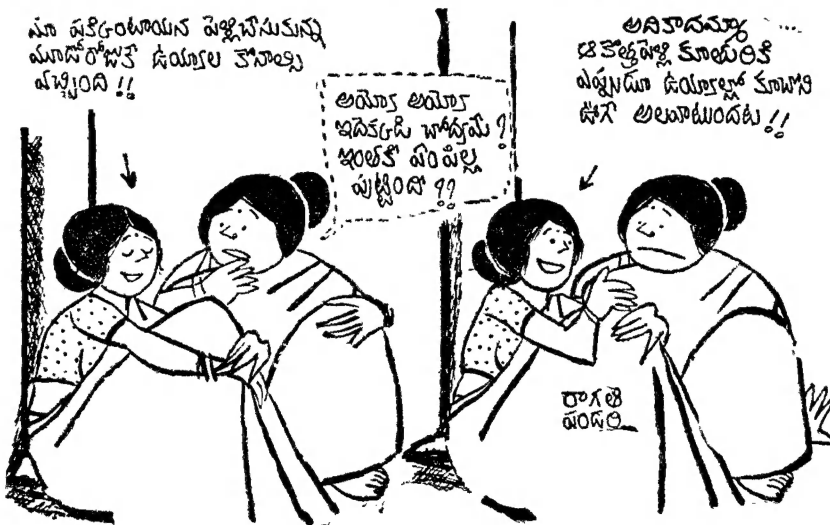
అయితే నేనంతగానే ప్రేమించే కళ్ళలో వివేషమూలేదా? పరిస్థితుల పరావానికీలేనై ఎంత అందమైన కళ్ళయినా అన్నికళ్ళలాగే చూసాయా?

నేను మంచి దనుకున్న కళ్ళు నన్నుమోసం చేశాయి. అందమైన మనుకున్న నాకళ్ళలో అసహ్యం, ద్వేషం కూడా ప్రతి ఫలించబడింది కళ్ళు మనిషి శరీరంలోని ఒక భాగం మాత్రమే. మెదడు ఇచ్చే ఆజ్ఞల ననుసరించి అవిప్రవర్తిస్తాయి.

తర్వాత శేషగిరి నాకు రెండుతరాలు రాశాడు. ఎన్నోసార్లు నన్ను కలుసుకుందుకు ప్రయత్నించాడు. నేను లేకపోతే తను బ్రతుకలేడుట. కఠినత్యం వహించక తన్ను వివాహం చేసుకోవాలిట. నేను తనకు అండగా వుంటే ఎన్ని కష్టాలైనా పడి నేను కోరిన సందేదమకూడా సాధించగలడుట.

నేనూ అతనికి ఉత్తరం రాశాను. నన్ను మరచి పొమ్మనీ, ఏ పరిస్థితుల్లోను అతన్ని వివాహం చేసుకోవడం జరగదనీకొన్ని సంవత్సరాల వునాదితో ఏర్పడ్డ నా కలలు చాలా బలమైనవని అవి తప్పుక ఫలితాయన్న నమ్మకం నాకున్నదనీ, ఫలించకపోతే కన్నెగానైనా ఉండిపోతా తప్ప వివాహం నేనుకోసనీ రాశాను.

నా స్నేహితు నాకు తెలుసు. నా ఆర్థిక అర్హతలను బట్టి చూస్తే శేషగిరి చాలా మంచి వరుడు. అలాంటి సంబంధం డోరకడం నాకు చాలా కష్టం. కానీ ఏం చేయను- ఏందుకల్లానో డబ్బుకు నేను ప్రేమిస్తాను. అలాగే అందమైన కళ్ళలో ఏ వివేషమూ లేదని తెలిసి కూడా వాటిని ప్రేమించు కుండా ఉండలేక పోతున్నాను. బహుశా అది నా బహిష్కరణ. ఆ రెండింటినీ ప్రేమించకుండా ఉండలేను నేను.

బియ్యే ప్యాసు కాగానే ఉద్యోగం దొరికింది నాకు. అయితే ఇప్పుడు నేను అత్యుత్పాదక శీలం ఉండడం లేదు. ఒక పెద్ద సిటీలో ఉంటున్నాను. కార్నల్ తిరగణి కలలు కంటూ నెలకు అయిదు వందలు సంపాదించే ఉద్యోగం గల మగవాడిని వదులుకున్నాను నేను. కానీ ఇప్పుడు నా కొచ్చే జీతం మూడు వందల యాభై మాత్రం. అయినా నేను కలలు కనడం మానలేదు. వీరైనంత దర్బాగానే జీవితం గడుపుతూ నెలకు ఎనభై రూపాయలు ఇంటికి కూడా వంపుతున్నాను. అయితే తరచుగా ఇంటికి వెళ్లను నెను. దారి ఖర్చులకు భయపడి కాదు. మా ఇంట్లోని దర్బానికి భయపడి.

అలాగని మా ఇంట్లో దర్బాదం నిలయ తాండవం చేస్తుందనుకునేరు. నా ఆలోచనల అంతస్తు చేరు. ఆ అంతస్తులోంచి మాస్టే శేషగిరి దర్బాదుడు. మాదీ దర్బాదు కుటుంబం.

ఏ విధమైన విశేషాలూ లేకుండా రెండు సంవత్సరాలు గడిచిపోయాయి. అప్పుడు హఠాత్తుగా నా జీవితం అనుకోకుండా గొప్ప మలుపు తిరిగింది. అదీ నేను కోరిన విధంగా!

అతనివరో చాలా గొప్పవాడిలా గున్నాడు. మా అసీనుకు ఏదో పనిమీద వచ్చినట్లున్నాడు. అట్లా టూ తిరుగుతూ చటుక్కున నన్ను చూసి అగిపోయాడు. ఏమనుకున్నాడో ఏమో నా దగ్గరకు వచ్చి "మేడమ్ ఏమీ అనుకోవంటే ఒక చిన్న ప్రశ్న. మీ పేరే మిటో చెప్పగలరా?" అన్నాడు.

అతనితో ఏ ప్రత్యేకతా నాకు కనిపించలేదు. కానీ ఏ మనిషినినా చూడగానే అప్రయత్నంగా అతని కళ్లవంక చూడడం నా అలవాటు అతని కళ్లు నాకు నచ్చలేదు. అతని ముఖం అందంగా లేకపోవడానికి అతని కళ్లే కారణ మనిపించింది. అయినా పేరు చెప్పడానికేమంది? "సుమత!" అన్నాను నెమ్మదిగా.

"పేరు అందమైనదే కానీ ముఖం ఇంకా అందంగా ఉంది" అన్నాడతను.

నేను నవ్వి "చాలా థాంక్స్. మీ కేమైనా ఇక్కడ పని ఉందా" అన్నాను.

"ఉంది కానీ మిమ్మల్ని చూడగానే మరిచిపోయాను. మీకు అభ్యంతరం లేదంటే..."

అని అతను అగిపోయాడు. నేను కుతూహలంగా అతని వంక చూసి "లేదంటే..." అన్నాను.

"అసీనుకు రోజూ ఇంత పెందరాళే వస్తున్నావు - నీ సంసారం జీవితం అంత సుఖంగా లేదా?!"

అతను నిట్టూర్చాడు, "నా వయసు ఇరవైయారేళ్లు. తెక్కులేనంత అస్త్రీకి వారసుణ్ణి. మంచి అందమైన భార్యకావాలని ఎంతో కాలంగా కలలు కంటున్నాను. ఇంత వరకూ నా కలలు ఫలించలేదు..." అతను మళ్ళీ అగిపోయాడు. ఈ సారి నాకు కుతూహలం కలగలేదు. కొద్దిగా దయం కూడా వేసింది. డబ్బున్నా దెవడూ ఏ కబ్బుకుని తను రెక్కలేనంత అస్త్రీకి వారసుడనని చెప్పకొడు. వీడెవడో నా బలహీనతను తెలుసుకుని వచ్చాడనిపించింది.

"మీ అభిప్రాయం నాకు అర్థమైంది. కానీ నేను మీరుకున్నలాంటి మనిషిని కాను. నేను చూడగానే మనుషుల్ని అంచనా వేయగలను మీ ముఖం చూశాను. మీ కళ్లు నాకు నచ్చలేదు. కళ్లు బాగాలేని ఏ మనిషైనా - నాకు నచ్చడు." అతను ఎక్కువగా చొరవ తీసుకున్నాడనిపించడంవల్ల నేను కొంచెం మర్యాద నత్తికమించి మాట్లాడానని చెప్పవచ్చు. అందుకే అతని ముఖం వివర్ణమైంది.

"చూడండి ఇంతవరకూ జీవితంలో ఓటమి నన్నది ఎరుగను నేను. ఏ నిర్ణయమైనా తీసుకోవడమే తీసుకోవడం అలవాటు నాకు. మిమ్మల్ని చూసి చూడగానే వివాహం చేసుకోవాలనిపించింది. అందుకోసం ఏమైనా చేయగలను. ఒప్పకోకపోతే బలవంతంగా ఎత్తుకుపోయేనా వివాహం చేసుకోగలను. ఒప్పకుంటే ఈ క్షణంలో మీ పేర బ్యాంకిలో

లక్షరూపాయలకు అకౌంట్ ఓపెన్ చేయగలను" అన్నాడు.

కేతలకైనా అంతుండాలనుకున్నాను. వీడి నంగతేమో ఇప్పుడే తేల్చాలనిపించింది. అందుకు "అయితే నా పేర లక్షరూపాయలకు అకౌంట్ ఓపెన్ చేయండి. నేను మిమ్మల్ని వివాహం చేసుకుంటాను" అన్నాను.

"మీ బాప్ నడిగి ఫర్మిషన్ తీసుకోండి - ఇప్పుడే బ్యాంకుకి వెడదాం" అన్నాడు వాడు. వాడితో కలిసి బయటకు వెళ్ళడం ప్రమాదకరమనిపించింది. "మీరు బ్యాంకు దగ్గర ఉండండి ఒక గంటలో నేను వస్తాను. సయినేటు బ్యాంకు కాదు, స్టేట్ బ్యాంకు దగ్గరకు" అన్నాను. వాడు వెళ్ళిపోయాడు.

ఆశ, అనుమానం, ఆశ్చర్యం. భయం ఒక్కసారిగా కలిగాయి. జీవితంలో ఓడి చెప్పకోతగ్గ ఎంత సంఘటన అయితే మరో గంటవరలో నిజంగానే నేను లక్షలకారోగి నయ్యారు.

వాడు-కాదు, సారీ-అతను-కాదు, సారీ-వారు... అన్నమాట నిజంగానే నిలబెట్టుకున్నారు. వారిపేరు రామనాథం. మరో పది రోజుల్లో వారు నా శ్రీవారయ్యారు.

నేను రామనాథం శ్రీమతిని కావడం నా జీవితంలో ఒక బంగారు కల. వచ్చులేని నిజం.

నా కిప్పుడు స్వంత కారుంది. డ్రైవింగు కూడా వచ్చును. చాలా తరచుగా షిపింగుకు వెళుతూ ఉంటాను నేను. ఏ విషయకు వెళ్ళినా అంతులేని గౌరవం లభిస్తుంటుంది నాకు. దర్బాదంవల్ల నా ఆసక్తి మరంత పెరిగింది. అవి చాలా తరచుగా వ్యక్తమవుతుంటాయి నేను. కానీ వారి కళ్ల పట్ల నాకుగల అసహ్యతను మాత్రం పైకి వ్యక్తపరచలేక పోతున్నాను.

నేను ప్రపంచంలో ఎక్కువగా ప్రేమించేది రెండేరెండు. ఒకటి డబ్బు. అది నాకు లభించింది. రెండు-అందమైన కళ్లు. అవి వారికి లేవు. నేను డబ్బును ప్రేమించడంతో పాటు దర్బాదాన్ని అసహ్యించు కుంటాను. అందమైన కళ్లను ప్రేమించినట్లే - వికారమైన కళ్లను అసహ్యించు కుంటాను. కానీ వారి కళ్లనెలా అసహ్యించుకునేది?

ఆ కళ్లు నన్ను చూడడం వల్లనే నాకీ నైధింసం పట్టింది. అయినావరే ఆ కళ్లంటే నాకు అసహ్యం, ఎంత సహించు కుందామన్నా

కుదరడంలేదు. ఇంత అదృష్టం నాకు కలిగించిన భగవంతుడి ఒక్క విషయంలోనూ ఏందుకు చిన్నమాపు చూశాడో అర్థం కావడంలేదు.

అన్నింటికంటే బాధాకరమైన విషయం మరొకటి ఉంది. ఆయన పేరుగా నమ్మ దగ్గరకు తీసుకుని “నీ అందమంతా కళ్ళలో ఉందినుమా!” అని కళ్ళను ముద్దు పెట్టు కుంటారు. చేతులు తనకు అలా చేస్తానని ఆశిస్తారు. కానీ నేనెన్నడూ ఆయన కళ్ళను ముద్దు పెట్టుకోలేదు. ఆయన కళ్ళలో తీవ్రమైన ఆకాభంగం చూస్తాను. అయితే నేను పరిచయం అనవ్వకరమైన అకళ్ళను ముద్దు పెట్టుకోవడం నావల్ల కాదు. అంతేకాదు ఆయన ముందున్నంగా ఉన్నప్పుడు అకళ్ళు వచ్చుకొంటే చూస్తున్నా యన్నావానం నాకు కలిగిందే జాగుప్పా బావం అంతా ఇంతా కాదు. నాలో ఉన్న అవాం కాళం పాలు విక్రమ కావడంవల్లనే ఆయన చాలా మంచివారు కావడంవల్లనే చెప్పలేను కానీ చాలావరకు నాకు కలిగి భావాలను దాన దానికి కూడా పయత్నించమనేను. అవిధంగా అయిపోవాలాస్తోంది నిరుత్సాహ పరిచానే చెప్పాలి.

వారు దగ్గరలేవప్పుడు విన్నోపిర్లు నాకు వారిమీద జాలికలుగుతుంటుంది. ఒకటి నా మకుడానికి రాజయోగం వట్టించినవారికి తగిన ముఖం చేసివ్వలేకపోతున్నానని అన్న డప్పుడు నాకు అనిపిస్తూండేది. కానీ అకళ్ళను చూడగానే అన్ని మరచిపోయేదాన్ని. గొంగలి పురుగు మీద పాకేనట్లుండేది అకళ్ళు నన్ను కాంతితో చూస్తూంటే.

నేను కృతఘ్నురాలినేకానప్పు. కానీ మామూలు బలహీనతకు లొంగిపోయిన సామాన్యురాలని.

ఆయన విషయం నన్ను పతేలుతుంటుంటే అనలేదు. నన్ను పేరుగా చూడడం మానలేదు. తను దగ్గరలేవప్పుడు నా ప్రవర్తన మార్పులో వారిని చాలా గట్టివిధాలు తీసుకునేదాన్ని. ఆయన సమక్షంలో అకళ్ళను చూస్తూ అనన్తి మరచిపోయేదానని. అనవ్వమొక్కటే స్ఫురించేది. ఇలా ఏందుకు జరుగుతోందో మాత్రం నాకు తెలియదు. ఏదో అతీతశక్తి కిందే అలా ప్రవర్తిస్తున్నానేమో ననిపించేది.

ఏది ఏమైనా జీవితం సాగిగానే నడిచిపోతోంది. ఏమిటి వ్యక్తికి బాధ కలిగిస్తున్నప్పటికీ

అప్సర్యనయనాలు

నేను ఆనందంగానే జీవితం గడుపుతున్నాను.

ఇప్పుడు నాకోక కొత్త సమస్యలయల్లే రింది నాకడుపులో ఒక కొత్త ప్రాణి కడుపులో ఉంది. అప్రాణి ఆడకావచ్చు, మగకావచ్చు, కానీ ఆయన పోలిక తెచ్చుకుంటుండేమో నన్నది నాభయం. ఆయన పోలిక వచ్చినా నాకంత అభ్యంతరంలేదు. అకళ్ళు వచ్చియేమోనని అనిపి బయ్యు. చాలాసార్లు దేవుణ్ణి ప్రార్థించాను కూడా-పుట్టబోయే పాపకు నాపోలిక రావాలి. కానీ ఆయనకూడా దేవుణ్ణి ప్రార్థిస్తున్నాను తనపోలిక బాటుతురావాలి. ఒక రోజు నేను పక్కనుండగానే పైకి అనేకారు దేవుడి దగ్గర “నాకు బాటుపుట్టాలి. వాడికి నాపోలిక రావాలి” అని.

నాకు ఒళ్ళు మండి పోయింది “మంచి కోరికే రాకరా-వాడికి మీకళ్ళరావాలా?” అన్నాచుచిరాగ్గా. ఆయన ముఖం చాలాకోపంగా అయిపోయింది. “నీకు అందానికి అర్థం తెలియదు. తెలియంటే నాభయంలో అందంకని పించేది” అనేసి అక్కణ్ణించి వెళ్ళిపోయారు.

చేతులు రెల్ల బోయాయి. ఆయన నమ్మకంతో మాట అంటారని నేను అనుకోలేదు. ఏందుకంటే అదే ప్రథమానుభవం మది.

నెలలుగడిచాయి. వారికోరిక ప్రకారం నాకు బాటుకలిగింది. వాడిపోలికలు మొదటో, ఏమీ తెలియలేదు. కానీ అరేడు నెలలవయసు వచ్చే వరకే వాడితో క్రమంగా ఆయన పోలికలు కనిపించసాగాయి. దేవుడు ఆయన కోరికను మన్నించాడు. వాడిజాట్టు ఆయనజాట్టుకు మల్లేనే ఉంగరాలు తిరిగి ఉంటుంది. చూడగానే ముక్కు, చెవులూ ఆయనవేసనిదెప్పవచ్చు. అయితే దేవుడు నాకోరికను కూడా మన్నించాడు. వాడికళ్ళు మాత్రం ఆయనవి కాదు. ఎంతో అందమైన కళ్ళు. నాఅదృష్టాన్ని నేనే అధిగమించి కున్నాను. నాదాటుకు నేను అనన్త్యాంతుకోపపీన అగత్యం అప్పించి.

బాటు అంటే ఆయనకు ఎంతో అభిమానం. బాటు పుట్టేక మా ఇద్దరి అనుబంధం మరింత పెరిగింది. ఆయన నన్నింటా ఎక్కువగా అభిమానిస్తున్నారు. ముఖ్యంగా వాడి కళ్ళంటే ఆయనకు ప్రాణం. రోజుకో వంపాపర్లయినా వాటిని ముద్దులాడతారు. అదృశ్యం నాకు చాలా ఆనందాన్ని కలిగిస్తుంది.

స్కారెంత ?-8

గెలుపు - ఓటమి

రామనాథన్ క్రిష్ణన్ పేరు పెన్నిస్ అదేవాళ్ళకి అది చూసి- దాని గురించి వదిలి ఆనందించేవారికి కూడా పాతిక సంవత్సరాలుగా పరిచయమైన పేరు.. యామధ్యనే హైదరాబాద్ లో జరిగిన వేషనల్ హార్డ్ కోర్స్ పెన్నిస్ ఛాంపియన్ షిప్ పోటీల్లో రామనాథన్ క్రిష్ణన్ 17 సం.ల బాలుడి చేతిలో వోడిపోయాడు!

పాతిక సం.ల క్రితం రామనాథన్ క్రిష్ణన్ కలకతా లో తన 17వ ఏట వేషనల్ హార్డ్ కోర్స్ పెన్నిస్ ఛాంపియన్ అయినాడు. దేశమంతా అటు తిరిగి చూసింది... “పెన్నిస్ స్టార్ ఉదయించిందన్నారు- అప్పుడు ఆ

ఆయన మంచి తనాన్నర్థం చేసుకున్నాను నేను. మానసికంగా అయినా చాలా దగ్గరపు తున్నాను. కానీ ఆయన రళ్ళ పట్ల నా కున్న అనన్త్యాంతు మాత్రం లేకమయినా తగ్గడం లేదు.

బాటు పెద్దనాడవుతున్నాడు. చాలా అల్లరి చేస్తున్నాడు. వాడేంచేసినా నాకు ఎంతో ముద్దుగా ఉంటోంది. జీవితంలో అల్లరి కావడానికి మించిన మధురానుభూతి లేదన్న నన్నుత్యం అనగానా అవుతోంది.

ఒకరోజు

బాటు ఒక పుస్తకం పట్టుకుని నా దగ్గరకు వచ్చాడు. “అమ్మా, చూలు...” అంటూ అది ఆయన దైరీ వెదవ ఎక్కడైనా ఏమైనా చింపేశాడేమోనని కాస్త జాగ్రత్తగా పరిశీలించి చూశాను. చింపిన జాడ కనపడలేదు. కానీ దైరీకున్న గైడు కనబడలేదు. కాటో ఉన్నట్లు అనిపించి లాగి చూశాను. ఆ పాటో...

ఉల్కిస్తానన్నాను. ఆ పాటోలో నక్కి నాకు బాగా తెలుసు. గుర్తుపట్టడానికి తడం కూడా పట్టలేదు. నేను తొలిసారిగా అనన్త్యాంతుకున్న అందమైన కళాన్ని ఆ వ్యక్తి శేషగిరి.

శేషగిరి ఈయనకు తెలుసా? పాటో

టెన్నిస్ స్టార్ రామనాథన్ క్రిష్ణన్ యంత సంతోషించాడో యివ్వడు వోడిపోయి కూడా అంతే సంతోషించి వుంటాడు - తనను వో డి ం చి న రమేష్ [15 సం.ల అరుమాసాల వయసు] ని కౌగలించుకుని బహు అరుదుగా మనిషికి జీవితంలో లభించే అతి మధురమైన అపురూపమైన అనుభూతిని పొంది వుంటాడు...కారణం?

ఛాంపియన్ అయిన బాబుడు "రమేష్" మరెవరోకాదు రామనాథన్ క్రిష్ణన్ కొడుకు రమేష్ క్రిష్ణన్... 'పు తాడిచ్చేత్ వరాజయమ్' అన్నారు. భారత టెన్నిస్ ప్రపంచానికి మకుటం లేని మహారాజు రామనాథన్ క్రిష్ణన్ మీద స్కోర్ చేసిన యువ టెన్నిస్ రాజుని చూసి టెన్నిస్ ప్రియులు 'టెన్నిస్ తార' మరొకటి ఉదయించిందని వర్ణించారు. [★★★]

దగ్గరుంచుకునేటంత స్నేహం ముందు అతనితో? అయితే ఎన్నడూ ఆయన నా దగ్గర శేషగిరి ప్రసక్తి తీసుకురాలేదంటే అందుకు కారణం మేమిటి?

నాకు డైరీ రాయడమన్నా, అది రాసే వాళ్లన్నా చిరాకు. ఆయన డైరీ రాస్తారని తెలుసుంటే ఎన్నడూ దానివంక చూడాలని కూడా అనుకోలేదు. కానీ ఈరోజు ఆయన డైరీ చదివాను. అయితే అందులో చెప్పకో దగ్గ విశేషాలేమీలేవు. చాలా సామాన్యమైన వివరాలున్నాయి.

సరుగెత్తుకు ఆయన దగ్గరకు వెళ్లాను. ఆయన ఏదో రాసుకుంటున్న వారల్లా ఉలిక్కిపడి "ఏమిటోయ్ విశేషం" అన్నారు. ఫోటో ఆయనకు చూపించాను. "బాబు మీ డైరీలో ఆడురూంటే ఈ ఫోటో అందులోంచి పడింది. ఎవరంటి ఈయన?" అనడిగాను, ఆయన ముఖంలో అదోరకమైన నవ్వు కనిపించింది. "అతనెవరో నిజంగా నీరు తెలియదా?" అన్నారు.

ఒక్కక్షణం తట పటాయించాను. అబద్ధ మాడడం మంచిది కాదనిపించింది. "తెలుసు. కానీ ఈయన మీ కేమవుతాడో తెలుసుకోవాలనుంది" అన్నాను.

"అతను నాకేమవుతాడో చెప్పలేను.

అతను నాకేమికాడో కూడా చెప్పలేను. చిన్నతనం నుంచీ నా కెందరో స్నేహితులున్నారు కానీ ఆరునెల్ల పరిచయంతో నా కత్యంత అప్పుడైపోయాడు శేషగిరి. హాస్పిటల్లో - అత్యంత దీనావస్థలో నేనున్న సమయంలో ఇతని పరిచయం లభించింది. తనకు క్యాన్సరు వచ్చిందని ఎంతోకాలం బ్రతకనీ అన్నాడు. మా ఇద్దరికీ గొప్పగా జత కుదిరింది." అంటూ ఆగారాయన.

"ఇప్పుడాయన ఎక్కడున్నాడు?"

"స్వర్గంలో బహుశా ఇం దుడు అర్ధానన మిచ్చి ఉండవచ్చు..." అంటూ నిట్టూర్పు విడిచారాయన.

"ఒక్క సందేహం - అతను నాకు తెలుసని మీకెలా తెలుసు?"

"అతను నాకన్నీ చెప్పాడు. నిన్ను తను అమితంగా ప్రేమించాడట. కానీ మనస్తత్వాన్ని ప్రేమించలేదుట నువ్వు ఆమాయకురాలివట. డబ్బుగురించి కలలకంటున్నావని చెప్పాడు. నీ గురించి అతను చెప్పిన వివరాలూ, నిన్ను నేను వివాహం చేసుకోవాలన్న అతని కోరికే మన ఈ ప్రస్తుత జీవిత విధానానికి దారితీశాయి" అన్నారాయన.

ఏమిటి? శేషగిరి కోరిక మీద ఈయన నన్ను వివాహ మాడరా? ఇది నిజమా? నా కోరిక తెలిసిన శేషగిరి నా కోసం ఇంతమంచి వరుణ్ణి వెతికాడా? "మీరేదో దాస్తున్నారు. ఆరునెల్ల పరిచయంతో ఆయన మీకు వధువును చూసేటంత అప్పుడెలా గయ్యాడు? బాబుమీద ఒత్పేసి చెప్పండి" అన్నాను.

ఆయన ఉలిక్కిపడ్డట్టే కనిపించారు - "ఫీ! ఒత్పేమిటి? ఇంత చిన్న విషయానికి?"

"ఇది చిన్న విషయం కాదు నాకు నిజం చెప్పకపోతే బాబుమీద ఒత్పే!" అన్నాను దృఢంగా.

ఆయన ముఖంలో క్రమంగా రంగులు మారాయి. ఒక్కక్షణం ఆగి "నీకు నిజం చెప్పనని శేషగిరికి మాట ఇచ్చాను. కానీ ఆ మాట నిలబెట్టుకోవడం నా వల్లకాదు. నిలబెట్టుకోడంకన్న ప్రయోజనమూ కనబడం లేదు. ఈ నిజం నువ్వు తెలుసుకోవాలని అననరం కూడా ఉందనిపిస్తోంది నాకు" అని ఆగి "ఫోటో చూశావు. మరిషి కూడా తెలుసు. నిస్సంకోచంగా చెప్ప శేషగిరి కళ్ళు ఎలా వుంటాయి?" అన్నారాయన.

"చాలా అందంగా" అన్నాను.

"మరి నావి?"

"ఎందుకంటే తెలుసుంటే అడుగుతారు?"

అన్నాను అనవ్వుగా ఉంటాయని అనలేక.

"మరి రెండూ ఒకటే సంటే నమ్మగలవా?"

"ఏమిటి?" అన్నాను. విషయం సరిగ్గా అర్థం కాకపోయినా ఎందుకో షేక్ తిన్నట్లుని పించింది.

"ఒక చిన్న యాక్సిడెంట్ నా కళ్ళు దెబ్బతిన్నాయి. హాస్పిటల్లో ట్రీట్మెంట్ తీసుకుంటున్నాను. డబ్బున్నవాణ్ణి కాబట్టి శస్త్ర చికిత్సలో నిపుణులు ఎంతో శ్రద్ధ తీసుకుని వైద్యం చేస్తున్నారు నాకు. అయితే కొత్త కళ్ళు కావాలి నాకు. లేకపోతే శాస్త్రతంగా గుడ్డివాణ్ణి కావాలి. ఆ సమయంలో నన్ను వెదుక్కుంటూ వచ్చాడు శేషగిరి. తను కాన్పురుతో బాధ పడుతున్నాననీ, రోజులు లెక్క పెట్టుకుంటూ బ్రతుకుతున్నాననీ, మరణానంతరం తన కళ్ళ నా కిస్తాననీ అన్నాడు.

అయితే ఒక వరతు పెట్టాడు. నీ వివరాలన్నీ చెప్పి నేను నిన్ను వివాహం చేసుకోవాలన్నాడు. నేను అంగీకరించిన మర్నాడే అతను ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు. తన కళ్ళను నా కువయోగించవలసిందిగా చీటి రాసిపెట్టి మరీ చనిపోయాడు. ఫలితంగా అతని కళ్ళతో నేను చూడగలిగాను. నిన్ను పొంద గలిగాను."

నా కళ్ళలో నీళ్లు తిరిగాయి. "మీ కోసం నా కోసం అతను కొంచెం ముందుగా ప్రాణాలు తీసుకున్నాడన్న మాట" అన్నాను

"కొంచెం ముందుగా కాదు, చాలా చాలా ముందుగా - అతనికి ఏ క్యాన్సరు లేదని హాస్పిటల్లో పోలీసు డాక్టరు ధృవపర్చాడట -"

"చాలా పెద్ద దెబ్బ తిన్నాను. హఠాత్తుగా నాకు జ్ఞానోదయం కూడా అయింది. శేషగిరి నన్ను మాళాక నాకోసమే బ్రతకాలనుకున్నాడు. నన్ను మితంగా ప్రేమించాడు. కానీ నే నతన్ని తిరస్కరించాను. కాబట్టి బ్రతుకు నంతం చేసుకోదలిచాడు. అయితే నాకు డబ్బంటే ఇష్టమని అతనికి తెలుసు. అతని కళ్ళని నేను ప్రేమించాననీ తెలుసు. ఆ రెండూ నాకు లభించేలా చేశాడు. చనిపోయినా కలకాలం అతని కళ్ళు నన్ను చూసే ఏర్పాటు చేశాడు. అతని ప్రేమ అపూర్వం.

అంతేకాదు ప్రేమ పరంగా వెను దరిదు

చేపల లెక్క

మనూరు డెప్యూటీ ఐదు సంవత్సరాల క్రితం ప్రపంచం మొత్తం మీద పల్లె కారులు నాలుగు మిలియన్ల టన్నుల చేపలు పట్టేవాళ్ళు... 1960 నాటికి చేపలు పట్టేవారి సంఖ్య చేసలూ కూడా పెరిగిపోయాయి. నాలుగు మిలియన్ల టన్నుల నుంచి ఒక్క 60 సంవత్సరాల కాలంలో మనుషుల ఆహారం కోసం సముద్రాలలో పట్టు బడే చేపల సంఖ్య 40 మిలియన్ల

అంటుంది ఇప్పుడు ససంచంలో డెప్యూటీ మిలియన్ల అంటే ఏడుకోట్ల టన్నుల దాకా చేపల్ని పట్టు కుంటున్నారు.

అమెరికా, జపాన్, రష్యా, ఫ్రాన్స్ మొదలైన దేశాలన్నీ కలసి, సముద్రాలను గాలించి, చేపలన్నీని వున్నాయో తెల్పుకుంటున్నారు. మనిషి ఆహారం కోసం సముద్ర గర్భంలో బరిగే అన్వేషణ సముద్ర జలాల్లో పల్లె కారులు జరిపేవేటకూడా ఎక్కువై నాయి!

తున్నాయి కళ్ళలో ఏమీలేదు నాటికి సామూఖ్యం లేదు. ఈ సత్యం గుర్తించిన నేడు తటాలున ఆయన్ను రౌగరించుకునే ఆకళ్ళు ముద్దు పెట్టు కున్నాను. స్పృష్టిలో ఇంతవరకూ ఏ పిమురాలికి లభించని అమూల్య కానుక ఆకళ్ళు! ఇప్పుడాకళ్ళు నాకు చాలా అందంగా కనబడుతున్నాయి.

అయితే ఆయన ముఖంలో మార్పు కనబడింది నాకు. బాగా పోలింది చూడగా అది అమాయ అని అర్థమైంది. ఇంతకాలం అసహ్యించుకున్న ఆ కళ్ళను - చేపగిరివి అని తెలియగానే ముద్దు పెట్టుకున్నానంటే ఆయన ఏమిందగలరా?

ఇప్పుడు ఆయన కళ్ళంపై నాకెంతో ఇష్టం. నా ప్రతి చేష్టలోనూ ఆ భావం వ్యక్తమవుతూనే ఉంటుంది. నా మదిలోని భావాలను దాచుకోవడం కష్టం కానీ ఆ కళ్ళను పొగడలేదు. ముద్దాడలేదు.

బహుశా చేపగిరినంటే ఆ సామూఖ్యుడి నయనాలను తాళే అద్భుత నాకు లేదని లోచి భగవంతుడు కలకాలం నాటిని నాకు అస్పృశ్య నయనాలుగా చేశాడు.

రానివి. వికారనయని. నాదగ్గర ప్రేమధనం లేదు. అందమైన ప్రేమదృష్టి లేదు.

అయస్కాంతానికి ఉత్తర దక్షిణధృవా లు; టాయి ఉత్తరధృవం-ఉత్తరధృవం దగ్గర గా వస్తే వ్యతిరేక శక్తులు పనిచేసి రెండూ దూరంగా విడిపోతాయి. అయితే రెండు వ్యతిరేక ధృవాలు (ఉత్తర, దక్షిణ ధృవాలు) దగ్గరగా వస్తే ఆకర్షించు కుంటాయి. ఇది

అస్పృశ్య నయనాలు

అయస్కాంత లక్షణం.

వేను దరి దాన్చీ; అందవికారాల్ని అసహ్యించు కోడానికి కారణం నాకున్న అయస్కాంత లక్షణమే!

చేపగిరి ముఖానికి అందంగా కనిపించే ఆ కళ్ళు ఆయన ముఖంలో అసహ్యంగా కనబడు

గొప్ప భారతీయ సంప్రదాయంలో విశిష్టమైన స్నానపు సబ్బు

మైసూర్ శ్యాండల్

© గవర్నమెంట్ సోప్ ఫ్యాక్టరీ, బెంగళూరు వారి నాణ్యమైన తయారీ. మార్కెట్ చేయువారు: (1) మైసూర్ సోప్ కంపెనీ లిమిటెడ్, బెంగళూరు

MCA-SS 60-A-7el

పెట్రోమాక్స్ దీపం ఇంకా ఊగుతూనే ఉన్నది. దాని కనుగుణంగా దాని చుట్టూ ఉన్న రెక్క పురుగుల మూక గూడ కదులు తున్నది. కాగి ఉన్న దీపపు అద్దాన్ని ఛీకొని భూ సతన మవుతున్న రెక్క పురుగులను నేలమీద నున్న రెండు లొండలు మ్రింగు తున్నాయి.

ఎటో కార్యార్థమై వెళ్లి ఉండిన తోటి వాడు చెప్పల జతను చేతబట్టుకుని పెదరెడ్డి పెద్ద అంగరేవుకుంటూ వచ్చాడు. వాడు పందిరికి అవతల నిలుచుని, పెట్రోమాక్స్ దీపపు కిరణాల కడ్డంగా అరచేయి పెట్టుకుని కొంతసేపు టిట్టించి చూసి, “ఎవరాడ. రాచం దుడా? ఏదిరా ఇట్టొచ్చినావు?” అనడిగాడు.

రామచంద్రుడు తల ఎత్తి ఏదో చెప్ప బోయేటంతలో సత్తిగాడు కల్పించుకుని రామ చంద్రుని నై సాకసారి అసవ్యంగా చూసి, తరవాత తోటివాని వైపు చూసి, “పెదరెడ్డి దొంగ సామ్యులు చెప్పించి కోరుటులో గెలిచి నాడంట. మనచంతా దొంగసామ్యులైవే నాచంట. ఆ మాట చెప్పేదాని కొచ్చినా డీడు” అన్నాడు.

వాడిలా చెప్పే ముగించగానే రామచంద్రుడు తోటివాడితో “నేనట్లా మాట అనలేదు లోటి మావా. ఊరి నాయాలు” నాకెందుకు ఇల్లు భారీ జెయ్యమని గవర్నెంట్ లోల్లా తాకిడు ఇచ్చినారు. నా కర్కం పెదరెడ్డితో చెప్పకుండా రచించినా నంత” అన్నాడు.

తోటివాడు, “ఇంగ చెప్పకునే దేదిరా. జరిగిపోయిన పెండ్లికి మేళం వూదినట్టు ఇంగ జెప్పకునే దేంది? కలేక్టు ఆ డు అయింది గదా. రేపు పొద్దు నాలుగు బార లెక్కెసరికి నీ ఇంటిని కుప్పదోసి పెట్టాం. ఈలోగా చేరికి చిక్కింది తీసుకుని బయ ల్దేరు” అన్నాడు.

రామచంద్రుడు రెడ్డిగారి మూడంత స్త్రుల భవంతిని తలవెత్తి చూసి, తన కంఠంలో ఇంచుక కరుకుతనం, అత్త స్వేచ్ఛర్లం తోణికిస్తూ, “రిజిస్ట్రా రేషీసులో ఆ నేల నా పేరున పట్టా అయింది గదా. నంతరాలు, విలిముద్దర్లు అయినాయి గదా. ఇప్పుడా నేల నాది కాదని ఎవరు మూతం విట్టంటారు?” అన్నాడు.

(గత సంచిక తరువాయి)

విచిత్రంగా ధ్వనించిన అతని కంఠాన్ని విని అట నున్న హరిజనులందరూ తమచేతుల లోని పనులు మానివేసి నిశ్శబ్దమైపోయారు.

తోటివాడు నింపాడిగా, “చుక్క పెట్టి నట్టు ఆ నేల నీ పేరు మీదవే పట్టా అయిందంటా?” అనడిగాడు.

రామచంద్రుడు తెల్లబోతూ, “అదేది తోటి మావా. ఆ పూట నువ్వు గూడ రిజిస్ట్రా రేషీసులో ఉంటేవి గదా” అన్నాడు.

తోటివాడు నిశ్శబ్దంగా ఉన్న పరిసరాలను ఒకసారి కలియ జూసి, మళ్ళీ రామచంద్రుని వైపు తిరిగి, “ఇతే నువ్వువుడు పెదరెడ్డిని కోరుటుకు ఈడ్చి బుద్ది చెప్పానంటావు. నన్ను సాచ్చికి విసుకుంటా నంటావు” అన్నాడు.

రామచంద్రుడు అప్పట్లో “నేను అంతటాడినా. దేవుడే బుద్ది చెప్పాడు” అన్నాడు.

“దేవుని దాకా విందుకు? నువ్వే చెప్ప చెప్పకూడదా” అంటూ తోటివాడు ఎడమ చేతినుండి ఒక చెప్పను కుడిచేతిలోకి తీసు కుని బలంగా విసిరాడు. అది గురి తప్ప అట నున్న ఇటుకరాతి గోడకు తగిలింది. వెంటనే వాడు రెండవ చెప్పను గురిచూసి వదిలాడు.

జరిగిన కథ : 2 రామచంద్రుడు

చేసిన దాకీరికి ఫలితంగా ఇల్లు కట్టుకోవటానికి పోరంబోకు నేల ఇప్పిస్తాడు పెదరెడ్డి. రామచంద్రుడి భార్య నాగ. పెదరెడ్డి కోరినట్టు కోర్టు కెళ్లి దొంగ సాక్ష్యం చెప్పడు రామచంద్రుడు పెద రెడ్డి రిపోర్టు చేయటంతో పోరంబోకు భారీవేయమని రామచంద్రుడికి ఉత ర్వు జారీ చేసాడు కలెక్టరు. “పెదరెడ్డిని” వేడుకోటానికి వస్తాడు రామచంద్రుడు.

అది రామచంద్రుని ముఖాన్ని పెడిల్చిని తాకి ఇసుకనీల మీద పడింది. రామచంద్రుడు బాధతో కేకవేసి రెండు చేతులతో ముఖం కప్పుకున్నాడు. సత్తిగాడు మెరపువలె లేచి రామచంద్రుని కడుపుమీద బలంగా తన్నాడు. రామచంద్రుడు తూలుతూ వెళ్లి ఇసుకమీద వెల్లకిల పడ్డాడు కడుపులో సేగులు తెగి పోతున్నట్టుగా అతనికి అనిపించింది.

వెల్లకిల పడిన అతడు ప్రక్కకు తిరిగి మోకాళ్ళను ఇసుకమీద ఊనుకుని పైకి లేచాడు.

సత్తిగాడు, “నీ...కొడకా...మా కులం చెప్పేదానికి పుట్టినావురా. నీ...-. ఎంత తిమిరెక్కిందీరా నీకు. పెదరెడ్డిని కోరుటు కీడ్చే నత్తా లేకపోయిందని వగస్తా ఉండావు గదరా” అంటూ మీదకు రాసాగాడు.

రామచంద్రుడు నాలుగు బారలు వెనకకు జరిగి నిటారుగ నిలుచుని, “ఒరే సత్తిగా నే స్పీజోలికి రాలేదు. నీ పేరెత్తలేదు. అనవసరంగా నామీద వెయ్యేసినావంటే బాగలేదు” అన్నాడు.

సత్తిగాడు ముందుకొస్తూ, “చెయ్యి వియ్యడం కాదురా. నిన్నీపూట కీలు కీలుకు ఇరగొట్టుకుండా ఇడిపి పెట్టేది లేదురా” అన్నాడు.

అలా మీదకొస్తున్న సత్తిగాడిని చూస్తూ డగా యుద్ధం తప్పదని రామచంద్రునికి అని పించింది. ఉద్రేకం విషంవలె అతని దేహ మంతా ప్రాకింది. గోచిని బిగించి ఎగగట్టాడు. రోమమయమైన తొడలు పెట్రోమాక్స్ దీపంలో నిగిగిలాడుతూ కనిపిస్తున్నాయి. అతడు తొడలను చరచి, “రా. రా. మాది గోనికి పుట్టి నోడా. నీ ఏచికలేరి కున్న పెట్టె స్తాను. రా” అంటూ మోకాళ్ళనూ, నడు మును ఇంచుక వంచి, పిడికీలి బిగించిన బల మైన చేతులను ముందుంచుకుని, ఏ క్షణాన నైవా తనమీద పడనున్న సత్తిగాడిని చూస్తూ నిలుచున్నాడు. అతని ముందు రెండు బారల దూరాన సత్తిగాడు నిలుచుని చావుదెబ్బ కొట్టడానికి అనువైన లివ్ కోసం తన దేహంలో ప్రతి కండరాన్నీ ఆయత్తం చేసు కుని నిలుచున్నాడు.

మిగిలిన హరిజనులు తమ మోకాళ్ళను అరచేతులనూ ఇసుక నేలమీద ఊనుకుని నాలుకలను పండ్ల మధ్య పెట్టుకుని కమ గ్రుడ్లు పెద్దవి చేసుకుని చూడసాగారు.

పెట్రోమాక్స్ దీపం నిశ్శబ్దంగా వెలు

గుతూ ఉంది. కొంతసేపటి క్రితం రామ చంద్రుని భుజం తగిలినప్పటి నుండి అది నెజావుగ వెలగడం లేదు. అండాకారంలో ఉన్న దాని నత్తి తన తెల్లదనాన్ని కోల్పోయి రక్తపు పొంచెత కన్నునడి ఉన్నట్లు ఎర్రగ వెలుగుతున్నది. దాని కాంతి, రాహు గన్నుడై యున్న సూర్యుని కాంతివలె మందంగా అస్పష్టంగా ఉన్నది.

నత్తిగాడు తన కుడిచేతి ముంజేతికి ఉన్న ఇత్తడి కడియాన్ని ఎడమ చేతిలో కిందకు జరిపి చుట్టకట్టు మీద వదిలి పెట్టాడు. అప్పుడు కుడిచేతి పిడికిలిని బిగించగా కడియం పట్టి చుట్టూ బిగుతుగా అమరి ఉన్నది. కడియపు అంతు కత్తి వాదర నలె పదునుగా ఉన్నది. వాడు చేయి విరిచి మణి కట్టులో చేప దూలాన్ని ఢి కొంటే దూలం అంగుళం లోతు దిగుతుంది, రామచంద్రుని కపాలం ఒక లెక్కా.

నత్తిగాని పోకడలను లోటివాడు తృప్తి కాలంలో ఆకలింపు చేసుకున్నాడు. వాడు రెండడుగులు ముందుకేసి, “ఒరే నత్తిగా నెత్తురొచ్చే వస్త్రేయ్యోద్ధరా. నెత్తురు రాకుండా వాడిని నలగ గుద్ది పారేయ్” అని మిగిలిన హరిజనుల వైపు తిరిగి “తనవార చూస్తూ వుండారు గదరా కోతులకు పుట్టి నెడవల్సార. అందరూ లేచి తలా ఒక ప్రక్కన కమ్మకుని వాడిని ముగించేయ్యండ్రా” అన రవాడు.

వాళ్ళ మరుజణమే లేచి తమ మోకాళ్ళకు అరవేతులకు అంటుకుని ఉన్న ఇసుకను గూడా దులుపుకోకుండా ఎక్కు పెట్టి విడిచిన అమ్మలవలె దూసుకుపోయి రామచంద్రుని చుట్టూ కమ్మకున్నారు.

‘పెటోమాక్స్ దీపానికి ఉన్న గాజు నల కలు రక్తసిక్తమైయున్న దంతాలవలె వెలుగు తున్నది.

హరిజనుల మూక మధ్య రామచంద్రుడు కనుపించలేదు. వాడు తమ మోకాళ్ళలో మోచేతులలో, పిడికిళ్ళలో, గుడికాళ్ళలో పొడవైన రామచంద్రుడిని విగత జీవుడిని చేయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఆ అవకాశం లభించని కొందరు మూకకు వెలవల ఉండి ఇసుకమీద చిందు లేస్తున్నారు. ఒకడు “వీడంతా ఎంత? వీనిబతుకంతా ఎంత? వీడు పెదరెడ్డినే విడిచి స్తాడా! ఆయన రిని లేవినపుడు రాలే వింగిలిమెతుకులకుదీటపూ పీనిబతుకంతా?”

ఇన్ క్రెడిబుల్ గాడెస్

అంటున్నాడు. మరొకడు ఉదేకం పట్టలేక “వీని పెండ్లాన్ని దొమ్మరొట్టా... రేపేయాలకు వీని పెండ్లాం తెల్లకోక కట్టుకుని మూల కూర్చోవాల. ఈ పూట వీని సావు కండ్ల జూడందే ఇంటికి సాయేది లేదు.”

ఉన్నాడు. అతని వీపుమీద నత్తిగాడు కూర్చుని ఉన్నాడు. వాడు తన ఎర్రటి తువ్వాయను రామచంద్రుని మెడ చుట్టూ వేసి మెలిపెడు తున్నాడు. కణతల మీదుగానూ, చెమటలు కారుతుండగా, రెక్కలమీద కండరాలు పొంగు తుండగా, వాలకను బయట పెట్టుకుని నత్తిగాడు తువ్వాయను మెలిపెడుతున్నాడు.

అనరున్నా. రామచంద్రుని పరివేష్టించి ఉన్న జనం కాళ్ళ సందున దూరదానికి ప్రయత్నించ సాగాడు.

ఇంతలో గుంపు మధ్య నుండి నత్తిగాడు గాండ్డివాడు. “జరగండా అడపాను నాయాండ్లారా జరగండా. ముందుగా నాకు ఊపిరి తిరగకుండా చెప్పా వుండారు గదరా” అని. గుంపు విచ్చిపోయింది. రామచంద్రుడు విరిగిన చెరకు గిడవలె ఇసుక నేలమీద పడి

రామచంద్రుని కనులకు అనంతమైన చీకటి, అందులో దేదీప్యంగా వెలుగుతున్న కోణాలు కనిపిస్తున్నాయి. అతని చెవులకు భయంకరమైన నిశ్శబ్దమూ, దానిని చెదర గొడచూ భయంకరమైన ఘోషలు విని పిస్తున్నాయి.

ఇంతలో ఒక లాంతరు రెడ్డిగారి భవంతి లోనుండి గేటాదాటుకుని వీధిలో కొచ్చింది. లాంతరును పట్టుకుని ఉన్న కరణం అక్కడ

జరుగుతున్న దొంగిలీచునీ చూసి అగిపోయాడు. కరణం వెనక నిలుచుని ఉన్న రెడ్డిగారు గంభీరమైన కంఠంతో “ఏందిరా అడ గాడిదగొడుకుల్లా” అన్నాడు. ఆ కంఠాన్ని విని హరిజనులందరు చెదిరిపోయిన గొర్రెల వలె నిశ్శబ్దంగా అటు ఇటు చూడసాగారు.

తోటివాడు ఇసుక నేలమీద పరువ్వన అడుగులేసుకుంటూ రెడ్డిగారి చెంతకు నడిచి నడుమును ఇంచుక వంచి చేతులను రొమ్ముల మీద కట్టుకుని, “రావచంద్రుడు సాని. వాని తలకాయ దరణి మీద నిలాటం లేదు. మా పాటుకు మేం వన్నేసుకుంటూ వుంటే వచ్చి గిచ్చి జగదాటకు తీస్తా ఉండాడు. మేం వంతా కోరుటులో దొంగసాచ్చి జెప్పినా వంట—” అన్నాడు.

వాని మాటను మధ్యలోనే తుంచుతూ రెడ్డి, “ఊ!!” అన్నాడు. తరువాత తలవత్తి “సత్తిగా ఇట్లా రా” అని పిలిచాడు.

సత్తిగాడు పండ్ల మధ్య బయట పెట్టుకుని ఉన్న నాలుకను లోపలకు లాగుకొని, మెలిసిడుతూ ఉండిన తువ్వలను వదిలి పెట్టి, లేచి, రెడ్డిగారి చెంతకొచ్చి వినయంగా నిలుచున్నాడు.

రెడ్డి, “ఏందిరా. నువ్వు చేస్తావుండే పని?” అనడిగాడు.

సత్తిగాడు గసపోసుకుంటూ, “అనా కొడుకు. నోరు పట్టని మాటలన్నీ మాట్లాడి నాడు సామి. వాన్ని ఈ చేతులతో చంపి, ఈ చేతుల్లోనే గోరి కట్టేస్తా సామి” అన్నాడు.

“అగు” అన్నట్లు రెడ్డిగారు చేయి ఎత్తి పైగిచేసి, “సత్తిగా కొండమాదిరి తలకాయ పెంచుకోసుండావుగాని దాట్లో మెదడు కొంచెం గూడా లేదురా. ఏ పని ఎన్నడు చెయ్యాలో తెలవదు” అని ఏదో చెప్పబోయే అగి, సంకోచిస్తూ నలుచైపులా చూసి, “నరే. నువ్వు పో. వందిరిపని చూడు. రామ చంద్రుని తోలికి నున్నేమీ పోయో” అని. తోటివానివైపు చూసి “రామచంద్రుడు కదలకుండా మెదలకుండా ఉండాలేందిరా. సచ్చివాడే చూడు” అని పురమా యించాడు.

తోటివాడు ఇసుక నేలమీద చలన రహితంగా పడిఉన్న రామచంద్రుడిని సమీపించి ముక్కువద్దనూ, రొమ్ముమీదనూ అరచేతిని ఉంచి చూసి, తిరిగొచ్చి, “ఊపిరి ఆడతా ఉంది సాని. తెలివి దప్పి నడుండా దంతే.

ఈ అగ్గురారాన్నీ, మాంపల్లిని ముంచనిదే వాడు సావడు సామి” అన్నాడు.

రెడ్డిగారు ఒకసారి హరిజనులనందరినీ కలయజూపి, “నరే. మీరేవరూ వాడిజోలికి పోకండి. ఇంకొంత సేపు తెలివి రాకపోతే నలుగురు పట్టి తీసుకుపోయి చింతకోపుల కవతల పోదేసిరిండి.” అని కరణంవైపుతిరిగి, “వద” అన్నాడు.

కరణం, రెడ్డిగారు, పూజారి ఊరిబయట నున్న దేవాలయం వైపు సాగిపోయారు. వారి వెనక ఇద్దరు హరిజనులు చేరోకత్తిని చేత బట్టుకుని అంగరక్షకులుగా నడుస్తున్నారు.

హరిజనులు తమవసులను సారంభించారు. కొందరు రామచంద్రుని చుట్టూ చేరారు. రామచంద్రుడు నిశ్చలనంగా పడిఉన్నాడు. గూనివాడొకడు అతని వెక్కన కూర్చుని ఇంచుక సేపుచూసి, “చ్యవ్యవ్య సత్తిగా. కొడి మెడనులిచినట్లు మలించే నావుగదరా. ఇప్పటిప్పట్లో తెలివివచ్చేట్లుగా. లేదు,” అన్నాడు.

సత్తిగాడు, “ఒక ముంతవీళ్ళు తీసుకొచ్చి వానిముఖానవల్లు. వాడేలేచి కూర్చుంటాడు.” అన్నాడు.

ఒక ముసలివాడు పొగకు కాడను నములుతూ, “ఇంతరాత్రి రో మంచినీళ్ళకోసం యాడబోదుం” అంటూ, అటు పడిఉన్న కొబ్బరిచివును తీసి. గూనివాని వైపు నీసిరి వేసి, “గూనోడా. ఆకొబ్బరిచివునిండా వీవువ్వు పట్టి వాని ముఖాన వల్లు. తెలివొస్తుంది,” అన్నాడు.

అందరూ పూట్లు మని నవ్వారు. ఇసుకు మీద పరుగెడుతున్న కొబ్బరి చివును ఒక హరిజనుడు మధ్యలోనే పట్టుకుని, “ముసీలోడా, నువ్వు నోరు తెరిస్తే ఇట్టాంటి కూతలే కూస్తావు. నీ నాలిక పుచ్చిపోలేదే” అని కొబ్బరి చివును తన వెక్కనఉన్న పిల్లవాని చేతికిచ్చి “ఇంద. ఆ కుడితిలో ఉండే నీళ్ళు తెచ్చి వాని ముఖాన వల్లు” అన్నాడు.

పిల్లవాడు కుడితిలోని నీళ్ళను కొబ్బరిచివు నిండా తెచ్చాడు. ఆ నీటిని గూనివాడు రామ చంద్రుని ముఖం మీదనూ, గొంతు మీదనూ చల్లి, “ఒరే రావచంద్రా ఇసుకలో పడుకొని సల్లగానిదర్లు చేస్తా ఉండావు గదరా. తెయ్య. లేచి కొంప చేరుకో. నీ పెండ్లాన్ని మాదిగోల్లత్తకపోయేరు కొంప చేరుకో” అనరచాడు.

మళ్ళీ అందరూ వగలబడి నవ్వారు. ఒకడు కొబ్బరారుకు బాకా మీద ఊదుతూ సద్దుచేయసాగాడు. ఇంకొకడు రాంయుక్తంగా “నిదుర బట్టేవా నీకు బీమసేనా నిదుర బట్టేవా” అంటూ వీధినాటకపు పాటను గొంతెత్తి పాడసాగాడు.

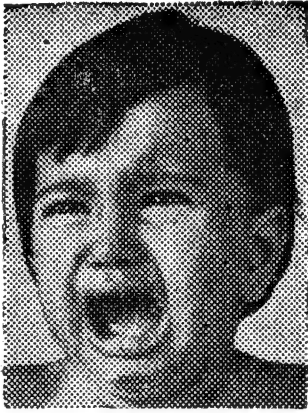
రెక్కలు, కాళ్ళు, నలిగిపోయిన కీటకం వలె రామచంద్రుడు ఇసుకనేలమీద కదిలాడు. అరచేతులను భూమిపైన వూసుకుని, తరవాత మోకాళ్ళపైన ఉంచుకుని, ఆ తరవాత అటు నిలబడిఉన్న పిల్లవాని భుజాలను ఆధారంగా జేసుకుని అతడు నిలుచున్నాడు. అతని దేహం అపారమంతకం హూనమ్మే

విశా'పట్నం సమస్య

అసెనానతో
మాడిలతో
లోడ్లన్నీ కలవలై
సంగీతాలపిస్తే,
ఏ అడుగులు ఎటువేస్తే
ఏ గుంటకు దివిపోతుందో
తెలియని నడకం అలబడిలో
తెలుస్తుంది మా పూరి తడాకా,
పురవీధుల మజాకా,
పానం ! పుట్టపోతేకు పుట్టేదా దుఃఖం,
గుండెం రోతుల్లోంచి
బట్టిటి ప్రవాహం.....
ఈతరాని చేతగానితనావ
సంబట్టే నడకం
తొంది చెప్పు

నెరిది తప్పు ?
“తప్పేమీ నాదికాదు
తప్పుకోండి ! తప్పుకోండి !
కాకుంటే అభిషేకం” అంటూ
వెనకాలే వస్తుందొక పిటి బమ్మ
విరగబడే వేగంతో,
విసుగెత్తే డబ్బా చప్పుడు హారవోతో
తడిసే అందాల పైకి
పరుగెత్తిన యువక పౌదయం
వదలే పడింది గోలిలో,
మొలలోతు నీటిలో
తొలగించే బాధ్యతగల
ముచ్చివెలిటి పిబ్బంది
శ్రద్ధ వహిస్తే తొలగదా ?
మనపాలిటి ఈ ఇబ్బంది !

—జో రా శర్మ.

పసి బిడ్డకు జీర్ణసంబంధమైన బాధలు కలిగినప్పుడు...

సామ్యంగా పనిచేసే
అమృతాంజన్ గ్రేప్ మిక్స్చర్
బాధను అతి త్వరగా తగ్గిస్తుంది

ఊపుబిడ్డ, అజీర్ణము, వాయువు, పళ్ళు పచ్చెటప్పుడు కలిగివచ్చే ముద్దలైన వాటిలో దెబ్బతినే సరి, పి పసిబిడ్డ బాధ పడుతూంటే అమృతాంజన్ గ్రేప్ మిక్స్చర్తో అతి త్వరగా అసౌకర్యం తగ్గించుకొని త్వరగా మలబంధం తగ్గి పసిబిడ్డ ఆనందంగా ఉన్నట్లుంది.

గృహశాస్త్రముల తయారుచేయుటలో తరతరాలుగా సమీక్షకు పాత్రపైస అమృతాంజన్ వారి తయారీ.

అమృతాంజన్ ధిమెకెడ్

ఇన్ క్రెడిబుల్ గాడెన్

ఉన్నది. దేహంతోని ప్రతికీలూ పట్టుదప్పి నట్టున్నది. అతడు కక్కినంతటిపి కూడదీసు కుని నిలారుగ నిలుచున్నాడు. నడుంలో శూలంతో పొడిచిపట్టు కలుక్కుమన్నది. అతడు అటునున్న హరిజనులనందని ఒకసారి అనవాయితో నిండిన కళ్ళతో చూసి, వెనుదిరిగాడు. కాళ్ళిడ్చుకుంటూ మాలవల్లి వైపు సాగాడు.

5

ఈదురగాలి విస్తున్నది. రామచంద్రుడు అరుగుమీద లేచి కూర్చున్నాడు. తెలతెలవారు తున్నది. తూర్పున కనిపిస్తున్న ఉషోరేఖను చూస్తూ వీధి మొరుగుతున్నది. రామ చంద్రుడు నిద్రవాలక పోవటంతో ముందు తున్న కమలను పులుము కున్నాడు.

వాగ ఇంటిగడప మీద కూర్చుని ద్వార బంధానికి వీపు అనించి, గాలికి ఆడుతున్న చింత కొమ్మలను చూస్తూ ఉన్నది.

ప్రతిరోజు రామచంద్రుడు నిద్రలేవగానే వాగ ఏదోపనిలో లీనమై కనిపించేది. ఇంటి ముందు కలాపిచల్లా తూనో, పందులకు నీళ్ళు పెడుతూనో కనిపించేది. ఈపూట అమె కను పించినట్లు అశుభసూచకంగా రామచంద్రునికి అనిపించింది.

రామచంద్రుడు అరుగుదిగి, "పసిపాట వదిలేస్తే మూడేని పూనినట్టు కూర్చోమండ వేందే." అన్నాడు.

వాగ తల తిప్పి అతని వైపు చూసింది. రామచంద్రుడు తువ్వాయను విడిలించి భుజానవేసుకుని. "నామొకాన కొతులాడతా ఉన్నట్టు చూస్తూ ఉండవేందే. లేచి కాలాపి చల్లి ఇంటిముందర ముగ్గుక్రర యెయ్యి" అన్నాడు.

వాగ చిరాకుతో నిండిన ముఖంతో చూడ సాగింది.

"నీకప్పుడు ఏనిరోగమోచ్చిందే. ఈఇల్లు అప్పుడే మనది కాకుండా పోయిందంటావా? వాడెప్పుడో కొన్నిస్కాగాడొచ్చి కాయితం చూపించినంత మాత్రాన మనకొంప మనది కాకుండా పోతుందా?" అలా అంటూ ఉండ గానే రామచంద్రుని కంఠం పెరిగింది, "ఈ ఇల్లు నాదికాదనబోడెప్పుడో రానీ. వాణ్ణి సరికి పాలివల్లేసా. వానితల్లిని- 'అని భార్యవైపు తిరిగి. 'మవ్వులేచి ఇంటిముందు కలాపి చల్లి

తావా లేకపోతే నీ నడగు లిరగ తండునా?" అనరిచాడు.

వాగ ఉలికి పడినట్లు లేచి, తలవెంట్రుక లను మెడమీద ముడివేసుకుంటూ పెరటివైపు సాగి పోయింది.

రామచంద్రుని కేకకలు అట నిద్రస్థుం డిన కిష్టుడు మేలుకున్నాడు. వాడు ఈత చాపమీద నుండి లేచి వాళ్ళు విరచుకున్నాడు.

రామచంద్రుడు వానివైపు చూస్తూ "నీలిగింది చాలుగాని లేచి మొకం కడుక్కోరా పటంగి యదవా. పద్మితాగి పందుల్నిదువు. పొద్దు టేల విరుకునతినీ." అన్నాడు.

కిష్టుడు లేచి, తన తలవద్ద ఉండిన వీధి నాటకపు పాటలపుస్తకాన్ని తీసుకెళ్ళి అరుగు మీద వేసి, కళ్ళలోని ప్రసీనతడుచుకుంటూ పెరట్లోకి నడిచాడు. వాడు పెరట్లోని బండ మీద ఇటుక రాతిని అరగదీసి పండ్లతోము కోవడం మొదలు పెట్టాడు. వాగ ఇంటి ముందు కలాపి చల్లడం ప్రారంభించింది.

రామచంద్రుడు ఇంటిలోవలికెళ్ళి పొడుగాటి గడ్డపారను భుజాన పెట్టుకుని బయట కొచ్చాడు. దానిని ఇంటిముందు దిగవేసి, "ఎవడు ఇది నాయల్లు కాదనబోడు. ఈఇల్లు నాది. దీనిచుట్టూ ఉండే జాగానాది ఈజాగాలో సలవ పందిళ్ళేకుంటూ. అకులోటలేసు కుంటా. నన్నడిగేటోడెవరు." అన్నాడు.

గడ్డపార భూమిలోవలకు జానెడు లోతు చొచ్చుకుపోయి నిలారుగా నిలుచుంది. రామ చంద్రుడు వినర్పి ఉద్దేశించకుండా, కొంత సేపు రౌ దమూ, కొంతసేపు దైన్యము తోచికిసలాడే కంఠంతో మాటలాడసాగాడు. అతడు గోచిని బిగించి కట్టుకుంటూ, "ఈని తల్లిని-ఈడేచి నాకు ఇలాంగా నాకీ నేల పట్టాజేసిచ్చినాడా? రౌందేండ్లు; ఒక దినవా రెండుదినాలా; రౌందేండ్లు గొడ్డుమాదిర వానింటో కష్టపడితే పట్టాజేసిచ్చినాడు. నేను జేసిన కష్టమంతా ఇప్పుడు కక్కమను, ఇల్లుకాలిజేస్తా" అన్నాడు.

ఇంటిముందున్న వెంపలిచెట్టు మీద తుమ్మె దలు, సీతాకోకనిలుకలు విగరడం ప్రారంభించాయి. గడ్డిమీద మిడతలు మోకాళ్ళన్న వీపులపైన ఉంచుకుని వాటి కార్యక్రమాన్ని గురించి అలోచిస్తున్నాయి.

ఈపూట నుండి ఈ ఇల్లు తనది'కాదనే నత్యం రామచంద్రుని మనసులో బాగానాలు

(35 వ పేజీ చూడండి)

మగధిక్కు

వైడివాడి. స్వచ్ఛరామరాజు

తండ్రిపై దుఃఖం ఆరోజు కారోజు అందరికీ తగ్గుతూ వచ్చింది. సురేఖ దుఃఖం మాత్రం అందరి దుఃఖంవలె లేదు. స్కూలుకు మూడు రోజులే సెలవు పెట్టింది. మార్పు వుంటే దుఃఖం తగ్గుతుందేమోనని తర్వాత స్కూలుకు వెదుతూ వస్తూవున్నది. అతిమాత్ర ప్రయత్నంచేత దుఃఖాన్ని స్కూలులో నిగ్రహించుకున్నా, ఇంట్లోకి వస్తే మాత్రం అగడికాదు. కట్టుబడు తెంచుకు పొంగి పారలేది.

ఇంటికి వచ్చినప్పుడు, అక్క చెల్లెళ్ళ పిల్లలనూ, అన్నదమ్మల పిల్లలనూ, దగ్గరకు తీసుకొని, వాళ్ళతో కలుపు చెబుతూ కాలక్షేపం చేసేది.

“అక్కా! అన్నయ్యా, వదినే, నిన్నిక్కడ బాగా చూస్తున్నారా?” అని అడిగింది ఒక చెల్లెలు ఒకరోజున సురేఖను ఎవ్వరూ వినుకుండా.

“చూడకమే! బాగానే చూస్తున్నారు. చూడకుండానే రోజులు వెళ్ళుతున్నాయంటా? అయినా నన్ను చూడవలసినదంటూ ప్రత్యేకం ఏముంటుంది? నేనంత చిన్నపిల్లనేమీ కాదుకదా! అన్నం పెడతారు. తింటాను. స్కూలుకు వెడతాను. తిరిగి యింటికి వస్తాను మళ్ళీ అన్నం తింటాను. నిద్రపోతాను.”

“అదికాకా! అన్నం పెట్టినందుకు నీదగ్గర నెలకు ఎందరూ పోయారు వమాలు చేస్తున్నారటకదా! అల్లా నువ్వు యిచ్చినా, నిన్ను సరిగా చూస్తున్నారా, లేదా, అని!”

“నాదగ్గర వాళ్ళు వమాలు చేసేదేమీలేదు. చెల్లీ! నాన్న ఇల్లా చెబుతున్నా నాకు - ‘అమ్మా! ఎవరి కుటుంబాన్ని పోషించుకోవడం వాళ్ళకు తప్పదు. నువ్వు యిక్కడ వుండవలసినదానవుకాని, చుట్టూవుచూపుగా వచ్చి చెల్లీపోయేదానవుకాదు. ఒక మనిషికి, ఇంకొక మనిషి, శాశ్వతంగా అన్నం పెట్టడమంటే, భారమేకదా! అందుచేత నువ్వు నెలకు ఒక వందరూపాయలు మీ అన్నకు సహాయం చేస్తే బాగుంటుంది. లెక్కలుచూసి ఇవ్వవలసివస్తే యాభై అరవై రూపాయలు చాలనుకో! కావలసిన పనితో అల్లా చూడకూడదు. అల్లా చూస్తే, మేమేమయినా పూటకూళ్ళు పెడుతున్నామా అనే భావం వాళ్ళకు కలుగుతుంది. నేను చెప్పినట్లుగా యిస్తే నువ్వు వాళ్ళకి బరువని అనుకోరు. నీవెల్లా వాళ్ళ అల్లి వాళ్ళ కుంటుంది. నువ్వు స్వస్థానంలో వుండే అవకాశం నీ కుంటుంది. అది నీకు దిండి’ అని. చెల్లీ! ఆ ప్రకారం నేను చేస్తున్నాను. మిగతా డబ్బు బాంకులో వేసుకుంటున్నాను. నాన్న చెప్పింది సబబుగా వుంది. నా డబ్బు నేను బాంకులో వేసుకుంటాను, నువ్వు మాత్రం నాకు ఊరికే శాశ్వతంగా అన్నం పెట్టుమంటే ఏ అన్నయ్య పెడతాడు? ఏ వదినే ఊరుకుంటుంది? ఆ యింట్లో విడిగా గది తీసుకొని అన్నం వండుకు తింటే నాన్న బాధపడుతాడని ఆ పని చేయలేదు.”

చెల్లెలు మాట్లాడలేదు. ఆలోచిస్తోంది.

“చెల్లీ! సొమ్ము మట్టుచెప్పినా, మొన్నటి దాకా నాన్న సింపాసుల్లే బ్రతికివున్నాడు కనుక, నాకు నాన్న యింటిలో వుంటున్నాననే భావమే వుంది కాని, అన్నయ్య యింటిలో వుంటున్నానన్న భావమే కలుగలేదు. నాన్న పోయాడు కనుక యిది

(గత సంఘిక తరువాయి)

అన్నయ్య యిల్లు అని అనుకోవలసివస్తుంది. నాన్న చేసిన ఏర్పాటుకు నాకు సంబంధించినంతవరకు మార్చేమీ లేదు. నా అన్నం నేను తింటున్నా, నేను ఆడదాన్ని కనుక నాకు మగదక్షత వుండాలి. మిగిలిన అన్నదమ్ములు మిగతా ఊళ్ళలో వుంటున్నారు. రక్తంపంతుకు పుట్టినవాళ్ళలో యీ అన్నయ్య నాకు మగదిక్కు. వడ్లతో తట్టు ఎండినట్లుగా వాడికి నాకూ తప్పదు.”

“మొన్నటిదాకా నాన్న బ్రతికివున్నాడు. ఒక ఏర్పాటు చేశాడని చెప్పావు. సరే! ఆ అన్నమయినా, వినుక్కోకుండా, కనుక్కోకుండా, అధికమానపు తద్దినం వచ్చివడిందని అనుకోకుండా, అప్యాయతతో పెడుతున్నారా?”

“మాకే పొట్టాటలా రేపు. వాళ్ళను గురించి నాన్నకు నేను ఎప్పుడూ ఏమీ ఫిర్యాదు చేయలేదు మనిషియిన తర్వాత ఎప్పుడో ఏదో విసుగు లేకుండా వుంటారా? భర్తమీద వినుక్కోవచ్చు. పిల్లలమీద వినుక్కోవచ్చు. ఎవరిమీదనైనా వినుక్కోవచ్చు. డబ్బు వాళ్ళ అప్యాయతతో చూస్తున్నారనే నేను అనుకుంటున్నాను. వాళ్ళ చేతుకున్న వస్తువు నాకు పెట్టుకుండా ఎప్పుడూ వుండలేదు. నేను వాళ్ళ పిల్లల నెత్తుకొని ఏ వస్త్రం యినా, ఏమయినా, కొనిపెట్టడం మానలేదు. నేను వాళ్ళ సంరక్షణ చేస్తాను. వాళ్ళ తల్లి దగ్గరకు చెల్లినట్లే వాళ్ళూ నా దగ్గరకు వస్తారు. సరేనా?”

“అక్కా! నువ్వు చెప్పకపోయినా, నీ సంగతి నాకు తెలుసులే!”

“ఏమి తెలుసే, నీకు! నేషం!”

జరిగిన కథ-4: కొడుకు సూర్యానికి

సరోజిని యిచ్చి పెళ్లి చేయమని అన్న శేషయ్యని అడుగుతుంది చింపమ్మ. అస్తి, చదువు లేని సూర్యానికి సరోజిని యివ్వటానికి ఒప్పుకోదు శేషయ్య. ఉన్న అస్తి సరోజిని చదువుకి కరిగిపోగా గత్యంతరం లేక పాస్తూల్లో టీచరుగా చేర్చిస్తాడు శేషయ్య. సూర్యం మంచి పురోహితుడుగా పేరు సంపాదించుకుంటాడు. ప్రయివేటుగా ఎం. ఎ. పూర్తి చేస్తుంది సరోజిని. తను తన భర్తకు ఎలా దూరమయ్యిందో సరోజినికీ చెప్తుంది తోటి టీచరు సురేఖ. తను తన సంపాదన దాచుకోవడం అన్నకే కంటిగింపుగా వుందని అతని మాటలవల్ల గ్రహిస్తుంది సురేఖ. సురేఖ తండ్రి మరణిస్తాడు.

“నువ్వు చెప్పి చెప్పి, సరేనా? అని అనడంలోనే నీ పూర్వయం తెలిసిపోయింది!”

“సరేనా? అంటే ఏమిటే అర్థం?”

“నీతో చెప్పడానికి ఇంతవరకు చాలు, సరేనా? అని అర్థం?”

“నా సంగతి తెలిసిపోయిందన్నావు. ఏమి తెలిసింది?”

“నేను చెప్పి!” అని బుంగమూతి పెట్టింది చెల్లెలు. సురేఖ చెల్లెలి గడ్డం వుచ్చుకుంది.

చెల్లెలు వెంటనే కన్నీరు కార్చింది.

“అక్కా! ఎందుకు నా దగ్గర దాస్తావు? భాగ్యలే అక్కలో బెజవాడ వదినే చెబుతూవుంటే అంతా విన్నాను.”

“ఏమి విన్నావమ్మా! చెప్పి! మా అమ్మవు కాదా!”

“నువ్వేమో, అసీనరల్లే వచ్చి పీట ముందు కూర్చోవడం తప్ప ఇవతల వెంట అవతల పెట్టవట! తానే సర్దుకుపోయింది! నెలకు వంద రూపాయలు అవతల పారవేస్తున్నాకదా, పిళ్ళ ఎవరికోసం చాకీరీ చేస్తారనే ధీమా నీకు వుంది! నాన్న ముఖం చూసి నీకు గంగమ్మ వదినే అన్నం పెడుతోంది! నువ్వు ఇంటికి ఒక రోజున బాగా అంస్యంగా వచ్చావట! ఆ రోజునే నిన్ను తేరేవోల వుండి కామకు త్రాగుమని చెప్పారని అనుకుంది! కాని పెద్దమందాకాడుకు బాధ పడతాడని వూరుకుంది! ఇకముందు ఏమి జరుగుతుందో తెలియదట!”

సురేఖ వెంటనే కళ్ళ మూసుకుని గోడకు జీరబడిపోయింది. చెల్లెలు గబగబా ముఖమీద నీళ్ళ కొట్టింది. సురేఖ కళ్ళు తెరచింది. మాట్లాడింది.

“ఇక్కడ ఎవ్వరూ లేరుగా!”

“లేదు” అన్నది చెల్లెలు.

“పెద్దక్క ఏమండే?” అన్నది వెంటనే.

“నేను నీకు హాస్పిరియా వచ్చిందని ఖంగారు పెడ్డాను అక్కా!”

“మూర్ఖు కాదుకాని, అల్లాంటిదే! నేను తట్టుకోలేకపోయాను.”

“తేనె పట్టుకురానా?”

“వద్దు”

“నేను చెప్పింది బయటకు అనవద్దు. మనస్సులోనే పెట్టుకో.”

“అంతే! కాని భాగ్యం అక్క ఏమంది? ముందు నాకది కావాలి?”

“గంగమ్మ వదినే చెప్పినదానికల్లా ‘అల్లాగా! అల్లాగా!’ అంటూ వింటూ ఆశ్చర్యాన్ని ప్రకటిం

వింది. అన్నంటికి 'ఊ' కొట్టింది. అక్కా! మేము ఇక్కడ నాలుగు రోజులు వుండిపోయాళ్ళం. నీకేసం పుట్టింటివారితో తగాదా పడతామా?"

"తాగ చెప్పివు. మారేండ్లు బ్రదుకు నా ఆయుస్సుకూడా పోనుకు బ్రదుకు!"

"అక్కా! మనం ఆడవారలంకదా! ఆడవారలగా ఎందుకు పుట్టాం?"

"భగవంతుడు పుట్టిస్తే పుట్టాం."

"అది అల్లా ఉండు. మేము చెప్పేది విను. ఇతరుల ఇళ్ళ ఉద్దరించడానికి పుట్టాం."

"సరే"

"ఉద్దరింస్తానా."

"ఇంతకీ ఏమిటి నువ్వు చెప్పడంమొనవ్వుది?"

"అంటే, ఆ యంటిని మన యిల్లును మేము కుంటున్నాం. నీకూ ఒక ఇల్లు వుంటే, వదినే నిన్ను గురించి యిల్లా అనాలిగదా? విచారించవలసివది ధానికీగని, వదినే మాటలకు కాదు. వదినే శిరస్సున ఛత్రం వున్నదక్కా! ఛత్రం వున్నది. అంటే మొగుడనే గొడుగు వున్నది. అందుచేత అమి మాట చలామణి అవుతుంది. కాని అక్కా! ఆ గొడుగు నీకూ వుంది. కాని నీ వెత్తిన రేడు. అవలు ఆ గొడుగు క్రింద అప్పుడే ఎవరో దూరేశారు."

"విస్తారమయినా, నీకెంత వివేకం వుండే!"

"ఏమి లాభం? నోరు లేదుగా! వదినెను ఎదిరించి నోరు మూయించలేను. ఒకవేళ అల్లా చేస్తే అప్పుయ్య భాధపడతాడు. వాకిట్లోకి ఎవ్వడూ పిలవడు. ఎవ్వడయినా మనం అందరమూ కలిసిది హెచ్చుగా పుట్టింటిలో శుభకార్యాలేనే. మనం ఎంత తోబుట్టువులమయినా, అందరం ఒకేచోట వుండే అవకాశం వుందా? లేదు. ఆడజన్మ కదే! ఎవరి సంసారం వారిది. ఎందుకే ఏడుస్తావ్?"

"ఏడవడంలేదు."

"నేనూ మానెదాన్ని కొదంటే ఎల్లా చెప్పి ఈ కళ్ళు చెప్పేది అబద్ధంకాదే! నువ్వు నవ్వువా?"

సురేఖ ఊరుకుంది.

"తోబుట్టువులంతా ఒకేచోట వుండడానికి ఒకే మార్గం వుంది."

"ఏమిటి?" అనక్కిగా అడిగింది సురేఖ.

"సింపిల్! అందరం ఒక్కజేర్లో పెళ్లాడడం! తర్వాత కేచురాడుకున్నా ఫర్వాలేదు!"

సురేఖ నవ్వింది.

"ఇప్పుడు చెబుతున్నా విను. నా మొగుడు రత్నం. అంటే మేము చెప్పినట్లుగా వింటాడు. నత్యధామ మాటయినా కృష్ణుడు వివరపోవచ్చును, నా భర్త నామాట వివరపోవడమంటూ లేనేలేదు. జీతం నాలుగు అంకెలమీద వుంది. ఉత్తరదేశంలో గంగాతీరంలో పోయిగా వున్నాం. నువ్వు నీ ఉద్యోగం వదలిపెట్టే నెయ్! అనలు ఆడదానికి ఇంకొకచోట ఉద్యోగం ఏమిటి! భర్త దగ్గర చేస్తే చెయ్యాలి ఉద్యోగం! మాయంటికి వచ్చేనెయ్! నిన్ను జీవితాంతం వరకూ నేను పోషిస్తాను. కావలెస్తే కాగితంకూడా వ్రాసి యిస్తాను, నా భర్తను ఎదురుకుండా పెట్టుకొని. నువ్వు మాయంటో

ని పని చేయనక్కరలేదు. మా పిల్లలు నీ పిల్లలే అనుకొని వాళ్ళకు చదువుమాత్రం చెప్పి! వస్తావా, అక్కా!"

"రాను."

"నువ్వు వున్న స్థితిలో, అంత వెంటనే, అంత కచ్చితంగా, ఎల్లా సమాధానం చెప్పవే అక్కా! నాకు చాలా ఆశ్చర్యంగా వుంది. నీది ఎలా సంతకల్పమే వుంది!"

"నాది వజ్ర సంతకల్పమే!"

"ఎందుకు రావు? కారణం చెప్పకూడదా?"

"చెల్లీ! వివరస్తే నీవు భాధపడతావు. ఒక్క వాక్యంలో చెబుతాను-దూరపు కొండలు నునుపు!"

ఆ చెల్లెలు తెల్లబోయింది.

14

మరురోజున ఆ చెల్లెలు సురేఖ తిరిగి ఏకాంతంగా కలిశారు.

"దూరపు కొండలు నునుపు - అప్పు ఒక్క వాక్యంలో నాకు నీమీద వున్న అభిమానమును తేలికగా తీసివేశావు సురేఖ!" అన్నది చెల్లెలు.

"చెల్లీ! నన్ను నీవు అపార్థం చేసుకోకు! నామీద నీకు అభిమానం వున్నదని నాకు తెలుసు. నామీద నీకు యింత అభిమానం లేకపోతే, నమ్మదగి నట్లుగా వున్న గంగమ్మ వదినే మాటలు

మ గది కుక్క

నమ్మకుండా, నీవు వాలో తీసుకువచ్చి ఎందుకు చెబుతావు? జీవితకాలం పోషిస్తానని ఎందు కంటావు?

కాని, నేను చెప్పే మాటలుకూడా విను. నేను నీకంటే పెద్దదానను. నత్యం యెప్పుడూ అంత ప్రియంగా వుండదు. వదినే చెప్పిన మాటలు, నీవు నమ్మకపోయినా, వివదానికి ఎంత ప్రియంగా వున్నై? భాగ్యం అక్క నమ్మేటంత ప్రియంగా వున్నై నిజం చెప్పింటే! యెందుకని? అవి నిజంకాదు కనుక! అయితే నత్యంగా వుండి, ప్రియంగా వుండేటట్లు చెప్పడం యొక్కడో కొందరికే సాధ్యమవుతుంది. నాలాటివారలకుకాదు! అందుచేతనే దూరపు కొండలు నునుపు అని వెంటనే నేనన్న మాట కట్టే విజయి పాయిల్ పేట్టి నట్లుగా వుంది నీకు! నీకేకాదు. అప్పు తర్వాత నాకూ అల్లాగే వుంది!

చెల్లీ! ఒకరిమీద ఒకరికి మనకి వున్న అభిమానం దూరంగా వున్నప్పడే నిలుస్తుంది. ఎంత తల్లి తోడయినా అంతే! నిజానికి అప్పుయ్య చెడ్డవాడుకాదు. తాను డబ్బు ఇబ్బందిలో వుండడం చేత ద్రవ్యాశ కలిగింది. వచ్చే మార్గంలేదు. ఎదురుగా నేను కప్పిస్తున్నాను. నాకు బాంకులో ఎక్కంటు

పున్నది. వెంటనే దున్ను వాపై మర్చింది. "దీనికే మయినా దిద్దా, సాపా? దీని సొమ్ము మనకెందుకు పెట్టరాదు?" అనే భావం వచ్చింది. ఈ భావం ముందు వదిలెను కలిగివుండవచ్చు. తర్వాత అన్నయ్యకు కలిగి వుండవచ్చు. ముందు మొకంకె? ఇద్దరికీ కలిగింది. నేనివ్వకపోతే వాళ్ళ మనస్సులో నేను చెడ్డదానను. వాళ్ళ సన్ను ఒత్తిడి చేస్తే నా దున్నులో వాళ్ళ చెడ్డవాళ్ళు. ఈ పరిస్థితి ఎందుకు వచ్చింది? అన్నా చెల్లిల్లిద్దరూ ఒకచోట వుండడంవల్ల వచ్చింది. వేరే దూరంగా వుంటే వదిలె అన్నయ్యకు వాడిలు చేస్తే అవకాశం లేదు. గౌరవం పెరుగుతుంది.

నేనేమీ పిచ్చిదాన్ని కాదు. నాకు వేరే గతి లేక, నాన్న పున్న స్థానం కనుక, అడదానికి మగదిక్కు అంటూ ఒకటి వుండడం అవసరం కనుక, ఇక్కడ వడివ్వాను. నేను నీ కోరికమీద మీ యింటికే వచ్చానుకుండా. కొన్నాళ్ళ దీర్ఘంగా వుంటుంది! అసలు నాలాంటిది పుద్వ్యగం మానుకోవడం నేల విడిచి సాము చేయడం. పుద్వ్యగం వుంటేనే నాకు రోజులు వెళ్లడం కష్టంగా వుంటే, ఉద్యోగం వదలుకోసి, ఉత్తరదేశం వెళ్లి నీ యింట్లో అన్నం తింటూ, నీ సంతానానికి చదువు చేస్తే పుద్వ్యగంలో ప్రవేశించడం అంత న్యాయం కాదు.

వెడ్డచోట వెతుక్కోమన్నారు. నేను అత్త యింట్లో వుండాలి. లేదా పుట్టింట వుండాలి. చెల్లెల్లి యిల్లు చేరడం న్యాయం కాదు. 'ఉన్న ఊరు - మన్న ప్రజ' అన్నారు. విజయవాడ నేనెరిగిన ఊరు. నమస్కలు వస్తే వాటిని ధైర్యంగా ఎదుర్కొని పరిష్కారం చేసుకోవాలి. అసలు మనం చేసుకునే దేమిటి? కాలమే పరిష్కారం చేస్తుంది!"

"కొన్నాళ్ళ దీర్ఘంగా వుంటుందన్నావు, తర్వాత బాగుండదేనా అర్థం! నీకల్లా ఎల్లా తోచింది నా విషయంలో?"

"చిట్టితల్లి! నాకు అల్లా తోచింది. అంతే! ఏమీ అనుకోకు. నేను వివరించలేను."

ఆ చెల్లెలు అక్కడనుండి విచారంతో వెళ్లి పోయింది ఆమె వెళ్లిన వెంటనే సురేఖ పెద్ద అక్క భాగ్యరేఖ వచ్చింది. గది తలుపు రాగానే బిడాయింది.

"సురేఖ!"

"అక్కయ్యా!"

"అఖిభకార్యాలకు పైనుంచి వచ్చినవాళ్ళు, వళ్ళేటవ్వుడు తాము వెదుతున్నామని చెప్పి వెళ్లరాదు. అందుచేత నేను రేపు వెళ్లిపోతున్నానని, ముందుగా నీకు చెప్పడానికి వచ్చాను. నాన్న పోయినందుకు బెంగ పెట్టుకోకు. మా అందరికంటే ఎక్కువ కాలం, నాన్న దగ్గర నువ్వు గడిపావుకనుక, నీకు ప్రతి ఊటం నాన్న జ్ఞాపకం రావడం సహజం. ఎల్లాకాలం అందరూ వుండరు. అల్లా వుంటే స్పృహ వదునదు. కొంతకాలం కొంత విచారం వుండడం తప్పదు. కాని బెంగ మాత్రం పెట్టుకోబోకు. తల్లి తర్వాత తల్లి అంతదానను కనుక నీకు చెప్పడానికి వచ్చాను."

"అల్లాగే అక్క!"

"మా అందరి బ్రదుకులూ వేరు. నీ బ్రదుకు వేరు. కాలా నొచ్చినా, చేయ నొచ్చినా, మునలితనం వచ్చినా, మాకు సంపాదించి పెట్టడానికి కొడుకులున్నారు. వాళ్ళనుబట్టి చాకీరీ చేయడానికి కోడళ్ళున్నారు సరే! మొగుడున్నాడు. మా జీవితాలు ఎల్లాగో అల్లా వెళ్లిపోతాయి.

కాని నీ జీవితం అల్లా వెళ్ళింది కాదు. ఎంత తల్లి తోడయినా, డబ్బు లేకపోతే చూసేవాళ్ళు ఎవరూ వుండరు డబ్బు లేనివాడు డబ్బుకు కొఱగాదు. కనుక ఖర్చు తగ్గించుకొని డబ్బు కూడబెట్టుకో! తెలిసందా?" అనేటప్పటికీ భాగ్యరేఖ కంఠం రుద్దమయింది. అనుకోకుండా ఏదన్న వచ్చింది.

"తెలిసందక్కయ్యా!" అన్నది గద్గద స్వరంతో మరేం.

"అత్తా ఒక ఇంటి కోడలే - అని సామెత. అత్త స్థానంలో వున్నది అడదే, కోడలి స్థానంలో వున్నది అడదే. ఇద్దరూ మహిళలే అయినా, వారి వారి స్థానాలుబట్టి వ్యవహారం మారుతూ వుంటుంది. ఇది జీవితంలో ఒక సత్యమైన విషయం.

"నువ్వు యీ ఇంటికీ అడవడుమని. గంగమ్మ వదిలె యీ ఇంటికీ కోడలు. రాజయ్య పెళ్లిలో లాంఛనాలు, నీకు జరిగినా, నాకు జరిగినా, అడవడుమ స్థానాన్ని పురస్కరించుకునే జరిగినై. అంతేకాకుండా యీ ఇంటిల్లో ఎప్పుడయినా ఒక కుభకార్యం జరిగితే, నీకుగాని, నాకుగాని, వదిలె గుడ్డ పెట్టి మర్యాద చేస్తుంది. వదిలె చేస్తుందంటే అర్థం అన్నయ్యకూడా అని.

"తన పెళ్లి కాకముందు వదిలె యీ ఇంటికీ పరాయిది. పెళ్లి అయి కాపురానికి వచ్చిన కొంత కాలానికి యీ ఇంటికీ ఆమె యజమానురాలు. కనుక యీ గృహంలో అధికారం ఎప్పుడూ యీ గృహిణిదేకాని, మనదికాదు. తెలిసందా?"

"తెలిసింది."

"ఈ విషయం ఎఱిగి బ్రతికేతే కలతలుండవు. ఎవరికీ యిబ్బందులూ వుండవు. "ఈ యింట్లో నేను పుట్టాను. అన్నయ్య రక్తం పంతుకు

పుట్టాను. వాడికి వదిలె పెళ్లాము కాబట్టి నా స్థానం అన్నయ్య స్థానం లాంటిది. నా మాటే నెగ్గాలి" అనే ధోరణిలో నువ్వు వుండవని అనుకుంటున్నాను. నేను ఇల్లా అంటున్నానంటే యిదివరకు నువ్వు అల్లా పున్నావని నేను అన్నానని మాత్రం అర్థంచేసుకోకు. పెద్దదానిగా చెప్పవలసిన మాట చెప్పాను. అంతే!"

"సరే! అక్కయ్యా!"

"మీ ఇద్దరిమధ్యా అంటే గంగమ్మ వదిలెకూ నీకూ మధ్య అన్నయ్య ఎవరివక్క మొగ్గవలసి వుంటుంది?"

"వదిలె ప్రక్కనే."

"ఎందుచేత?"

"జీవితాంతం కలిసి వుండవలసినది ఆ మనిషితో కనుక."

"సురేఖ! నువ్వు విచేతవంతురాలవే."

భాగ్యరేఖ కాసేపిగి యిలా అంది :

"నాన్నానికి అన్న వదిలె ప్రక్కనే ఎప్పుడూ మొగ్గవలసిన అవసరం లేదు. ఎవరిది ధర్మమయితే వారిప్రక్కనే మొగ్గాలి: కాని, తన తోడుకూ, తన నిడకూ, తగాదా వచ్చినప్పుడు సాధారణంగా పురుషుడు తన భార్య సంగతే చూసుకుంటాడు. అంటే, తన సంగతే చూసుకుంటాడు దానిని స్వార్థం అని అను - ఏమయినా అను - తన కాపురానికి తాను చిచ్చు పెట్టుకోడు. నిబ్బరంగా ధర్మంకోసం నిలబడి పెళ్లాన్ని లొంగిపోకునే పురుషులు చాలా అరుదుగా వుంటారు. కనుక ఇంటి అడవడుమ, తన సోదరుని కేమం దృష్ట్యా, అతడు ఇరుకుతోపడే పరిస్థితులు కల్పించకూడదు."

"కూడదు."

భాగ్యరేఖ దుఃఖం అగడలేదు. గంగమ్మ చెప్పిన మాటలు సురేఖతో చెప్పడం యిష్టంలేదు. దానివల్ల పరిస్థితి ఏమిమించి, అన్నతో యివాళీ తెగతెంపులు చేసుకొని వెడతే వెళ్లిపోవచ్చు. దాని పరిణామం యెల్లా వుంటుందో! అని భయపడి చెప్పలేదు. అందుచేత ఆ ప్రసంగంలో ముఖ్యాట ప్రాయాన్ని తన ఉపదేశంతో మిశ్రావుచేసి పెద్దది

చెప్పినట్లుగా చెప్పింది. నిన్నటి స్వంతో ఇలా అన్నది :

"సురేఖ! ఇవన్నీ నేను చెప్పేది, నువ్వు అలాంటి వరిస్థితులు కల్గిస్తున్నావని కాదు. నీకు నుంచీ చెద్దా చెప్పి, అమ్మా, లేదు. మనం మళ్ళీ ఎన్నాళ్ళకు ఎప్పుడు వివిధంగా కలుస్తామో తెలియదు.

నాకు తోచిన మాటలు, పిచ్చో, వెచ్చో, చెబుతున్నాను. చెప్పింది అనుకుని చెబుతున్నాను. ఇది నాన్న ఇల్లు కనుక నా యిల్లు అని మాత్రం అనుకోబోకు, నాన్న లేడు. ఇది వదిలె యిల్లు అనుకుని, మగదిక్కు లేక—"

దుఃఖం బాగా పొగిపోయింది. అలానుకున్న కంతంతో "అన్నయ్య ఆశ్రయంలో వున్నానని అనుకొని రోజులు యెలాగో అలా చెబుతున్నాను!"

అవి కాగిరించుకొని సురేఖ ముఖంపైన ముఖం పెట్టి ఏడ్చింది.

"అలాగే, అక్కా!" అని సురేఖ, భాగ్యరేఖ పట్టిళ్ళు ఒక్కొక్క రుడుమూస్తే తానేడ్వడం ప్రారంభించింది.

"వదిలెలో నీ కల్మిప్రాయభేదం ఎప్పుడయినా

మ గ ది క్కు

వచ్చిందా?" అని ప్రశ్నించింది భాగ్యరేఖ.

"వాళ్ళ యింట్లో వుండి, వాళ్ళతో అభిప్రాయభేదం తెచ్చుకొని నేను బావుకునేదేమిటి అక్కయ్యా!"

భాగ్యరేఖ సురేఖకు, ఈ యిల్లు వాళ్ళ ఇల్లు అని తన నోటితో ఉపదేశించినా, ఆ మాటే సురేఖ నోట వచ్చేటప్పటికీ వివదానికి యెంతో దాదాపడింది.

"నా ఉద్యోగం నేను చేసుకుంటూ, తిరిగి వున్నప్పుడు ఏదయినా సహాయం చేస్తున్నాను - ముఖ్యంగా పిల్లల సంరక్షణ విషయంలో."

"ఒక మాట చెబుతాను, విను. నీమీ అనుకోకు. ఒక మనిషికి ఇంకోక మనిషి బరువు. విధాయకమైన కుటుంబంలోనివాళ్ళు కాకపోతే. ప్రత్యేకంగా బరువు మోసేది లేకపోయినా ఎదుటి మనిషి బరువనే అని ఏ ఏ ముంది. అందులో నీలాటివాళ్ళు రెట్టింపు బరువు. ఇంటి పనిలో సాధ్యమయినంతవరకు, వదిలెకు సహాయపడమే మంచిది."

"అలాగే, అక్కా!"

"నేను రాకముందు, సిద్ధగర మండి చెల్లిన చెల్లాయి ఏమని చెప్పింది?"

"గంగమ్మ వదిలె, వీతో చెప్పిన మాటలన్నీ చెప్పింది?"

భాగ్యరేఖ పిచ్చిని దాటింది. తాను చెప్పనిదై, రహస్యపు మాటలన్నీ చెప్పిన కిలాబు ఆ చెల్లెలికి దక్కింది. తాను వూరయం విప్పి చెప్పినందుకు సురేఖ విమమకుంటుందో, అనుకుంది.

"అయితే, నీకు టపా ముందే చేరిందన్న మాట!" అన్నది నవ్వుతూ.

"చేరింది. నువ్వు మృత్యుప్రాయంగా చెప్పావు. అది వివరంగా చెప్పింది. అంతే, లేదా!"

"చివరకు ఏమంటుంది?"

"నా ఉద్యోగం వదిలివేసి ఉత్తరభారతం నున్న రమ్మంటుంది. తన భర్త తన మాట విన్నాడనీ, దీనితాతం పొషిస్తాననీ, తన పిల్లలకు వదువు చెప్పడంతప్ప వేరేమీ పని చేయనక్కరలేదనీ, అంటుంది."

"నువ్వేనన్నావు?"

"దురద్రు కొండలు మునుపు - అన్నాను. అందుకు దాదాపడింది."

"లేదా! నువ్వు బ్రదుకగలవు. నీకు ఏకేకే ముంది."

"నీమీ ఏకేకే అక్కా! ముఖపడడం చేతకావది."

"అతిగా అల్లింట్టికి, చెడి చెల్లెలు యింటికి నెళ్ళకూడదని సామెత. ఇది మగివాడికి సంబంధించిన సామెత అయినా, సోదరి యింటికి పోకూడదన్నంత వరకూ అదదానికి వర్తిస్తుంది. ఇక మార్గం లేకపోతే ఆ విషయం చేరు. పరా యింట్లోకి సాయేకన్న మెరుగు."

"ఏందుకు నెళ్ళకూడదని అంటావు?"

"ఒక యింట్లో వున్నప్పుడు దాని మొగుడు దీనితోకాని, ఇది దాని మొగుడుతోకాని చొరమా మాట్లాడవచ్చు. అది తప్పుదు. అందులో పరాచికమాడే వరుసకూడాదు. అది అపోహకు దారికీసి, ఇల్లు కల అవిడ, ఇల్లు లేని అవిడను ఇంట్లోనుండి ఎప్పుడయినా లేచిపోమ్మనవచ్చు. లేదా ఇల్లు కల అవిడే అనుమానించి ఆ తల్లి పాత్య చేసుకోవచ్చు. అనుమానం, సాహసం చాలమందికి సహజ లక్షణాలు కదా! సోదరి అయినా వేరే ఆదారం లేనదని తేలేటప్పటికి దానీదానిక్రింద చూడడం ప్రారంభించవచ్చు కొంతకాలం పోయిన తర్వాత.

ఇక నీ విషయం. నువ్వు వయస్సులో పెద్దదాననయిన కారణంచేత, దాని శ్రేయస్సు కోరి, ప్రతి విషయంలో తోక్కుం కలుగచేసుకోవాలని ప్రయత్నించవచ్చు ఇంట్లో పెళ్లనం చలాయించవచ్చు. దాని నది సహించలేకపోవచ్చు. దానికి దాని భర్త యిష్టపడవచ్చు. అది పొరువులకు కారణం కావచ్చు. ఎంత చేతకాని అదదానికయినా, తన యింట్లో తన పెత్తనం చలామణి కావాలనే

నీత గీత దాటితేలో కవిత

అధికార వాంఛ సహజంగా వుంటుంది. ఇంకొక మనిషి మంచిమాట చెప్పినా ఆమె మాట చెల్లడం తనకి యిష్టం వుండదు. నీ మఱిది తన పెళ్లాం పెట్టిన చారుకన్న నువ్వు పెట్టిన చారు బాగున్న దన్నాడనుకో! ఇక ఏమీద పుట్టెడు అనుయాయులను చూచుకుంటుంది. ఈ మగవాళ్ళు అల్లా అనకుండా వుండరు. నోరు మూసుకుని తినిపోరు. ఏదో ఒకటి అంటూవుంటారు.

నీ కారణంచేత ఎవ్వడు పొరువులు కలుగుతనో చెప్పడం కష్టం. ఒకప్పుడు చాలా చిన్నవిషయాలు, పెద్ద అభిప్రాయ భేదాలకు దారి తీయవచ్చు. తన పిల్లలు నీదగ్గర ఎక్కువ మాలిమి అయితే, తల్లిగా, దాని కథి యిష్టంలేక, వాళ్ళను నీ దగ్గరకు రాకుండా చేయాలని ప్రయత్నిస్తే, నీకే కష్టం కలుగవచ్చు."

"అక్కయ్యా! నువ్వు ప్రతిదీ విశేషంగా ఆలోచిస్తావు. నేను యింతగా ఆలోచించలేదు. ఏదో కొంత ఆలోచించాను. ఎరిగినచోటు వదలి, క్రొత్తదేటుకు పోరాదనీ, ఉద్యోగం వదలుకు లిలా వెడితే, ఏదయినా తేడా వస్తే, జీవనాధారం లేక ఇబ్బంది పడవలసి వస్తుందన్నంతవరకే ఆలోచించాను."

"రేఖ! తేడా వస్తే - అని అన్నావే! ఆ తేడా ఎల్లా రావడానికీ పిలుస్తూనే కొంతవరకు నేను విశదీకరించాను."

ఇంతవరకు వచ్చిన తర్వాత, తన శ్రేయస్సు కోరిన అక్కకు, తన కడుపులోని మాలలను చెప్పాలనుకున్నది సురేఖ.

"భాగ్యం అక్కయ్యా!"

"చెప్పమ్మా! మళ్ళీ ఎన్నాళ్ళకు కలుస్తామో! అందుకనే రాగానే తలుపు బిడాయించాను."

"ఉన్న సంగతి దా వరికం లేకుండా చెబుతున్నాను. నాన్న ఒకటి రెండు రోజులకు పోలాడనగా, నేను, మా, కోటీచర్ సరోజిని ఇంటికి వెళ్లి ఆలస్యంగా ఇంటికి చేరవలసివచ్చింది. రాజయ్యన్న నామీద కేకలువేశాడు. అందులో తప్పు ఏమీ లేదు. వదిలే ఎగనవలసింది. కారణం నాకు తెలియలేదు."

అన్నయ్య ఆ సందర్భంలో మాట్లాడుతూ, ఉద్యోగంలో చేరిన క్రొత్తలో నేను జీతమంతా తన చేతులతో పోసిదానినని తర్వాత నాన్న చేసిన ఏర్పాటు వల్ల, నెలకు వందరూపాయలు మాత్రమే ఇవ్వడం వదినకు కోప కారణ మయిందని బయటపెట్టాడు. ఆ రాత్రే నాన్న వాదగ్గరకు రహస్యంగా వచ్చి, ఇది నీ అన్న అభిప్రాయంకూడా అనీ, వాళ్ళు చిరాకు కల్పించే మాలలను అన్నా, ఉద్రేకంలో సామెత పూర్తిగా వాళ్ళ చేతుల్లో పోయవద్దనీ, అల్లా చేస్తే వార్తక్యంలో యిబ్బంది పడతావనీ చెప్పి, నీ భర్త ఎప్పుడయినా స్వీకరిస్తానంటే వెళ్లిపోమని చెప్పాడు. వదిలే ఏమీ చెప్పినా దాని వెనుక వున్నది ద్రవ్యాశ."

"అదా, అసలు సంగతి!" అని భాగ్యరేఖ సురేఖను ఒక్కోకి తీసుకుంది. సురేఖ మీద గంగమ్మ నేరాలు ఎందుకు మోపుతోందో, భాగ్యరేఖకు పూర్తిగా అర్థమయి, ముడి విడిపోయింది. సురేఖ తల నిమిరింది.

"సురేఖ! ఇంతమంది బలగం వుండితూ, మేమందరమూ, ఏకు లేనివాళ్ళమే అయిపోయాము సుమా! ఒక్కడు - అంటే, నీ మగడు, నీదగ్గర లేకపోతే, నువ్వు అందరకూ అలుసయిపోయావు. భర్త నిలువ అంటే జీవితంలో అదీ!" అని కన్నీళ్ళు కార్చింది.

"అక్కయ్యా! మనం గదిలో చాలాసేపు కూర్చున్నాం. తలుపు ఎవ్వరో తట్టుతున్నారు. తీస్తాను" అని సురేఖ లేచి గడియ తీసింది. తీస్తే ఎవ్వరూ కనబడలేదు.

15

కర్మకు వచ్చినవాళ్ళంతా ఎవరి దారిని వాళ్ళ వెళ్లిపోయారు. ఉన్నవాళ్ళూ వాళ్ళ సురేఖతో పిచ్చాపాటీ మాట్లాడినవారే కాని, భాగ్యరేఖ మోస్తరుగానీ, మరొక చెల్లెలు మోస్తరుగానీ లోతుగా మాట్లాడినవారు కాదు. ఇంట్లో వాళ్ళ మిగిలారు. తండ్రి వదుకు నే గది వంక చూసినప్పుడల్లా, సురేఖకు పుట్టెడు దుఃఖం కలుగుతోంది. చెల్లెలి మాటలూ, పెద్దక్క ఉపదేశమూ అమె మనస్సులో గాఢ ముద్ర

అంధ్రపత్రిక
దినపత్రిక
ఆదివారం
అనుబంధంలో
ఎన్నో మార్పులు
ఎన్నో కొత్త శీర్షికలు!
చూశారా!

వేసుకున్నాయి. చెవిలో రింగుమని మ్రోగుతూనే వున్నాయి.

సురేఖకు తండ్రి పోయినాడన్న విచారం క్రమ క్రమంగా తగ్గుతూనేవున్నా, ఆ యింటిలో తన స్థితిని ఎల్లా నిలుపుకోగలనా అనే విచారం, అధికం కావటం ప్రారంభించింది. వదిలే తనమీద మోపిన నేరాలకు అవకాశం యివ్వకుండా భాగ్యరేఖ సలహాలను అమలుజరుపడం తన కర్తవ్యంగా భావించింది. అంతకంటే గత్యంతరం కనుచూపు మేరలో కన్పించలేదు.

సురేఖలో వచ్చిన యీ మార్పును రాజయ్య, గంగమ్మ, స్పష్టంగా గమనించారు. తన చెల్లెలు తన భార్యకు సహాయపడుతున్నందుకు రాజయ్య సంతోషించాడు. సురేఖ, రాజయ్య కొడుకులకూ, కూతుళ్ళకూ: తలలు దువ్వడం, నీళ్ళ పోయడం, పాతాలు చెప్పడమేకాకుండా ఇతరమైన పనులుకూడా చేస్తోంది. తన పిల్లలు సురేఖ దగ్గర మాలిమి అయి తనకు కాకుండా పోతున్నారనే బాధ గంగమ్మకు కలిగింది. కాని చేసేది ఉపకారం అవడంవల్ల కొంతకాలం ఏమీ అనలేక ఊరుకుంది.

కనీ పోక మనీ పూసుకున్నారన్న సామెత. కనీ కలిగినవాళ్ళ దానిని తీర్చుకోవడానికి ఏదో పని చేస్తావుంటారు. ఇతరులమీద తీర్చుకోవడం చేతకాకపోతే తామే మనీ పూసుకుంటారు. లేని స్వరూపం అది. గంగమ్మకు కలిగిన బాధ కనీగా మారడానికి యెంతోకాలం పట్టలేదు. సురేఖను చేసేదేమీలేక, అల్ప విషయాలకు, కొడుకులనూ, కూతుళ్ళనూ కొట్టడం ప్రారంభించింది. అంటే అవిధంగా సురేఖమీద తన కుటుంబానికి పూర్తిగా జీతం యివ్వడంలేదని వున్న కనీని తీర్చుకోవడం ప్రారంభించింది.

"అల్లా! అమ్మ కొట్టింది చూడు." అని పిల్లలు ఏడుస్తూ సురేఖ దగ్గరకు వెళ్ళబోతూ వుంటే, గంగమ్మ రెక్క పుచ్చుకు గుంజేది. వాళ్ళ యింకా ఏదేవాళ్ళు. "అదేమిటి, వదిలే!" అని సురేఖ కల్పించుకుంటే, "వాళ్లే చెప్పవచ్చావు! గారాబం యెక్కువయి నీ మూలానే పిల్లలు వెడిపోతున్నారు. మర్ననం గుణవర్తనం! పిల్లలను అప్పుడప్పుడు చిట్టి మొట్టికాయలు చేస్తూవుండాలి. వాళ్ళు ఏడుస్తూవుండాలి. బాలానాం రోదనం బలం" అని గంగమ్మ సమాధానం చెప్పింది. పిల్లలు దీనంగా తన వంక చూస్తూవుంటే సురేఖ గ్రుడ్ల నీరు గ్రుడ్ల క్రుక్కుకునేది.

"అత్తయ్యా! నీ దగ్గరకు వెళ్ళవద్దని మా అమ్మ చెప్పింది." అన్నాడో మేనల్లు డాకరోజున సురేఖతో.

"మానివేయి" అన్నది సురేఖ.

"మానలేను అత్తయ్యా!"

"మానలేకపోతే దెబ్బలు తింటావు నాయనా! మీ అమ్మ ఏపుమీద కనుక, చరిచిందంటే, అయిదు వేళ్ళూ అల్లా అంటే అట్టు లేతుంది. నేను చూడలేను బాబూ!"

"తింటే, పోనీరే!" అని వచ్చాడు. ఆ క్షణంలో తల్లి కళ్ళబడలేదు కనుక ఆ శిశువు అనాటికి తప్పించుకున్నాడు.

"అత్తయ్యా! అమ్మ యింట్లో లేదురే! నాకు జడ గబగబా వేసెయ్!" అని వచ్చింది ఒక పిల్ల ఒకరోజున.

"వచ్చిన తర్వాత చూడటే, పిచ్చిపిల్లా! చూస్తే నేను వేసినట్లు యెల్లాగూ తెలుస్తుంది. నీ అంతలు నువ్వు వేసుకునేంత దానవని ఎప్పుడూ అనుకోదు. అప్పుడు నాకు చివాట్లు! నీకు ఏసిరాట్లు!"

"ఏసిరాట్లుంటే ఏమిటి అత్తయ్యా!"

"చూడగానే వెంటనే గబగబా వెట్టేచి చివాట్లు! అగి అగి, ఏసిరి, ఏసిరి, వెట్టేచి ఏసిరాట్లు!"

"అత్తయ్యా! మా అమ్మకు నువ్వు జడ వేస్తుంటే చూస్తే మంట. కాని వేసేసిన తర్వాత చూస్తే అంత వుండదు. అందు చేత పూరుకుంటుంది. గబగబా వేసెయ్."

"నామీద మీ అమ్మ కనులు మంట ఎందుకే?"

"ఏమో! నాకేం తెలుస్తుంది! నువ్వు మా యింట్లో వుంటున్నావుగా! అందుకనేమో!"

(30 వ పేజీ చూడండి)

సవారలో సత్యచిత్ర ప్రారంభం

సత్యచిత్రవారి పేపర్ స్కోప్ వర్ణచిత్రం డిజిటల్ 30న హాట్ సవారలో ప్రారంభమైంది. ద్వితీయ లగ్గా 31న కూడా మాటింగు జరిగింది. హాట్ లిగా జరిగిన ప్రారంభోత్సవానికి, ఆత్మీయులు, ప్రతికా ప్రతినిధులు వచ్చి, నిర్మాతలకు శుభాకాంక్షలు తెలిపారు. “నటరత్న” గారిపై దర్శకుడు రామచంద్రరావు మొదటి షేటును తీశారు. (విన్సెంట్ చాయాగ్రహణ దర్శకుడు)

జనవరి పదినుంచి, షూటింగు చివరి రోజు వంతు సత్యచిత్ర నభ్యులు ముదుమరై అడవిలో తాత్కాలిక వాసము చేస్తున్నారు. ఈ స్కోప్ చిత్రానికి మహదేవన్ సంగీతాన్ని, జంధ్యాల రచనను, విన్సెంట్ చాయాగ్రహణాన్ని, పట్టాభి ప్రొడక్షన్స్ నిర్వహిస్తున్నారు.

ఎన్టీఆర్ నటిస్తున్న మొదటి కలర్ స్కోప్ యిది. ఇందులో జయప్రద నాయిక. ప్రధాన పాత్రలను జయసుధ, రమాప్రభ, పండరీబాయి, గుమ్మడి, సత్యనారాయణ, నాగభూషణం, శ్రీధర్, రాజబాబు, కవిత మరియు జగ్గయ్య పోషిస్తున్నారు. నిర్మాతలు. సత్యనారాయణ... మార్కనారాయణగార్లు.

జయచిత్రకు రెండు వేషాలు

రవి శంకర్ పిక్చర్స్ జనవరి యిరవై రెండున పారడీ స్టూడియోస్ లో ప్రారంభిస్తున్న చిత్రంలో జయచిత్ర రెండు వేషాలను వెయ్యడం గమనించదగిన విషయం.

చిత్రం పేరు “తల్లి లేని పిల్ల.” ఈ చిత్రానికి డి. వి. సరసరాజు సంభాషణలను, సత్యం సంగీతాన్ని సమకూరుస్తున్నారు.

ఎడిటర్ గా పేరుంది. దర్శకుడుగా పేరు తెచ్చుకోగల ప్రజ్ఞ వుంది. పేరు సత్యం. “తల్లి లేని పిల్ల” చిత్రానికి ఎడిటర్ ... డైరెక్టర్ కూడా అయినా.

ఈ చిత్రంలోని ప్రధాన పాత్రలను మురళీ మోహన్, సత్యనారాయణ, మోహన్ బాబు, గిరిబాబు, కాంతారావు, గోకిన రామారావు, సుకుమారి, రమాప్రభ పోషిస్తున్నారు.

“జంగంక్కు” చిత్రాన్ని నిర్మించిన సునీల్ యీ చిత్రాన్నికూడా నిర్మిస్తున్నారు.

మల్లె పువ్వు

సమత ఆర్ట్స్ జనవరి తొలిరోజున ప్రారంభించిన రంగుల చిత్రానికి “మల్లె పువ్వు” అని పేరు పెట్టి నట్టు, నిర్మాత ఫటర్శీ చేపారు.

ఈ చిత్రానికి అచార్య ఆలేయ రచయిత. చక్రవర్తి సంగీత సారధి. (నాలుగు పాటలు రికార్డ్ చేశారు.)

మొదటి షేడ్యూలు వాహినీబ్, ఎన్. జి. ఎస్. కళ్యాణ మండవంలో జరిగింది.

“హి-మాన్” యీ చిత్రంలో ధరిస్తున్న పాత్ర, ఆయన నటజీవితంలో మధురాసుభూతిని కలిగిస్తుంది. ఆయన సరసన లక్ష్మి నాయికగా నటించ, సహాయ పాత్రలను జయసుధ, సీతారాం,

కె. విజయ, శ్రీధర్, రావు గోపాలరావు, రాజబాబు, మాడా, కె. వి. చలం పోషిస్తున్నారు.

సమత ఆర్ట్స్ కు వెంకటరత్నం, అంకిరెడ్డి, కృష్ణారావు వరుసగా చాయాగ్రహణాన్ని, కూర్పును, శిల్పాన్ని నిర్వహిస్తున్నారు లక్ష్మి ఫిలింస్ విడుదల కృష్ణ సత్య

తావణ్య పిక్చర్స్ నిర్మిస్తున్న “గంగ... యమున... సరస్వతి” జనవరి ఆరున ప్రారంభమైంది. ‘ఆంధ్రప్రతిక’ రాధాకృష్ణగారు స్వీచ్ ఆన్ చేశారు

విదవ తాళిఖన యీ విశేషం పెట్టుకు వెళ్లారు, ఒక విచిత్ర సంఘటన చూచాడు.

మురళీమోహన్ కృష్ణుడుగా, రోజూరమణి సత్యభామగా సాక్షాత్కరించారు. మావరులు “కృష్ణ సత్య”లను సర్టిఫై చేశారు.

మురళీమోహన్ కూడా కృష్ణుడి వేషానికి బాగానే పుంటాడు అనిడి అభిప్రాయాన్ని అక్కడున్న వాళ్లు అన్నారు. (పరిశ్రమకు పలుగురు కృష్ణ లయ్యారన్నమాట.)

దిన వార ఫలాలను “ఆంధ్రప్రతిక”లో తెలిపే మచేష్, దర్శకత్వం నిర్వహిస్తున్న మొదటి చిత్రం “గంగ... యమున... సరస్వతి” కథను, మాటలను, చిత్రానువాదాన్ని దర్శకుడే సమకూర్చారు.

ఈ చిత్రంలో సత్యనారాయణ, నాగభూషణం, గిరిబాబు, షేపుకారు జానకి, శుభ, జయమాలిని, మాడా, మార్కకాంతం ముఖ్య పాత్రలను పోషిస్తున్నారు.

సంగీతానికి చక్రవర్తి, చాయాగ్రహణానికి మల్లీయరానీ అధినతులు. విజయా పిక్చర్స్ విడుదల

‘యవ్వనం మురిపించింది’లో
కమలానన్, శ్రీవియ

మాకవుడు దాకవుడుతో మోమగసులుదామకుల
 బడిపంతులుతో మోగుండెల్లాగూడు చేసుకుల
 ఇల్లు-ఇల్లులతో మోమోదంచూలలో చుట్టలొలబట్టుకుల
 పాడిపంటలతోమీపుతిపాటు అభివందనలందుకున్న
 పుజాదర్శకుడు మోచంద్రశేఖరరెడ్డి తానుదర్శించిన
 "పల్లెనీమ"నుదర్శించమని కామంటున్నాడు
 మోఅభివందనలకు ఎదురుచూస్తున్నాడు.

శ్రీదేవి ఆర్ట్ విక్టర్స్

పల్లెనీమ

కథ - స్క్రీన్ ప్లే - దర్శకత్వం

పి.చంద్రశేఖరరెడ్డి B.A.,

సంగీతం కె.వి.మహదేవన్

అవ్వపూర్వ విడుదల

నిర్మాతలు

పి.బలరామరెడ్డి

యల్.పరంధామరెడ్డి B.A.B.L.,

ANNAPURNA

కొత్త నిర్మాతల నిల్వలు లొకేషన్

మదరాసు విజయరాఘవాచారి వీధిలో వెలసిన ద్వారకా ఆర్ట్స్ ప్రొడక్షన్స్ను రాఘవరావుగారు, వెంకటేశ్వరరావుగారు స్థాపించారు. వీరి ప్రథమ ప్రయత్నానికి ప్రత్యగాత్మ ముఖ్య సారథి.

ఈ సంస్థ తలపెట్టిన కథా సంగీత జలం వున్న చిత్రానికి బోర్లిముంత రచన, చలనచిత్రపు సంగీతాన్ని సమకూరుస్తున్నారు.

జవహర్ అరుణ వెల్మూరుతో మూటొంగు ప్రారంభమై నట్లు, మార్కెట్ చిత్ర నిర్మాణం ప్రారంభమైందన్నట్లు తెలిసింది.

కాలం కలిపినప్పటికీ, దానిని అవరోధించే శక్తి యెవరికీ వుండదుగాదో. జయమధర్ ట్రైం చాలా బాగుండటం, ద్వారకా ఆర్ట్స్ ప్రొడక్షన్స్ ఎంపిక

'బంగారక్క'లో శ్రీనివాస

మేసిన అవురుపయ్యన కథలో, నాయిక వేషం లభించింది. జయమధర్కు స్టార్ నేల్యాను పెంచే శక్తి ఆ పాత్రకు వుంది.

గడుసు అమ్మాయి !

ద్వారకా ఆర్ట్స్ ప్రొడక్షన్స్ నిర్మిస్తున్న చిత్రానికి "గడుసు అమ్మాయి" అని పేరు పెట్టారు. టైటిల్ పాత్రను జయమధర్, కథానాయకుడుగా మరళిమోహన్ నటిస్తున్న "గడుసు అమ్మాయి" చిత్రంలో జగ్గయ్య, అల్లారామలింగయ్య, మోహన్బాబు, అక్కికాంత, కబీర్ దాస్, జాస్మి, పుష్పాలత, మంకాయల సత్యవారాయణ ప్రధాన పాత్రధారులు.

ఈ చిత్రాన్ని పూర్ణ (అంధ్ర), మధారత్ (రాయలసీమ), శ్రీ తారకరామ (తెలంగాణ) విడుదల చేస్తారు.

ఈ చిత్రానికి సుి చేస్తున్న ఎ. ఎన్. జే. కృష్ణారావు, చలనచిత్ర రావు, బోర్లిముంత, హేమచందర్, కృష్ణస్వామి, సురేష్, సుబ్రహ్మణ్యం వారి వారి శాఖల్లో అనుబంధం చేశారు.

పూంమ్మే పిల్ల దగ్గర్నుంచి, కారువు సరిత వరకు పెరిగే జీవితాన్ని స్వయంప్రతిభతో అర్జించుకున్న ఒక అమ్మాయి కథ "గడుసు అమ్మాయి" చిత్ర కథ, అన్నిట ప్రయోగాత్మక ప్రత్యగాత్మ.

తెలుగులో శ్రీనివాస

తమిళ చిత్రంలో ఆగ్రహేణి తారగా ప్రకాశిస్తున్న "శ్రీనివాస"కు తెలుగు చిత్రంలో హీరోయిన్ ఛాన్సు బహుదకృని చిత్రంలో దొరికింది.

గోకికృష్ణ యింటిద్వేషనలో తలపెట్టిన "చిలకమ్మ చెప్పింది" చిత్రంలో నారాయణరావు వరసన శ్రీనివాస, రజనీగంత్ ప్రక్కన సంగీత నటించగలరని, నిర్మాత చెప్పానని గోపి చెప్పారు.

"చిలకమ్మ" ప్రాంతంలో "చిలకమ్మ

'అందం రాజా'లో నీవ

సినిమా

చెప్పింది" చిత్రం పేజివరిలో ప్రారంభం అవుతుంది, చిత్ర సమర్పకుడు హేగండి వారిబాబు వెల్లడించారు.

ఈ చిత్రానికి గజేంద్రప్రసాద్ రచన, విశ్వనాథం సంగీతాన్ని, రోకవార్ నాయాగ్రహణాన్ని నిర్వహిస్తున్నారు.

"చిలకమ్మ చెప్పింది" చిత్రానికి ఈరంకి శర్మ దర్శకుడు. ఆయన గురువు కె. బాలచందర్ సహాయకుడు, లక్ష్మీపతిని విడుదల.

అనిలేకు రామకృష్ణ

ప్రముఖ దర్శకుడు తాతినేని ప్రకాశరావుగారు తన మనమడు చలంజీవి అనిల్ పేరిట స్థాపించి అనిల్ ప్రొడక్షన్స్లో "నలు రత్న రామరాఘవ శిఖర కృష్ణ... నలు నూజ శోభనబాబు" గా రూపొందించారు.

ప్రకాశరావుగారి అల్పాయు చలంజీవి లక్ష్మీనరసింహుడు ఒక తమిళ చిత్రాన్ని కొని తెలుగులో తనే డైరెక్ట్ చేస్తున్న సినాన్ని గతవారం పాతకులకు తెలిపారు.

ఒక మూగచిత్రం జీవితం మీద అల్ప అడిన కథకు రామకృష్ణ నాయకుడుగా, జయమధర్ నాయకుగా ఎంపిక అయ్యారు. నవాయ పాత్రలను అల్లారామలింగయ్య, రమాప్రభ నటిస్తున్నారు.

రచన పులికేటి, సంగీతాన్ని చలనచిత్రపు సమకూర్చగలరని, పేజివరి సుందరి పిల్లనీ నరకు పెద్దయ్యాల్సి జయనారాయణ, నిర్మాణ నిర్వాహకుడు కృష్ణమూర్తి చేస్తారు. తారకరామ... మధారత్... శ్రీ, తారకరామ పంపిణీదారులు.

చక్రవర్తి చేసిన మంచి పాట

పాపి "ఓ" రియేటర్స్ మారుతీ కంబైన్స్ వారి "జీవరాగం" వర్ణచిత్రానికిగాను, చక్రవర్తి ఒక మంచి పాటను రికార్డు చేశారు.

చేసే ప్రతి పాట హిట్ అవుతుందని ఎవ్వరూ చెప్పలేరు గానీ, కొన్ని పాటలను "గ్యారంటీ హిట్" అని మలభంగా చెప్పొచ్చు.

అలా "గ్యారంటీ హిట్" అని చెప్పదగిన పాటను, వేటూరి సుందరాచార్యుల వ్రాశారు. సుశీల మహా గొప్పగా పాడింది.

"ఏ రాముని పాడును
ఏ తీగనే మీటను" అనేది చల్లని తో
ప్రారంభమవుతుంది పాట. ఇటీవల విప్లవ అయిదారు
మంచి పాటలతో యిదొకటి. ఈ పాటను

"అగ్రవటి"పై చిత్రీకరిస్తారు గినిక, మరింత
గొప్పగా వుంటుంది.

శివాజీ నిర్ణయం

మారుతీ కంబైన్స్ వారి "జీవరాగం" వర్ణ
చిత్రంలో "శనివార నటాప్రాసాద్" ఒక ముఖ్య
పాత్రను పోషిస్తున్నారు. ఆయన పార్సీకు,
యింకొకరిచేత వాయిస్ యిచ్చినదానికి నడిగి
లింకను అంగీకరించలేదు. తనే డైలాగు చెప్పడానికి
నిర్ణయించారు. రోజూ, తెలుగు వాక్యాలు ఓ గంట
ప్రాక్టీస్ చేస్తున్నారు.

"జీవరాగం" చిత్రంలో కృష్ణం రాజా,
జగ్గయ్య, రావు గోపాలరావు, రాజబాబు, వాణీశ్రీ,
జయసుధ, జాన్సీ, నిర్మల ప్రధాన పాత్రధారులు.

శ్రీ ఎ. గోపాలకృష్ణ నిర్మించే యీ చిత్రా
నికి స్వామి రాయాగ్రహారావు, చక్రవర్తి పంగీరావు,
సత్యానంద్ రచనను నిర్వహిస్తున్నారు.

యినదర్భకుడు శేఖర్ కు యీ చిత్రం "హిట్"
అయ్యేది తథ్యము. లక్ష్మీ ఫిలింస్ విడుదల.

జులై నుంచి కోభన్ చిత్రం

"రాజా" పోలింగిన ఆర్థిక విజయం కోభన్ కు
పుపు పాపులాటికి ప్రత్యక్ష నిదర్శన.

కోభన్ బాబుగారితో మూత్రమే చిత్రాన్ని
నిర్మించానని అనుకునే అయిదుగురిలో మారుతీ
కంబైన్స్ అధినేత ఒకరు.

శ్రీ కుమార్ తను అడిగాను. "కోభన్ చిత్రం
ఎప్పుడవి". జులై నుంచి అని లక్ష్మీకుమార్ గారన్నారు.
సంవత్సరానికి కొక చిత్రం, కోభన్ తో నిర్మించే
ద్వంద్వ నిర్ణయాన్ని ఎ. ఎల్. కుమార్ తీసుకున్నారు.

జులై నుంచి ప్రారంభమయ్యే కోభన్ చిత్రానికి
రామచంద్రరావు, చక్రవర్తి, సత్యానంద్, స్వామి
తప్పనిసరిగా వారి శాఖను నిర్వహిస్తారు.

మనకున్న మంచి పంథంలో మారుతీ ఒకటి.
కోభన్ చిత్రాల నాయికలు

మన "అందాలరాజు" నటిస్తున్న చిత్రాలన్నీ
వెల్డే కథలను గొప్పపందడం ఎంత విజయో,
ఆయన చిత్రాల నాయికలు నేర్వేరుగా వుండడం
ఎంతో ఆనందదాయకము.

డి. వి. ఎస్. రాజగారి "జీవరాగం" చిత్రంలో
జయప్రద నాయిక. కె. విశ్వనాథ దర్శకుడు.

సమత ఆర్ట్స్ లోకి "మల్లెపూవు" చిత్రంలో
లక్ష్మీ నాయిక, పి. మధుసూధనరావు దర్శకుడు.

రామకృష్ణ ఆర్ట్స్ వారి "గడము పిట్లడు"
చిత్రంలో జమున నాయిక, కె. బాపయ్య దర్శకుడు.

నిర్మాత నరసింహారెడ్డి నిర్మిస్తున్న చిత్రంలో
సీమ నాయిక, పి. సుబ్రహ్మణ్యం దర్శకుడు.

లోకేశ్వరి ఆర్ట్స్ పిక్చర్స్ వారి "అగ్నికావ్యం"
చిత్రంలో జయప్రద నాయిక, పి. ఎస్. రాన్
దర్శకుడు.

"రావు"కున్న ప్రత్యేకత

"మూల్యముగ్గు" చిత్రం రావుగోపాలరావుకు
తెచ్చి యిచ్చిన ఫలితము అనితర పోషిస్తున్నది.
అలాగే "భక్త కవులు" చిత్రం రావుకిచ్చినది,
"జీవరాగం" చిత్రం గోపాలరావుకిచ్చినది, ఆయన
కృషిని మెచ్చి యిచ్చినదేగాని, సరదాగా యిచ్చిందికాదు.

ఇటీవల విడుదలైన "రాజా" చిత్రం అంతటి
ప్రేక్షకాదరణ పొందడానికి రావుగోపాలరావు నటన
ముఖ్యకారణం అవునని జనమెరిగిన విజయము.

ప్రేక్షకోకంత్ రావుగోపాలరావుకి ప్రత్యేక
విలువ వుండడానికి కారణం... ఆయన పై విధ్వం
పున్న పాత్రలను ఎంపిక చెయ్యడం... ఆ పాత్రలకు
పూర్తి న్యాయం చెయ్యడం.

అడ్డమైన పాత్రను అంగీకరించే మనస్తత్వం
ఆయనకు అరంభకాలంనుంచీలేదు. కాబట్టి యికరాదు.

ప్రస్తుతం రావుగోపాలరావు నటిస్తున్న
చిత్రాలు, సమత ఆర్ట్స్ వారి "మల్లెపూవు"
నాగేష్ దర్శకత్వంలో "మొరటోడు" మారుతీ
కంబైన్స్ వారి "జీవరాగం" రామచెతారా
"అంబాదోళ్ళ రాంధాసు" నటన శ్రీ నికేతన్ వారి
"పచ్చబొట్టు" శ్యాంబెనగర్ దర్శకత్వంలో ఒక
చిత్రం. జగపతి ఆర్ట్స్ పిక్చర్స్ వారి "బంగారు
బొమ్మలు", వాసు ఇంటర్నేషనల్ వారి చిత్రం.

సలుదుగా రావుగోపాలరావుగారిని ఎంతగా
అభినందించారో, రచయితగా కూడా ఆయనను
అభినందించారు. విజయ తెలిసిన వాళ్ళు గోపాలరావుగారి
రచనా శక్తిని ప్రశంసించక మానరు.

విడుదలయిన ఎన్నో హిట్ చిత్రాలకు, సమస్త
మరెన్నో చిత్రాలకు "రావు"గారి కంఠం అజ్ఞాత
తకి గా వునయోగపడుతుంది.

'రాజా' కోరిన రోజు'లో శివాజీ, వాణీశ్రీ

'ఈనాటిబందం ఏనాటిదో...'లో కృష్ణ, జయప్రకాశ్

సాక్షి

జనవరి రోజుల్లో, సురేష్ కు కాల్ పేట్లు విప్పబుచ్చించి, షాద్ వాగేశ్వరరావుగారిని యీ విశేషం చేర్చించాడు.

"ఫిబరవరికి ప్రసాద్ ఆర్ట్ పిక్చర్స్, జనవరి ఆర్ట్ పిక్చర్స్ చిత్రాల నిర్మాణం పూర్తవుతాయి. ఫిబరవరి నుంచి ఏప్రిల్ వరకు ముగిసా పిక్చర్స్ కు డేట్స్ యివ్వబడ్డాయి.

జాన్ నుంచి సురేష్ రామానాయుడుగారికి, "దేవదాసు మళ్ళీ పుట్టాడు" చిత్ర నిర్మాతలకు కాల్ పేట్లు పుంటాయి", అన్నారు నటసాహిత్య.

రామారావుగారి "వాణ్య ... చంద్రగుప్త" చిత్రంలో ఒక్కరోజు వర్కు మూతం తనది మిగిలివుంది, అక్కివేగారు చెప్పారు.

అంగీకరిస్తే లక్ష్యం!

మనకున్న విలక్షణమైన నటీమణుల్లో ఒక్క ఒక్కరి. అవిడ బహు భాషల్లో చిట్టగా వుండడం వల్ల, తెలుగు చిత్రాలను ఎక్కువగా అంగీకరించడం లేదు.

ఒక్క చేస్తేనా, ఆమె ధాటికి ఎవరూ ఆగలేరు.

ఒక్క నటించిన "ఈ తరం ముప్పి" ఆమె నటించున్న "మల్లెపూవు" చిత్రాలు నే సానెన

'పేమ రెండు'లో ఒక దృశ్యం

నిజాన్ని, ప్రేక్షకులచేత అవును అనిపిస్తాయి.

ఒక్కని పరిపూర్ణత నందుకున్న కళాకారిణిగా పేర్కొనవచ్చు. ఆమెలోని ప్రతిభను, గొప్పదనము యీవర్షాంతం ప్రకటించక మానదు.

తెలుగు రంగంలో వాణి శ్రీ, తరువాత నటిగా మార్కును తెచ్చుకునే అద్భుత ఒక్కకి మూతమే వుందని వారినే ప్రేక్షకులు ఎక్కువమంది వున్నారు.

'సీతారామ చమానం'లో ఒక దృశ్యం

మా జీవిత విశేషం

వ్యయం శక్తితో "సహజ కవి" అయిన మల్లెమాల, తెలుగు రచనా రంగంలో, ఆవిర్భవించిన మణిదీపం అని చెప్పే దైత్యం యీ కలానికి వుంది.

ఇప్పుడున్న మన రచనా దిట్ట లనేకులకన్నా "మల్లెమాల" మిన్న అని ఋజువయ్యే రోజు "మత్స్యం పల్లకి" విడుదలయ్యే రోజు అన్నది యీ విశేషంకే విరుదిన అభిప్రాయం.

ఇటీవల మల్లెమాలగారిని కలిపినప్పుడు, ఆయన తర్వాతి చిత్రతయొక్క డిజైన్ ను నాకు మాపించారు.

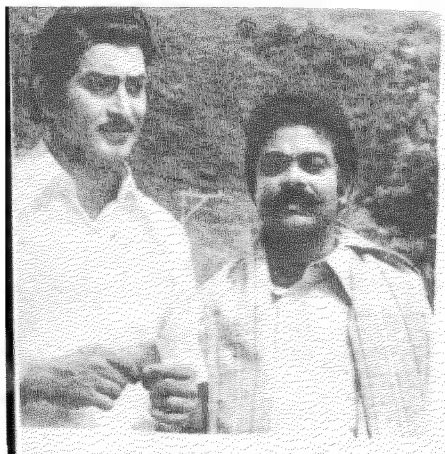
చిత్రం పేరు "మా జీవిత విశేషం" ఎంత మహోత్సాహంగా వున్నదో, ఆ డిజైను అంత గొప్పగా వుంది.

"కథ... మాటలు... చిత్రానువాదం... పాటలు" మల్లెమాలగారి స్పష్టి, పంగితానికి నత్తం, చాయానూతానికి దేవరాజ్ అధిపతులు.

జాన్ నుంచి సురేష్ కు

జనవరి ఆర్ట్ పిక్చర్స్ వారి "బంగారు బొమ్మలు" వర్గ చిత్రం మూటెంగు జరుగుతున్న

'సావానాల'లో కృష్ణ, కూచి గోపాలకృష్ణ

ఇప్పుడు! చురుకైన జీవనంకోసం. శక్తినిచ్చే 'యింథనాన్ని' సేవించండి.

బూస్ట్

మార్ల్ చాకోలెట్ మిల్క్ డ్రింకు

మీ కార్యక్రమాన్ని ప్రతి రోజు ఉత్సాహంగా ప్రారంభించడంకోసం మీకు కూడా, రెలు మోసదుగా, యింథనం కావాలి. శక్తినిచ్చే యింథనం మిమ్మల్ని రోజులా చురుకుగా ఉంచి చక్కని పనులు చేసుకునేటట్లు చేస్తుంది. అందుచేతనే పతి ఉదయం మీకు బూస్ట్ కావాలి ముఖ్యంగా పనిలోనూ, ఆటల్లోనూ అదనపు శక్తిని వినియోగించే మీ పిల్లలకి కావాలి. వారికి బూస్ట్ యివ్వండి. ఇది కొత్త మార్ల్ చాకోలెట్ మిల్క్ డ్రింకు. పొష్టికాహారం గురించి సంపూర్ణంగా తెలిసిన 'హార్లిక్స్' ఉత్పత్తిదారులు తయారు చేసినది బూస్ట్ షార్లీ మిగడ పాలు, గోరుమ, బార్లీ మార్ల్, కోకోలతో తయారు చేసారు. ఇందులో సహజమైన విటమిన్లు, ఖనిజాలు ఉన్నాయి.

బూస్ట్లో, యిటువంటి మరే యితర చాకోలెట్ డ్రింకులోనూ లేనంత ఎక్కువగా పాలు ఉన్నాయి. బూస్ట్లో మరింత ఎక్కువగా పాలు ఉన్నాయంటే, మీ పిల్లలు పెరగడానికి మరింతగా పోషణ పదార్థాలు, మరింతగా మాంసకృత్తులూ అవసరమవుతాయి. బూస్ట్లో ఎక్కువగా పాలు ఉండటంవల్ల ఎక్కువగా మిగడగా ఉంటుంది. మీకు ఆ రుచి తెలుస్తుంది.

అంతేకాదు, బూస్ట్కి, మీ కుటుంబమంతా కూడా ఎంతో యిష్టపడే మార్ల్ చాకోలెట్ దుది, సువాసన ఉన్నాయి. మీ రోజుని ప్రారంభించేందుకు యిది అద్భుతమైన మార్గం — ప్రతి రోజూ రెండు పైజాలలో అభిస్తుంది.

'హార్లిక్స్' ఉత్పత్తిదారులనుంచి.

సుగుణా పిక్చర్స్లో జడ్డరు 'మహి'లు

కాపట్ల వాస్తవ్యులు శ్రీ ఎమ్. కేవగిరరావు కొత్తగా స్థాపించిన సుగుణా పిక్చర్స్ జనవరి 31 న తన తొలి చిత్రాన్ని, అక్కినేనిగారి ప్రిడియోలో ఆరంభిస్తున్నారు.

అక్కినేనిగారు అనేక పాత్రలను అధ్యయనంగా పోషించిన మాట నిజమే అయినా, సుగుణా పిక్చర్స్లో ఆయన ధరిస్తున్న పాత్ర నరికొత్తది. నాగేశ్వరరావుగారి గెటప్లో "నావత్తి" వుండే యీ వర్ణ చిత్రానికి ఆచార్య అత్రేయ, మహదేవన్, సెల్వరాజ్, జి. వి. సుబ్బారావు, హరిశ్చంద్రరావు, ఆర్. శ్రీనివాసరావు ముఖ్య పాత్రలకు సారధులు. విక్టరీని మాత్రమే పరిమానుస్తున్న ముగ్గురు నిజతలు యీ చిత్రంలో కలిశారు. అక్కినేని...

సినిమా

వాణిశ్రీ... మరుమాదనరావుగార్లు.

సుగుణా పిక్చర్స్ వారి వర్ణ చిత్రంలో దీప, జయమాలిని, విజయలలిత, హరిం సహాయ పాత్రలను పోషిస్తున్నారు.

జగ్గయ్యగారిది ప్రేక్షకులు కోరే పాలిషిడ్ సినిమా చేపం.

కేంద్ర మంత్రికి అహ్వానం

కేంద్ర టూరిజమ్ మంత్రి మని కొత్త రఘురామయ్యగారిని, నిర్మాత కేవగిరరావు తన చిత్ర ప్రారంభానికి ఆహ్వానించారు. ఆయన అంగీకారాన్ని తెలిపినట్టు తెలిసింది.

ఒక కేంద్ర మంత్రిని ఆహ్వానించి కొత్త

పాఠశాలయానికి దారిపీస సుగుణా పిక్చర్స్ అధినేతను అభినందిస్తున్నాను

విజయవాడలో బంగారు బొమ్మలు

జనతా ఆర్ట్స్ పిక్చర్స్ టెన్వీమన్ కంరీలో నిర్మిస్తున్న "బంగారు బొమ్మలు" చిత్రం, జనవరి 15 నుంచి, ప్రిలవరి మొదటి వారం దాకా జరిగే విజయవాడ షెడ్యూలులో పూర్తవుతుంది అని, దర్శక... నిర్మాత రాజేంద్రప్రసాద్గారు చెప్పారు.

రెండున్నర లక్షల ఖర్చుతో, నిర్మించిన "భవంతి"లో "బంగారు బొమ్మలు" మోటోగు (విజయవాడలో) జరుగుతుంది.

"బంగారు బొమ్మలు" వర్ణచిత్రంపై ప్రేక్షకులు ఎన్నెన్నో ఆశలు పెంచుకుంటున్నారు. అందరి కళ్లు ఆ చిత్రంపైనే వున్నాయి.

జగనతి నంబల్తో అక్కినేనిగారి చిత్రం ముందుంటే, ప్రేక్షకులు ప్రత్యేకమైన శ్రద్ధను, ఆసక్తిని ప్రదర్శిస్తారు. ఆయన నటించిన చిత్రాలన్నీ హిట్ కావడం ఒక కారణం... రాజేంద్రప్రసాద్గారి నిర్మాణ... దర్శక దక్షతపై వున్న నమ్మకం మరో కారణం.

ప్రేక్షకులు తమ అభిమాన కథానాయకుణ్ణి ఎలాంటి పాత్రలో చూడాలని వుత్సాహపడుతున్నారో, అట్టి నవరసభరితమయిన పాత్రను, "బంగారు బొమ్మలు" చిత్రంలో ఆయన పోషిస్తున్నారు.

ప్రధాన పాత్రలను మంజుల, జగ్గయ్య, సత్యనారాయణ, రావు గోపాలరావు, రాజబాబు, కె. వి. చలం, ధూళిపాళ, అంజలిదేవి, సూర్యకాంతం, చాయాదేవి పోషిస్తున్నారు.

"బంగారు బొమ్మలు" చిత్రానికి అతిరధులు నలుగురు వున్నారు. దర్శకుడు రాజేంద్రప్రసాద్, రచయిత అత్రేయ, చాయాగ్రాహణ దర్శకుడు వెంకటరత్నం, సంగీత దర్శకుడు మహదేవన్గార్లు.

అప్పపూర్ణా ఫిలింస్కు అత్యధిక లాభాలను ఆర్జించగల చిత్రం "బంగారు బొమ్మలు".

— శ్రీనివాస్

"ఇది మీ యిల్లుటే!"

"కాదా ఏమిటి?"

"మా నాన్న యిల్లు నా యిల్లు కాదుటే!"

"అమ్మా! ఎంతా! మా యిల్లు కాకుపోతే నీ యిల్లా? నీ మొగుడు కట్టించాడా? నువ్వు జడ వెయ్యకపోతే వెయ్యకపోయావులే! ఈ యిల్లు మాదే!"

"నరేలే! యీ యిల్లు నీదే గొడవచేయుకు. నువ్వు గంగమ్మ వదిల కూతురికే నరేవా?"

ఆ పిల్ల నవ్వింది. "అల్లా ఒక్కకో!" అంది.

"నువ్వు చెప్పింది నిజం తల్లీ! అజ్ఞానరాం వయినా నిజమే చెప్పావు. నా మొగుడు కట్టించలేదు. మొగుడు కట్టిస్తే కాని, సంపాదిస్తే కాని, ఏర్పడ్డ ఇంట్లోనే ఆడదానికి అధికారం!" అని కంటు పిరు పెట్టుకుంది.

"అత్తయ్యా! నేను అల్లా అన్నానని కోపం

మ గ ది క్కు

(23 వ పేజీ తరువాయి)

వచ్చిందా? మేము బొమ్మలాట లాడుకున్నప్పుడు అనుకున్నట్లుగా అవేశాను."

"అవునమ్మా! పేరుకు అని బొమ్మలాటలు కాని, పెద్దవాళ్ళ జీవితాలను గురించిన ఆటలేనమ్మా. నువ్వు ఎల్లా అన్నా ఫర్వాలేదు. చిన్నపిల్లవు. నీమీద నాకు కోపం ఎందుకమ్మా! అయినా కోపంవచ్చి నేను చేసేదేమిటి? పేదవాని కోపం పెదవులచేటు! రా, జడ వేస్తాను."

సురేఖ మేనగోడరికి అందంగా జడ వేసింది. గంగమ్మ వచ్చి చూసింది. ఎవ్వరినీ ఏమీ అనలేదు. కూతురిని దగ్గరకు పిలిచింది. వచ్చింది. కూర్చోమంది. కూర్చుంది. వేసే జడ ఊడలిసింది. కూతురు కుక్కినపేనెల్లే కూర్చుంది. మళ్ళీ జడ

వేసింది. సురేఖ కళ్ళవెంట రెండు బిందువులు రాలిన్నా.

కొంతసేపయిన తర్వాత ఆ పిల్ల సురేఖ దగ్గరకు వచ్చింది.

"అత్తయ్యా! మాళావా? మా అమ్మ గంగమ్మ కాదు గంగామ్మ! మంచి జడ విప్పేసి పిచ్చి జడ వేసింది. మా అమ్మకు పిచ్చెత్తినట్లుం దత్తయ్యా! ఏమన్నా అంటే, అట్టు తిరిగిస్తుందని నేనేమీ అనలేదు" అన్నది.

"ఏమీ అనకుండా వుండడం చాలా మంచి పని. మౌనం ఎంత మంచిదనుకున్నావు! అసలు మొదటి జడ, పిచ్చి జడ! ఇదే అందమయిన జడ!"

"నువ్వు అల్లా అంటే నమ్మడానికి, నేనేమయినా పిచ్చిదాని ననుకున్నావా? అల్లా అనుకోకు!" అని సురేఖవంక అలా మామూలు వెళ్ళిపోయింది ఆ పిల్ల.

[ఇంకా వుంది]

తండ్రి తన వద్దకు వచ్చినందుకు

సూర్యానికి చాలా ఆనందమైంది.

రమణయ్య అంతకన్న ఎక్కువే సంతోషించాడు. తన గారాబం చిన్నకొడుకు - అంతవాణ్ణి ఇంతాడిగా చేసి, చదువు చెప్పించి, ఉద్యోగం యిప్పించి, పెళ్లి చేసి తన భార్యత తీర్చుకున్నాడు. వాడు ఇప్పుడొక ప్రయోజకుడై తన పేరు నిలబెడు తున్నందుకు విజంగా ఆనందమనిపించింది.

రమణయ్యకు ఇద్దరు కొడుకులు, ఒక ఆడపిల్ల. ఇప్పుడందరికీ పెళ్లిళ్ళై స్థిరపడ్డారు. వాళ్ళు స్థిరపడ్డవాటికి యింతకాలం ఏడనిచ్చిన అతని యిల్లు ఆశాంతికి నిండుమైంది.

భార్య శాంతమ్మ చనిపోవడంతో అతనికి సొంత ఇంటిలోనే కాలు నిలువడంలేదు. వ్యవసాయం సాగడంకోసమై వా అక్కడ వుండటం తప్పలేదు. నాల్గు నమయం వరకు పొలాలు చూసుకుని, కోతల నమయానికి తిరిగిరావాలని నిశ్చయించుకున్నాడు.

సూర్యుని రమణయ్యకు అమితప్రేమ. చిన్నతనంలో సూర్యాన్ని ఒడిలో ఎత్తుకుని బడిలో దించేవాడు. అలాంటి చిన్నకొడుకు ఇప్పుడో చిన్నపాటి అసీసరయ్యాడు.

తండ్రికి ఇష్టమైన వదారాల్ని చేయించాడు. ఊళ్ళో చూడతగ్గ ప్రదేశాలు చూపించాడు. ఇంకా ఏం చేయాలి? అలోచించాడు. తన ప్రియమైన నాయనకు చేయాల్సింది యీమాత్రమేనా... అనిపించింది.

తండ్రికి ఏది యిష్టం అని అలోచించాడు. కోడికూర, చుట్టలు అని గుర్తు వచ్చింది. వెంటనే మేలిరకం చుట్టలు తెప్పించాడు. కోడికూర వండించాడు. అయినా తృప్తి కలుగలేదు. అలోచించగా, అలోచించగా అప్పుడు గుర్తొచ్చింది. తండ్రికి సాయంత్రాలు కల్లు త్రాగడం ఇష్టమని. నందిగ్గంలో పెడిపోయాడు. తన యింటికి కల్లు యెలా తెప్పించాలి? ఛ! పరువుపోతుంది. మరి... వెంటనే ఒక అలోచన స్ఫురించింది. విప్పి తెప్పిస్తే!

సాయంత్రం భార్యతో సీసా యిప్పించాడు. తళతళలాడే విప్పిసీసా -- చాలా రోజులైంది రుణయ్య త్రాగక.

రాత్రి భోజనాలకు కలసి కూర్చున్నప్పుడు రమణయ్య హఠాత్తుగా మాట్లాడాడు. జోకులుచేసి నవ్వించాడు. చివ్వి చివ్వి మోటుపదాలు వాడినా హుందాగానే అనిపించింది. తండ్రి సంతోషం చూసి సూర్యం తన్నుడుదయ్యాడు.

తెల్లవారి "నిన్న ఏ బ్రాండ్ తెచ్చావురా చాలా బావుంది." అన్నాడు రమణయ్య అసీసుకు పోతున్న సూర్యంతో. సూర్యం నవ్వుకున్నాడు.

రోజు సాయంత్రం సూర్యం మైత్రులో, అతని భార్య ప్రియతారాళ్ళో ఎవరో ఒకరు వచ్చేవాళ్ళు. రమణయ్య త్రాగివుండడం సూర్యానికి కాస్త కలుక్కుమనేది. చాలా అది బయటకు కనిపించనివ్వక పోయాడు. మరి త్రాగినవాడిలా కాకున్నా ఇంటికి వచ్చినవాళ్ళతో ఏదో మాట్లాడేవాడు. అది సూర్యం భార్యకు నచ్చేదికాదు. అట్లని బాటిల్ తీసుకు రావడం మానలేకపోయాడు. తీసుకురావడం

అంజీవము

జయధీర

విడుమల రోజు

మిగుల్

మాత్రం రమణయ్య అడగడం మానలేదు.

అలా నెలరోజులు గడిచాయి.

రమణయ్యకు ఏమనిపించిందో ఏమోగాని ఒకనాడు, కొత్తగా పెళ్లైన దంపతుల మధ్య ఎక్కువరోజులు బండటం యిష్టంలేదన్న వెంట పెట్టి అయిష్టంగానే పెద్దవాడు చంద్రం దగ్గరికి ప్రయోజమయ్యాడు.

ఇతర రాష్ట్రం, పైగా చాలదూరం చాలా సూర్యం వుండిపోమ్మని బలవంతం చేయలేదు.

* * *

తండ్రిని సాదరంగా అవ్వనించి, ఎవ్వడూ తనదగ్గరే వుండమన్నాడు. మనుమలు, మమమ రాళ్ళతో హాయిగా వుంది. ఒంటరితనం నుండి కాస్త ఉపశమనం లభించింది.

"చంద్రం! ఈ వట్టణంలో ఏ బిజినెస్ బాగా నడుస్తుంది?" అని అడిగాడు. "అక్కడ వ్యవసాయం కెలుకీర్చి యిక్కడే ఏదో చివుపాటి

వ్యాపారం చేసుకోవచ్చుగా!" అన్నాడు.

ఏ బిజినెస్ ప్రారంభించాలో దాని బాగోగులు ఏ చారిం చారు. ఇంకా అలోచించి ఏదైనా ప్రారంభించాలని - దానికి తన కొడుకు కూడ చేదోడువాదోడుగా వుంటాడని చెప్పాడు చంద్రం. మామగారు ఎందుకయినా తమ దగ్గరే వుండటం మంచిదని సంతోషించింది చంద్రం భార్య.

సాయంత్రం ఆరు బయట కూర్చున్నప్పుడు "హిరా! రెండ్రోజులనుండి ప్రాణం తిక్మకగా వుంది. ఇంత పెద్ద వట్టణంలో ఓ మాంచి బాటిలు దొరకదారా?" కొడుకును ఎలా అడగాలో తెలియక తిక్మకపడ్డాడు. బాటిల్ అంటే ఏం బాటిల్ వెంటనే అర్థంకాలేదు చంద్రానికి.

"అదేరా విప్పి బాటిల్!" పెద్దగా నవ్వుతూ అన్నాడు.

చంద్రం అమాంతం అశ్చర్యపోయాడు. తండ్రి

ఎస్. వి. ఆర్. — విశాఖపట్నం

మీకు సంస్కారం లేదనుకుంటాను. సావిత్రి, ఆరుంధతి, అనమాయ, సీత మొదలగు పతివ్రతా శిరోమణులు పుట్టిన దేశంలో పుట్టి...

★ విశ్రాంతి. దీర్ఘ నా బాధ్యత ఏముంది చెప్పండి?!

జి. ఎస్. ఆర్. — ఆదోని

నేటి విద్యార్థులు చాలా ఉత్సాహంగా కాలేజీల్లో చేరతారు. ఆ తరువాత క్లాసులు ఉత్సాహంగా పోకాలం వుదా చేయటం.

★ క్లాసుల్లో పాఠాలు అంత ఉత్సాహాన్ని కేకల్లిస్తున్నాయన్న మాట! మన విద్యావిధానమే అంత—తాము చదువుకున్నాటి వోల్టులు తుదా తప్పకుండా తిరిగి డిక్షనరీ చేసే లెక్చరర్స్, విద్యార్థులు ఏమాత్రం తెలివితేటలు ప్రదర్శించినా ఉడుక్కొని 'పుడ్' చేసి ప్రాఫెసర్స్, వ్యక్తిగతంగా ఆలోచించే కుర్రకారుని తొక్కిపెట్టే చదువంటే అనవ్యం పుట్టించేస్తున్నారు—చాలాచోట్ల. అలాంటప్పుడు డిగ్రీ కోసం చదవక తప్పనివాళ్లు కాలేజీల్లో చేరకా తప్పదు. టోర్ క్లాసులు కట్ చేసి హాయిగా తిరక్కా తప్పదు.

ఎస్. ఎస్. ఆర్. — నెల్లూరు

మా నలభిమరకా క్లాస్ట్రం తర్వాతనే మీ ఆడవాళ్లు చేసే వంటలు... ఏమంటారు?

★ ఏమంటాను? అనవసరంగా ఆడవానికి వంట అంటకట్టి మీ ప్రతిభకు భంగం తెచ్చుకున్నారవారంతే!

జి. డి. పి. ఆర్. — గుంటూరు

అనాదిగా ఆడదానికి జరిగే అన్యాయం సుదృఢమారుతున్న నేటి సమాజంలో స్త్రీ జీవితానికి పరిష్కారం ఏమిటి?

★ పరిష్కారం లభిస్తుంది—ముట్టా పరిస్థితులు, సాటి మనుషులైన మగవారు చేయూత

నిస్తే. కాని, తనాడు స్త్రీలు ఆలోచించినంత విశాం వృద్ధయంతో పురుషులు ఆలోచించడంలేదు. ఆభ్యుదయ మార్గాన పయనించాలన్న ఆశ్రుత స్త్రీకి పుస్తంతగా పురుషుల కుండడంలేదు. వా చిన్నప్పుడు 'ఆడదానికి చదువెందుకు ఉద్యోగం చెయ్యాలా పూజేలా?' అనే మాట విన్నాను. బహుశా మీ అమ్మ ఆ మాట విన్నట్లుంది. గమ్మత్తేమిటంటే—యిప్పుడూ అదే మాట యింకా వివదం! దీన్నిచట్టి చూస్తే—స్త్రీ పురోగమించినంత వేగంగా పురుషులు పురోగమింప కరడం లేదనగా.

పి. వి. ఆర్. — కడప

(ప్రళయ కాలములో ఏనెడి గాలివంటి మగవారి ప్రశ్నలకు పండుటాకుంటే మీరు జవాబులతో ఎదుర్కొని నిలబడగలరా? నాకు నమ్మకంలేదు.

★ ప్రళయకాలపు గాలి స్పీడు ఎన్నట్లు? అంచేత మరేం భయంలేదు... గట్టిగా అరిస్తే త్వరగా అలసిపోతారని తెలుసు నాకు!

పి. పి. — హైదరాబాద్

ఆడదంటే మీ కెందుకుత దురభిమానం?

★ ప్రతి ఆడదాని గుండెల్లో సన్నని అగ్ని హోత్రం వుంటుంది. అదే, కష్టాల చీకటులు ముసీరినప్పుడు వెల్లునిస్తుందని నా నమ్మకం. అందుకే అభిమానించమంటాను.

జి. వి. ఆర్. — విశాఖపట్నం

ఏంచేసినా ఎక్కడకేనా వెళ్లివచ్చినా కూడా సంతోషంగా వుండడంలేదు కారణం వూహించకలరా?

ఏముంది మీ ఆనందం—మీ పెరిటి మొక్క. వక్కంటి తోటలోంచి కొనుక్కోవాంనుకోవడం అపోనా మాత్రమే... నని గ్రహించలేకుండా వున్నారని అర్థం.

ఆడవాళ్లెందుకొడి ప్రతి చిన్నదానికీ నోరు పెట్టుకు పడిపోతారు?

★ వారి అనవాయ పరిస్థితి వారిచేత అలా చేయిస్తుంది. అప్పటిగ్గింధనం చేసి ఇష్టమొచ్చి నట్టు—చెలగాటం అడిగే—ప్రాణ సంకటంలోపడ ఎంక కూడా తిరగబడి కరవాలని చూస్తూండే—అలాగే—అనుకోండి—ఆడదాని నోరు పారేసుకునే మనస్తత్వం! చాలా తక్కువమందికే ఎప్పుడు మానం మాంచాలో తెలిసే నేర్పు వుంటుంది.

పి.ఎచ్. ఎస్. ఆర్. — లక్ష్మీపాలెం

మీ 'మూడో మనిషి' చదివాను. స్వర్ణముఖి ముందు ప్రవర్తన దృష్ట్యా ఆలోచిస్తే కొడుకు బాధ్యత వంతే తీసుకుంటే బాగుండునేమో?

★ ఎలా? టోకంలో పెంచకల్లి నవాళ్లే పిల్లలని కంటే—ఇంతమంది అనాధలు, దిక్కులేనివాళ్లు ఎందుకుంటారు? తల్లి అమ్మాకు కుతూహలం తలెత్తకుండానే పుండాలిగానే అనది అయిన బిడ్డని మానుకోవాలని అనిపించకుండా వుండదు... అదే జరిగింది స్వర్ణముఖి ఏవ మంతోనని సా వూహ.

ఎస్. ఆర్. కె. — రాజుపాలెం

మనపచ్చిన మగవ తన బాధలు మనస్సులోనే—దామకుని వనులు చేసుకుంటుంది. అదే మగవాడు ఎన్ని అడ్డంకులు వచ్చినా మరవలేక సతమత మవుతాడు కారణం?

★ మగవాడికి ఆడదానికీ అదే తేడా అడది వ్యక్తిగతమైన బాధ దిగిమింగుకుని బాధ్యతలు నిర్వహించాలని తాపత్రయ పడుతుంది.

ఎస్. కె. వి. — హైదరాబాద్

మీ రచయితలు ముగింపెందుకు అంత లాగిస్తారు?

★ ముగింపు ముక్తసరిగా వుండాలి తెలియక? ముగింపు ముక్తసరిగా వుండాలి. ఎందుకీ తెలుసా?... కలిసివుంటే ఆనందంకంటే అది 'నిడివడినోతున్నాం' అనే బాధనే పెంచుతుంది.

ఇంటివద్ద అప్పుడప్పుడు కల్లు త్రాగడం తెలుసు. కాని యిలాంటిది త్రాగుతాడని తెలియదు.

"నీకు తెలియదా నాన్నా! ఇక్కడ మద్యపానాన్ని నిషేధించారు. అమ్మనా, త్రాగినా నేరం!"

రమణయ్యకు కొడుకు జోక్ వేస్తున్నట్లు అనిపించింది. కాని చంద్రం ముఖంలోకి మాన మల్లి ఏమీ అనలేకపోయాడు.

"మరి సూరి దగ్గర..." నేనాడు రమణయ్య.

"ఇంకా అక్కడ నిషేధించలేదు. త్వరలో నిషేధిస్తారు."

అండ్రి అసక్తి మాసి చంద్రానికి భయం మేసింది. త్రాగడంవలన కలిగే కష్టపరిస్థితి వివరించి చెప్పి, తండ్రితో త్రాగని మాట తీసుకో దానికి ప్రయత్నించాడు.

తండ్రి ప్రేమ

అలవాటు పడ్డ ప్రాణం—ననేమిరా ఒప్పుకో లేదు.

భోజనాలప్పుడు, "ఇక్కడ వ్యాపారం బాగా నడుస్తుందో లేదో కొత్త పూరూ, బాషే... మన పూరికే వెళ్లి వ్యవసాయమే చూసుకుంటూ కాలం గడుపుతారా" అన్నాడు.

చంద్రం చాల బాధ పడ్డాడు. ఏమీ మాట్లాడ లేకపోయాడు.

రమణయ్య మనసులో మాత్రం మార్గం చేసిన ఆతిథ్యమే గొప్పగా అనిపించింది. కాని వెంటనే మార్గం మిత్రులు వచ్చినప్పుడు తాను త్రాగి ఏదో మాట్లాడినప్పుడు వాళ్లు పడిన బాధ రమణయ్యకు గుర్తు వచ్చింది.

'తన సంతోషం కోసం ఒక రోజు త్రాగడానికి

తెప్పిస్తే ప్రతిరోజు తానే తెచ్చున్నాడు. ప్రతిరోజు త్రాగే అలవాటు లేదు. అట్లాంటిది యిప్పుడు... మార్గమే రోజూ త్రాగితే తాను భరించగలడా? తనవాళ్లవరైవా త్రాగుబోతు ఇతే భరించగలడా? ఆ అలవాటును మాన్పడానికి ప్రయత్నించనా? డబ్బు, పరుపు నాశనం! బుద్ధి చెప్పే పెద్దలే తప్పు చేస్తే, తప్పు చేసే కొడుకులకేం చెప్పగలను? తప్పులు చేయని తనయుల ముందు తలెట్లా ఎత్త గలను?

తెల్లవారింది.

చంద్రం అసీనుకు పోతున్నప్పుడు రమణయ్య సోఫాలో ఆ మూల కూర్చుని "నేను ఊరికి పోవడం లేదురా, ఇక్కడే ఉండిపోతాను." అన్నాడు.

చంద్రం గర్వంగా సత్పుకుని తండ్రివైపు చూసాడు. కాని రమణయ్య అది గమనించి చిరుకోపంగా ముఖం ఆ వైపుకు తిప్పుకున్నాడు.

(ప్రముఖ చలనచిత్ర కథానాయక రంగశ్రీ హోల్స్ చిరాగ్గా పదార్థం చేస్తుంది. ఆమె ఒళ్ళు భగభగ మండిపోతుంది. మనసు కుత కుత పుడికి గళోంది. గత వలేళ్ళుగా అటు తమిళ ప్రాంతం గోనూ, ఇటు ఆంధ్రదేశంలోనూ ప్రేక్షకుల సుముల్ని చూరగోని, వారి ఆదరాభిమానాల్ని బిచ్చగా పొంది వెండితెరపై దేదీప్యమానంగా వెలిగిన రంగశ్రీని గురించి గత నెలరోజులుగా ఎ సినిమా పత్రికలోనూ ప్రముఖంగా వ్రాయలేదు. తన తర్వాత పరిశ్రమలో జోరబడినవారిని గురించి ఎంతో పొగుడుతున్నారు. అదే సహించలేకపోతుంది రంగశ్రీ.

ఆనలే ప్రేక్షకులు గొర్రెలమంద. ఒట్టి పిచ్చిమాటోకం. ఎంతగా అభిమానించే తారయినా కొన్నిరోజులు తెరపై కనబడకపోతే, ఆ తారను గురించి ఏ పత్రికా పొగుడుతూ వ్రాయకపోతే అభిమానులు ఆ తారమీద దురభిమానాన్ని పెంచుకుంటారు. ఆ తారకు 'డిమాండ్' తగ్గిందని అంచనా వేస్తారు. గ్లామర్ లేదని భావిస్తారు. ఆ తార నటించిన సినిమా విడుదలయినా పెద్దగా ఆర్పాటం చేయదు.

రంగశ్రీకి గాభరాగా వుంది. తనకి డిమాండ్ తగ్గిపోతుందేమో! బుకింగులు రావేమో! ఎలాగయినానే అన్ని సినిమా పత్రికలూ తన గురించి ప్రముఖంగా వ్రాపేటట్లు చేయాలి.

అంతలో సెక్రటరీ గుమ్మంలో నిలబడి కొద్దిగా ముందుకు వంగి చేతులు జోడించి "గుడ్ మార్నింగ్ మాడమ్!" అన్నాడు వినయ విధేయతల్ని స్వరంలోనూ, ముఖంలోనూ రంగరిస్తూ.

రంగశ్రీ పదార్థం అపే సోఫాలో కూర్చుంది. సెక్రటరీ అప్పలస్వామి ఆమెకు దగ్గరగా వచ్చి కాస్త దూరంలో నిలబడ్డాడు.

"ఏప్పు నిద్రపోతున్నావా?" రంగశ్రీ హాంకరించింది. అప్పలస్వామి కళ్ళు సులుముకొని చూశాడు. ఒళ్ళు గిట్టుకున్నాడు.

"లే... లేదు మాడమ్!"

"మరి పబ్లిసిటీ కోసమని ప్రతినెలా వేలకువేలు తగలేస్తున్నావే... ఆ విలేఖరులు నిద్రపోతున్నారా?" గద్దించి అడిగింది రంగశ్రీ.

అప్పలస్వామి తల గోక్కొని విటారుగా నిలబడి "లేదు మాడమ్..." అన్నాడు.

"నా డబ్బులు తింటున్న ఆ కుక్కలు నాగురించి పత్రికల్లో ఎందుకు వ్రాయటంలేదు గత నెల రోజులుగా?"

"పోయిన వారం 'దుమారం' పత్రికలో మీ స్టూన్ వేశారుకదా!" అప్పలస్వామి సనిగాడు.

"స్టూపిడ్ స్టూన్. ఎనిమిదో పేజీలో ఆరో కాలంలో నాలుగు లైన్లు వ్రాశారు. అదీ వారే. నో... మొదటి పేజీలో అన్ని కాలంలు నా గురించి వ్రాయాలి. అదీ స్టూన్ంటే."

"మరి... అలా వ్రాయాలంటే ఏదైనా విశేషం జరగాలి."

"అదే నేను అడుగుతున్నా అప్పలస్వామి. అందర్నీ ఆకట్టుకునేలా మొదటి పేజీలో మనగురించి

రావాలంటే ఏం చేయాలి" రంగశ్రీ కోపం కొంత కరిగిపోయింది.

"మీ ఇంట్లో దొంగలువడి నగలు కాజేసిపట్టు రిపోర్టిస్తే..." అప్పలస్వామి నవ్వుతూ చెప్పాడు.

రంగశ్రీ కోపంగా చూసింది. "ఇదే వార్త మొన్న గంపశ్రీ గురించి వేశారు. అందులో కొత్తమీ లేదు."

అప్పలస్వామి మదురు అరవేత్తో

పబ్లిసిటీ

నాగభైరవ శ్రంజనెయ్యలు

వాతావరణం గొప్ప చల్లగా వుంది - యిప్పుడో గడియో వాన వడవచ్చును... ప్రియుడు చేస్తున్న పని వదిలి ప్రేమురాలికి సేం పరిగెత్తుకు వచ్చాడు. ఆమె మీర తిరగేసి కట్టుకుందో, మరి ఎలా కట్టుకుందో... మాపు కన్నడకుండా కట్టుకుంది... స్నేహం వగ్గవై లాగా వచ్చింది ఆ యిద్దరూ కలుసుకున్నది వాళ్ళు "బృందావనం" ఒక ఫుట్ పాత్... ఫుట్ పాత్ మీద నిలబడ్డ యీ జంటని ఎవ్వరూ గమనించరు... ఎలా గమనిస్తారు? చిరుగుల పంటాం - ఎరువు కోటు - చింకి టోపీ రాయుడు "హీరో" అని యెవడికి వడుతుంది?

ఆ యిద్దరూ అర్థంబుగా మాట్లాడేమ కున్నారు. స్నేహం అనే విత్తనం ఆ రెండు పేద గుండెల్లోను ప్రేమగా మొలకెత్తుతున్న వాయలు, మొహంతో కళ్ళలో, వాళ్ళ చిరునవ్వుల్లో తొంగి చూస్తున్నది.

"టీ అబ్బి" హీరోకి ప్రెండు ... చిన్న డబ్బా, దాని కింద కుంటటి దానికే తగిలించిన కప్పులు. బక్సెట్ లో నీళ్ళు!

"చాయ్ తాగుతావా?" అడిగాడు హీరో. గొప్పగా చూసింది హీరోయన్ ... ప్రియుడు యిప్పించే టీ యెలా కాదంటుంది...

స్పెషల్ టీ చెప్పటంకోసమా అన్నట్లు హీరో "చాయ్ వాలా" చెప్పులు కొరికాడు.

"ఈ సారి మాత్రం అన్న యివ్వను ... రొక్కం కొట్టాలి" అన్నాడు చాయ్ వాలా.

హీరో రాజ వొప్పకన్నాడు.

ఒహో!... ఆ వాతావరణంలో వేడివేడిగా రెండు కప్పులు అక్కడే ఫుట్ పాత్ మీద కూర్చుని సేవిస్తూంటే యెంత మజగా వుంది...

దొంగమాపుల మత్తులో వేడి వేడి "టీ" గమ్మత్తుగా వుంది ... ఐపోయింది. ప్రేయసి - హీరోగారి అతిథ్యాన్ని అపురూపంగా స్వీకరించింది... టీ త్రాగింది...

కాని హీరోగారికి గొంతులో వచ్చివెలక్కాయ వడ్డది ... చిల్లరలేదు ... అంటే టాకు వుందనా? 'చాయ్ వాలా' మొహంతా మీసాలు చేసుకుని చూస్తున్నాడు.

భయపడ్డాడు హీరో,

రుద్దుకున్నాడు. మెరుపులాటి అలోచన మెదిలింది. "మేడవో! ఈవిధంగా చేస్తే మీ పేద ప్రేక్షకలోకంలో మారుమోగుతుంది."

"ఏవిధంగా?" అన్నట్లు చూసింది రంగశ్రీ.

"మీరు మీ భర్తకు విడాకులిచ్చి మరో ప్రముఖ హీరోని పెళ్ళాడబోతున్నారని విశేషాలుకు చెబితే..."

"ఏదైనా ప్లే వుంది నీ బోడి బడియో! పోయిన వెళ్ళి విజయవాడలో జరిగిన పత్రికా గోష్టిలో 'నా శ్రీవారంటే నాతోటే' ప్రేమని, నావతియే నాకు ప్రత్యక్ష దైవమని చెప్పాను."

'పోనీ మేడవో! మీ అబ్బాయిగారిని ఎవరో దొంగలు ఎత్తుకపోయారని చెబితే..."

"దాంతో పోలీస్ ఎంక్వయిరీ. అబ్బాయి ఖచ్చితమైన నయను చెప్పక తప్పదు. అబ్బాయి అసలు నయను తెలిస్తే నా అసలు నయను బయట

సామాన్యుని నణుగుడు

'ప్యార్' అనగా ప్రేమ!

కాని భంగపడటం యిష్టంలేదు ... కాని యెట్లా?

"పిదగ్గర చిల్లర పావలాకానుండా?"

అమ్మాయిగార్చడిగాడు వందరూపాయల నోట్లు మాత్రం చింకి జేబునిండా వున్నట్లు కేవలం చిల్లర పావలాకాను మాత్రం లేనట్లు - అడిగాడు.

దీనమైన దృశ్యమా? యిది కాదు... దీటైన నన్నివేళం అది...

అదృష్టవశాత్తు ఆమె స్నేహితుడి దగ్గరికి పోతూ వుట్టి చేతులతోనా? పావడం అన్నట్లు చిల్లర "మానేజీ" చేసుకొచ్చింది.

నవ్వుతూ యిచ్చింది... ఆ నవ్వులో-ఏముందో అనక మోస్తాను.

హీరో ఆ పావలా కాను చాయ్ వాలా కిచ్చేశాడు.

మేఘాలు గర్జించాయి... వర్షించాయి ఆ వానలో ఎడలోపల పెరిగే చెప్పని ప్రేమలో "ప్యార్ హవా" హీరోయన్ హీరోలు అలాగే తడుస్తూ...

"ప్యార్ హవా యిక్కే రార్ హవా..." అంటూ పాడుకుంటూంటే... ఆ ప్రేయసి నవ్వున నవ్వులో ఆ విశాల మైన నోరు యిప్పినప్పుడు వలువరుస మల్లెపూల్లా మెతీసి - సినిమా కపులంతా తల్లి కిందులా యిద్దె కూడా రాయలేని రెండర్లం డైలాగులు కొన్ని వందలు తళుక్కుపన్నాయి - ప్రేమ, జాలి, ఆదరణ, అకర్షణ విశ్వాసం యిన్ని భావాలను కామిరా కోజివో పట్టుకుంది.

ఈ పీను ఎక్కడిదో... యీ పాటికి అందరూ "గ్లాస్" చేసివుంటారు. ఈ నవ్వువేళం మన ఆధునిక నవలలో - అప్పట్లో డైలాగులలోనిది కాదు. రాజకపూర్ తీసిన 'శ్రీ 420' సినిమాలోనిది.

ప్రేమ ఫుట్ పాత్ మీద చింకిగుడ్డల వాళ్ళ మధ్య పావలాకి రెండు కప్పులు అలిచే "చాయ్"లోను అవిర్భవిస్తుందా? ని అడగుతున్నారా?

ప్రేమ ఫుట్ పాత్ మీద చింకిగుడ్డల వాళ్ళ మధ్య పావలాకి రెండు కప్పులు అలిచే "చాయ్"లోను అవిర్భవిస్తుందా? ని అడగుతున్నారా?

ఆ నవ్వువేళ కల్పన చేసిన "సినిమా కారుడు" ఆ పీను చూసిన ఎవ్వరికీ ఆ సందేహం రానంత కూర్మికంగా తీశాడు. ఏనాటి మాటో అది... ఆ రాక్షకపూర్ యివాళ లేదు... "నంగవో" సినిమాతోనే ముగిసిన ప్రేమ నవ్వువేళంతాను స్పష్టం చేస్తాడు.

ఇలాంటి మన కివాళ సినిమాల్లో దొరకవు. ఈ ప్రేమ కథల్లోను దొరకదు.

'మనసనేది' ఒకటుంది దాన్ని 'కామిరా' పట్టుకోవాలంటే - డైరెక్టర్ కి ఎంత తపస్సు కావాలి?

మన కథల్లోనే అయితే! తొలి చూపునుంచీ కూడా ఇలా "గర్వదానవు" గది 'కళ' కారిపోవడమే తప్ప...

మన సినిమాలైతే సరేసరి... అమ్మమ్మ... మాట్లాడుకుంటే చాలు - హీరో హీరోయన్లు - అన్నీ రెండర్లైతే - యిక్క పాడుకున్నావో నడవరి!

ప్రార్థయం అనేది ఒక "వడ్డగది అల" ఒక "లాడ్డింగు వాపును గది" - అదో కార్యం గది మంచం - లాంటిది సుమా? - అంతకన్నా అడదానికి మగాడికి మధ్య వుండే ప్రార్థయం ఏమిటి?

ప్రేమ ఏమిటి? - నానెప్పు ... "దోబడన్" అంటే రెండు శరీరాలు ముఖ్యం - "దో దిల్ కా జమానా చలా గయా" - అంటే రెండు గుండెకాయ లొక్కటయ్యే రోజులు పోయాయి అన్నట్లుగా తయారైంది దేశవాళీ బైస్కోపు...

ప్రార్థయం - ఆరాధన విరహం-త్యాగంలాంటి దంతా సాఫీ స్పర్శ స్పృశ అయిపోయింది...

ఏం చేస్తాం... ఎవరికోసం చూస్తాం...

గట్టిగా ఒకరిని ఒకరు నలిపేసుకుంటూన్న నన్నివేళం చూపెడుతూనే, గుడ్డిపాళ్ళ కోసమా? అన్నట్లు - మన సినిమా ప్రవృత్తి - "నలిపేయి... చంపేయి... నీ కాగితంలో నమ్మ యిది చేస్తే అది చేస్తే" అంటూ అరిచే ద్వారాలో బ్యాక్ గ్రౌండులో గోలకూడా చేస్తున్నారు. ఆ రేళ్ళ కూనకి పై నవ్వువేళంలోని ఒక స్థితిని పత్రికలో వడ్డదాన్ని చూపెట్టి అడగండి - "యదేమటబాబూ" అని

అటకైన వాడంటాడు. 'ఇదే తెలిదా? వాల్లదర్బారు ప్రేమించుకుంటున్నారు' అని. అయ్యో అది ప్రేమ.

— నీ రాజ్

వ బ్లి సి టీ

వడుతుంది. ఉన్న గ్లామర్ కాస్తా ఊడ్చుకపోతుంది."

అప్పలస్వామి అలోచించి "మేడవో! రేపు రోడ్డు మీద కారుకు ఏక్సిడెంట్ జరిగితోందా."

"ఇదేమన్నా సినిమా షూటింగు కారు ఏక్సిడెంట్ జరిగటానికి! బ్రేక్ పొట్ బ్రేక్ లేకుండా, డ్రాన్ లేకుండా ఏక్సిడెంట్ జరిగితే నా కారో చెయ్యా విరుగుతుంది. రా స్కెల్! యిలాంటి వెదన అలోచనలు మాను. వారంరోజుల్లో ప్రముఖంగా పత్రికలన్నీ ప్రచురించే విధానం గురించి అలోచించు. లేదా విమ్మ దీప్తిగో చేస్తాను."

రంగశ్రీ అప్పలస్వామి మీద మండిపడింది.

అప్పలస్వామి తన అద్దె యింటికి వెళ్ళాడు. అలోచించాడు. మంగళూరు బీడిలు కార్ని కార్ని మరి అలోచించాడు. నాలుగోజు పాయల్రానికి

అప్పలస్వామికి బ్రహ్మాండమైన అలోచన. తట్టింది. వెంటనే వడ్డిక్ ఫోన్ దగ్గరికి వెళ్లి ఏదో నెంబర్ తిప్పి రహస్యం చెప్పేట్లు చెప్పాడు. యింటికి వేరి కడుపునిండా అన్నం తిని నిద్రపోయాడు.

అప్పలస్వామి చేసిన ఆ పాప ప్రభావంవల్ల మూడోరోజుకి సినిమా పత్రికలేకాదు ... ప్రముఖ దినపత్రిక లన్నీ కథానాయక రంగశ్రీని గురించి మొట్టమొదటి పేజీలో ప్రముఖంగా వ్రాశాయి.

ప్రచురితమైన ఆ వార్త సారాంశం:

"గత రౌతి ఆదాయపువస్తు శాఖవారు ప్రముఖ కథానాయక రంగశ్రీ ఇంటిపై మెరుపుదాడి జరిపారు. తెక్కలలో చూపించు నల్లదనం, బంగారపు నగలు, దారల్లు మరెన్నో విదేశీ వస్తువులు బయటపడ్డాయి. నాటి విలువ ముప్పైయి లక్షలకు పైనే వుంటుందని అంచనా. రంగశ్రీని అరెస్టు చేశారు."

4-2-1977 తుక్రవారం మొదలు

10-2-1977 గురువారం వరకు

మేషం :- పుత్రివ్యాసారాలు ప్రోత్సహకరంగా ఉంటాయి. విశ్రుతల సహాయం లభిస్తుంది. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో శ్రమ కలుగుతుంది. ప్రయాణాలు వాయిదా పడతాయి. మాతవ వ్యవహారాలు లాభించగలవు. స్త్రీలకు — ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. ఆడంబరంకోసం వ్యయం జరుగుతుంది.

వృషభం :- మీ కార్యక్రమాలు పాదాపుడిగా ఉంటాయి. సాటివారిలో గౌరవం లభిస్తుంది. సాహసిక వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. విద్యా వైజ్ఞానికరంగాల్లో మీ కృషిరాణిస్తుంది. ఇతరుల నిష్పత్తి ప్రసక్తి గురి కాగలదు. స్త్రీలకు—దైవ కార్యాలు సరవేరతాయి. వినోద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

మిథునం :- రాజకీయ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. పుత్రిలో సాటివారి పోటీ తగ్గుతుంది. స్థిరాస్థి వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. ప్రయాణాలు వాయిదా పడతాయి. ముమ్మందు లాభించగల వ్యవహారాల్లో అభివృద్ధిని సాధిస్తారు. స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. సంతానానికి పోషక సంతోషాలు లభిస్తాయి.

కర్కాటకం :- మీ శ్రమకు తగిన ఫలితం లభిస్తుంది. రావలసిన డబ్బు అందుతుంది. వ్యాపార విస్తరణ ప్రయత్నాలు బాగుంటాయి. సజ్జన సాంగత్యం లభిస్తుంది. వారం అఖరుతో మీ కార్యక్రమాలు పాదాపుడిగా ఉంటాయి. స్త్రీలకు — కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. పుణ్య కార్యాల చేస్తారు.

సింహం :- వ్యాపారంలో ఆదాయం బాగుంటుంది. మీ ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. ప్రయోజనం గల సరికయాల దుర్బడతాయి. విద్యా వైజ్ఞానిక రంగాల్లో జ్ఞాతి లభిస్తుంది. సాహసిక వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. స్త్రీలకు —

వికఫల★

ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. సంతోకరమైన వార్తలకు వింటారు.

కన్య :- ప్రయాణకు గురి కాగలదు. సాహసిక వ్యవహారాల్లో నష్టం రాగలదు. వారం మధ్యలో మీ కార్యక్రమాలు బాగుంటాయి. పుత్రిలో మాతవకాశాలు లభిస్తాయి. మాతవ వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. స్త్రీలకు — కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. మీ తాలూకు ముప్పులు సోవచ్చును.

తుల :- మీ ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. విశ్రుతల సహాయం లభిస్తుంది. వారం మధ్యలో ప్రయాణాల్లో శ్రమకలుగు తుంది. ఉద్యోగంలో వికాకులు యేర్పడతాయి. వారం అఖరుతో అనుకూలమైన మార్పులు వస్తాయి. స్త్రీలకు — ఆరోగ్యం బాగుండదు. విలాస ముప్పులు కొంటారు.

వృశ్చికం :- అన్ని వ్యవహారాల్లోనూ గౌరవం బాగుంటుంది. పుణ్యకార్యాలు చేస్తారు. వ్యాపారంలో ఆదాయం పెరుగు తుంది. విద్యా వైజ్ఞానికరంగాల్లో మీ కృషి రాణిస్తుంది. వారం అఖరుతో ప్రయోజనంలేని శ్రమకలుగు తుంది. స్త్రీలకు — కుటుంబ వ్యవహారాల్లో కార్యభారం పెరుగు తుంది. బంధు విశ్రుతలకు కల్పు కొంటారు.

దనుస్సు :- రావలసిన డబ్బు అందు తుంది. విశ్రుతకు సహాయం చేస్తారు. స్థిరాస్థి వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. పుత్రిలో ముఖ్యమైన వ్యక్తులకు కల్పుకొంటారు. సాహసిక వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. స్త్రీలకు — ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. వినోద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

రాలిన ముత్యాలు

...తీ సోమసుందరీ...

యమ నేతల పాలనకు పాల్పడి
ఘూర్చిల్లుతున్న విగత భర్తకు సాన్నిధి
విన్నికల ఎంగిలాకు తేరుకొనే
అరిపేదల ధర్మి
అందుకే ఆకాశం తెరుస్తోంది దంగర
వేతం!

మకరం :- లాభం రావలసిన వ్యవహారాల్లోనే నష్టం రావచ్చును. ప్రయాణాల్లో శ్రమకలుగు తుంది. వారం మధ్యలో అనుకూలమైన మార్పులు వస్తాయి. వ్యాపారంలో ఆదాయం బాగుంటుంది. ఉద్యోగంలో గౌరవం లభిస్తుంది. స్త్రీలకు — కుటుంబ వ్యవహారాల్లో కార్యభారం పెరుగు తుంది. బంధువులకు సహాయం చేస్తారు.

కుంభం :- భాగస్వాములతో కలసి చేసే వ్యాపారాలు బాగుంటాయి. మీ ఆరోగ్యం ఫలిస్తాయి. వారం మధ్యలో అందోళన కలుగు తుంది. పుత్రిలో వికాకులు యేర్పడతాయి. వారం అఖరుతో మీ కార్యక్రమాలు బాగుంటాయి. స్త్రీలకు — ఆరోగ్యం బాగుండదు. సాటివారిలో గౌరవం లభిస్తుంది.

మీనం :- సాటివారిలో మీ పోటీలకు తగ్గుతుంది. ఆడంబరంకోసం వ్యయం చేస్తారు. రావలసిన డబ్బు అందు తుంది. ఉద్యోగంలో గౌరవం బాగుంటుంది. వారం అఖరుతో చేక్కిన అవకాశాలు కూడా జారిపోవచ్చును. స్త్రీలకు — కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. ప్రయాణాలు వాయిదా పడతాయి.

— మహేష్

కున్నది. 'పెదరెడ్డి' గారి శక్తి సామర్థ్యాలు అతనికి సుపరిచితాలే. అసహాయత, దైన్యత అతనిని వివశుడిని చేసింది. సతావములవంటి మాటలనతని చెం పలికిన చేస్తున్నది.

అతడు తలపాగాను చీగుతుగా చుట్టుకుని, "ఏంకిలు ఏరికున్న పెట్టెస్తా. నాయింటి మీద చెయ్యేసేదానికొచ్చినోడి ఏంకికలేరి కున్న పెట్టెస్తా." అన్నాడు.

కలాపి చచ్చడంతో ముంగిట తడిగా ఉన్నది. తడిగా ఉన్న నేలమీద నాగ ముగ్గు వేసింది. అమె ఒక ముగ్గునువేసి ముగించి, రెండవ ముగ్గును ప్రారంభించి జానెడు

ఇన్ క్రెడిబుల్ గాడెస్

(18వ పేజీ తరువాయి)

గీతను గీచి నడుమెత్తి నిలుచుంది. కొంతసేపు ఆ జానెడుగీతను చూసి, కాలి బొటనవేలితో దానిని చెరిపివేసి, ఇంటిలోపలకు వెళ్లి పోయింది.

మేతకై వెళ్లి ఉండిన కబోడి పిట్టలు గుంపులు గుంపులుగా తిరిగొచ్చి, అటునున్న మద్దిమాను కొమ్మలమీద వాలుతున్నవి. వేరొకటిగా ఉన్న పిట్టలకు ఆ శయమిస్తున్న ఆ మహామక్షం ఉనుతంగా, తీసిగా నిలుచునిఉంది,

రామచంద్రుడు, భార్య ఇంటిలోపలకు పోయారు, గుమ్మం వైపు చూస్తూ, "ఈ ఇంజ, తెంచబోయే ముండ మాదిరి తెల్లారి లేచి నీడమొకంతో కూర్చోనుంది. ఈ పూటమాత్రంవేమి కలిగిం మునిగిపోతా ఉందా? సూర్యుడు పటమర తట్టుర పుట్టుబోతా ఉండడా? కన్నోనిలో పోయే ముండ" అన్నాడు.

ముఖమా, కాళ్ళు చేతులు కడుగుకొన్న కిష్టుడు పెరట్లోనుంచి తపతపమని పరు గిడుతూ ఇంటిలోపలికి వెళ్లిపోయాడు.

(ఇంకాఉంది)

దేవుడు చపిసమ్రుఖి వెళ్ళి

అమృత

అన్నాడు మర్యాదగా.

“చూడు నాయనా. నువ్వు చిన్నవాడివి అనుభవం తక్కువ. నీనుంచికే చెప్పి న్నాను. బస్సుదిగి వెళ్ళేటప్పుడు నీసామాను ఎవరికైనా అప్పగించి వెళ్ళాలి గానీ, ఇలా వదిలి వెళ్ళి గూడదు” అన్నాడాయన.

వరమశివుడు నవ్వి “ఆ చేతి నుంచిలో నిమున్నాయండీ. నాబట్టలే గదా?” అన్నాడు.

“బట్టలకు మాత్రం వియవ లేదా? ఒక జత బట్టలు పోతే కనీసం నూటపిల్లె రూపాయలు పోయినట్లేనా?”

“అవునవును..” అని ఒప్పుకున్నాడు వరమశివుడు.

“నేను దేవుడు పంపిస్తే వచ్చి కూర్చున్నాను కాబట్టి సరిపోయింది. లేకపోతే నీ సంచిని ఏదొంగో ఎత్తుకు పోయేవాడేమో?” అన్నాడాయన.

వరమ శివుడికి వళ్ళు మండింది కానీ పైకి ఏమీ అనలేదు. ఆయన వంక పరీక్షగా చూస్తూ పుండి పోయాడు.

ఆ ముసలాయన ఎర్రగా వున్నాడు. వంటి మీద చొక్కాలేదు. శరీరం ముడతలు పడి వుంది. చేతికి, మొఖం మీద విభూది అడ్డ నానాలున్నాయి. మొఖం గాంభీర్యంగా అనుభవాంతో జీవితం వండినట్లుగా వుంది. ఒప్పు బయల్దేరాక ఆయన దొంగతనాలకు సంబంధించిన కథలు చెప్పడం మొదలు పెట్టాడు. అవిమూలక రాజ్యంలోనో, పల్లవుల కాలంలోనో జరిగినవి. అప్పటి దొంగల ఎంత చాక చక్కంతో, బుద్ధి బలంతో దొంగతనాలు చేసేవారో వివరించాడు.

వరమశివుడు విసుగ్గా పూచొడుతున్నాడు. దారి పొడగానా ఇలా చంపుతాడు కాబోలు ఎక్కడి వరకూ వస్తాడో కనుక్కుండామని “తమరు ఎక్కడి వరకూ?” అన్నాడు.

ఆయన నవ్వి “పిడుగు రాళ్ళవరకే.” అన్నాడు.

బస్సు పడుగు రాళ్ళసరిమేగలోకి వచ్చే సరికి మూడు కథలు పూర్తయ్యాయి. బస్సు ఆగింది.

“దాము వెళ్తున్నా. నీసంచి ఒక్కసారి తీసి అన్నీ వున్నాయో లేదో చూసుకో. ఎందు కంటే ఇప్పటి వరకూ నీ ప్రక్కన కూర్చున్నాను. పైగా నువ్వులేని నమయంలో గూడను.” అన్నాడాయన లేస్తూ.

గుంటూరు నుంచి రాత్రి ఏడింటికి బయల్దేరిన హైదరాబాద్ బస్సు రైల్వే నెల్లి వచ్చేసరికి ఎసిమిమియింది.

“భోజనాలు చేపెవారంటే చెయ్యండి సార్.” అని దిగిపోయారు కండక్టర్, డ్రైవరును.

చాలా మంది దిగిపోయారు వరమశివుడు గూడా దిగి హోటల్లోకి వెళ్ళి భోజనం చేసి మిలాయి కీళ్ళీ నముల్లా బస్సెక్కాడు తను కూర్చుని లేచిన స్థానంలో ఒక ముసలాయన కూర్చుని వున్నాడు.

వరమ శివుడికి కిటికీ పక్కన కూర్చోనడం చిన్నప్పటి నుంచీ ఇదా గుంటూర్లో ఎంతో కష్టపడి ఆ సీటు సంపాదించాడు.

“ఆ సీటు నాదండీ. గుంటూరు నుంచి వస్తున్నాను.” అన్నాడు వరమశివుడు.

“అలాగా. కూర్చోనాయనా.” అంటూ జరిగి కూర్చున్నాడు ముసలాయన.

‘హమ్మయ్య’ అని నిట్టూర్చి కూర్చున్నాడు వరమ శివుడు.

“ఎక్కడికి నాయనా ప్రయాణం?” అని ప్రశ్నించాడు ముసలాయన.

‘మొదలెండిరా నాయనా బోర్. ఎక్కడికి? ఎందుకు వెళ్ళిందా? మిస్టర్ పూర్వోత్తరా రెమిటి?...అంటూ చంపుతారు ఈముసలి వాళ్ళతో వచ్చిన తంటా ఇదే. లోకంలో వివ రాలన్నీ తమకే కావాలి అని విసుక్కుని పైకి మాత్రం “హైదరాబాద్ వెళ్తున్నాను.”

రిపబ్లిక్ డినోత్సవ సందర్భంగా సవభారత్ వారి సవలా పెరేడ్! పుస్తకప్రియులను 100% రంజింపజేసే నూతన తరహా నవలల విడుదల!!

“మంచి పెంచు — చెడుని నిర్మూలించు”
మాదిరెడ్డి నులోచన నవల ద్వేయం!

నేటి జీవన విధానంలో—మంచి చెడుల నిత్య సంఘర్షణనీ, సుఖ మరియు బీదానికి మార్గాన్వేషణనీ సమర్థవంతంగా వివరించిన మీ అభిమాన రచయిత్రు మాదిరెడ్డి నులోచన సవలా సీరియల్స్ వెలువడ్డాయి.

ముతుపవరం — [మహిళ] — 7-50
వారుసులు — [అంధ్రజ్యోతి] — 7-50
వీడని వీడ — [స్వలి] — 6-00
భాగ్యంకీ — 6-00
గెలుపు నాడే! — 6-00

మరియూ
“ఈ తరం మనిషి” సినిమా కథ మాత్రక
మిస్టర్ సంచత్ ఎం. ఏ. [జ్యోతి] — 10-00

రమ్యంగా చెప్పుకున్న కుటుంబగాధలూ, మనోహరంగా అల్లిన ప్రేమకథలనూ మించి తెలుగు నవల ఇంకొక మెట్టుపైకి ఎదగాలని అభిలషిస్తున్న పాకుతలకు శుభవార్త!

కథా ముప్పువులో మూతనవ్యం, చెప్పిన తీరులో ఒక మోదా, పదివివరాలలో ఆలోచనలకు ప్రేరణ, ప్రత్యేకతలుగాగల చిరుకుల పురుషోత్తం సీరియల్స్ ను వలలుగా మీ అభిమాన సభాగర్హ సంస్థ జగద్గంగా సమర్పిస్తోంది.

ఏది పాపం? — 7-50
ప్రేమతరంగాలలో జీవన నాకలు — 6-00
తీరిని మమతలు — 7-50
శుక్రమూర్త — 6-00

ఇప్పుడు వీస్తున్న నవతరం నవలా ప్రభంజనం!

అటు చిన్నపిల్లల పత్రికలోనూ, ఇటు దినపాఠ పక్ష మాసపత్రికలోనూ పుంఖాను పుంఖాను రచయితలైనా, — ఆ రచనలో గొప్ప (ద్రిల్) సృష్టనూ బిగింది యువతరం పాఠకులను ఆకట్టుకుంటున్న మల్లాది వెంకటప్పన్నమూర్తి రచనలను మీ సభాగర్హ ప్రచురణ సంస్థ మీ అభిమానాన్ని పొందగలమని గృహంబీ ఇంకా సమర్పిస్తోంది.

మేఘమాల — 7-50 ది గ్రాడ్యుయేట్ & Mr. సంపత్ — 6-00
మూడు రాత్రులు — 6-00 రేపటి కొడుకు — 6-00

- ★ గంధాలయమాలకు పుస్తకముల ఎక్కువ పందెల్లో పాఠకులను అమితంగా ఆకర్షిస్తున్న నవభారత్ కేటలాగుకొరకు వ్రాయండి!
- ★ పై పుస్తకములకు మీ అందుబాటులోని బుక్ స్టాల్స్ లో ముందు అడగండి.
- ★ అడ్వాన్స్ (M.O. ద్వారా) పంపిన V.P.P.లో కోరిన బుక్స్ పంపగలం.

1976 సం.లో పాఠకులను
ఉత్సాహపరిచిన నవలా సీరియల్స్!
ఇవే! ఇవే!! ఇవే!!!

జీవితం ఏమిటి — కుమభ	— 12-50
జ్ఞాన — ”	— 6-00
బంగారు జుబు — కుమభ	— 6-00
తియ్యవిదాధ — ”	— 6-00
గాజుపట్టికి — పి.యన్. నారాయణ	— 6-00
కీరవాణి — ”	— 5-00
క్రాంతినంద్య—తాళ్ళూరి నాగేశ్వరరావు	— 6-00
గడ్డిపాచులు — కొలిపాక రమామణి	— 6-00
హతాపాంతో అన్యుతం — ”	— 5-00
మజిలీ — గోవిందరాజు సీతాదేవి	— 6-00
జలతరంగిణి — పురాణం సీత	— 6-00
ప్రేమకు ఫర్ స్టేషన్ ఉందా? — గ్రంథ స్రస్థి	— 6-00
రాణి చిన్నాదేవి — సమగంజనద	— 7-50
వెన్నెల — కవిత	— 5-00
ఎదురుతిరిగినగాలి — చందూ సోంబాబు	— 5-00
రాత్రిపువ్వు — పి.యన్. రావు	— 5-00
జీవనసర్వస్వం — మల్లాది సూరిబాబు	— 5-00
లీలామనోహరం — ”	— 5-00
అతనిమనసులు — జె. సుబ్బలక్ష్మి	— 5-00
కాంతా కుకాలు — పురాణం నూర్త ప్రకాశరావు	— 5-00
మృదుల — జయశ్రీ ఉండవల్లి	— 5-00
పుత్తి — ఆలేటి నాగమణి	— 5-00
పండుపల్లికి — వంటి	— 5-00
వెన్నెలమెట్టు — పి. రామలక్ష్మి	— 6-00
కొత్తపిగురు — పి. రాజారామమోహనరావు	— 5-00
మర్రిపీడ — పి. సత్యవతి	— 5-00

మీ సెక్స్ సమస్యల భయాందోళనలను పోగొట్టి
డా. సుమరం రచన: సెక్స్ - సైన్స్
మొదటి భాగం 7-50 - రెండవ భాగం 7-50

సవభారత్ బుక్స్ ప్రైవేట్
చిహ్నరాలిక్కు • ఎజయూజ్.ఇ

SAVITA

కనులకు ఇంపు మనసుకు హాయి శరీరానికి అందాన్ని ఇచ్చే అందమైన వస్త్రములు
రూపొందించుటలో ప్రఖ్యాతి గాంచిన బాంబే డ్రైయింగ్ వారి
ఆ క ర్ష ణీ య మైన వ స్త్ర ము లకు

బాంబే డ్రైయింగ్ పోరూం

“శ్రీ లక్ష్మి”

(శ్రీ లక్ష్మి క్లాత్ షోర్స్ బిల్డింగ్ పైన)

కొత్త గూడెం

B.A.P.

కైట్

బ్రాండ్
అయ్యలపనే ఆయన
జిల్లులకు తలనొప్పికి తీవ్రమైనది
మేలైనది
వీటో కంపెనీ, మద్రాస్

దేవుడు పంపిన మనిషి

పరమ శివుడు పక్కున నవ్వి “భలే వారండీ మీరు.” అన్నాడు ఆయన అమాయకత్వానికి జాలి వేసింది. పాపం పాత కాలపు మనిషి అనుకున్నాడు లోపల.

ముసలాయన బస్సు దిగిపోయాడు.

బస్సు కదిలి వాయు వేగంతో పరుగు తీసింది.

వారాయణగూడలో అక్కగారింటికి చేరేటప్పటికి నాలుగు దాటింది.

తెల్లవారితే పరమశివుడి మేనల్లుడికి అన్నపాసన.

“అక్క సంచిలో వెండిగిన్నెవుంది. మీ అబ్బాయికి నాన్న కొనిచ్చాడు.” అన్నాడు పడుకుంటూ.

సంచి తెరికింది ఆమె.

“వేళాకోళానికి ఇప్పుడేనా సమయం? కాస్తేవు నిద్రపో.” అంది వినుగా.

“వేళాకోళం ఏమిటక్కా?” అన్నాడు పరమశివుడు నిర్వాంతపోతూ.

“మరేమిటా? వెండిగిన్నె ఎక్కడుంది?”

“సంచిలో లేదూ?”

“లేదు.”

పరమశివుడి గుండె అగిపోయి కట్టయింది సల్పిన పల్లెలో తప్ప తను ఎక్కడా దిగలేదు.

ఏమైందబ్బా? అనుకున్నాడు. అతని కళ్ళకి ఆ ముసలాయన ఆకారం లీలగా కన్పించింది

ఎంత నమ్మక దోహం అనుకున్నాడు, జరిగిందంతా విని ఆమె విరగబడి నవ్వింది.

“పోతే పోయిందిలే అక్కా! బావకి మాత్రం చెప్పకు. పరువుతీశాడు. రేపు మరొకటి కొనుక్కుని వస్తారే.” అన్నాడు పరమశివుడు దిగులుగా.

గ్రంథస్వీకారం : గమనిక

స్వలాభానందేత గ్రంథ స్వీకారం మాత్రమే ఆంధ్ర సచిత్రవారస, తిక్కతో అప్పుడప్పుడు వేరుగలుగు తున్నాము. పుస్తకాల శీర్షిక క్రింద సుదీర్ఘమైన సమీక్షలు సాధ్యం కావు. గ్రంథస్వీకారం శీర్షికకి సంబంధించి రెండు ప్రతులు సంవత్సరం వుంటుంది. దీనికి సంబంధించి ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు కూడా సాధ్యంకావని అని మనవి. -సం.

రంగోలీ పోటీ

వైన్మెన్ క్లబ్బు అధ్యక్షుల జరుగుతున్న సంక్రాంతి ఉత్సవాల సందర్భంగా వై. ఎం. సి. ఎ. హాలులో జనవరి 9, 10 తేదీలలో జరిగిన రంగోలీ [మగ్గుల] పోటీలలో పెద్దల విభాగంలో శ్రీమతి సుందరి కృష్ణరావు ప్రథమ బహుమతి, శ్రీమతి వేమరాజు లీలాకుమారి ద్వితీయ బహుమతి సంపాదించారు. పిల్లల విభాగంలో కుమారి వేమరాజు లక్ష్మి [12] ప్రథమ బహుమతి, కుమారి వి. కరుణ [11] ద్వితీయ బహుమతి పొందారు. శ్రీ కృష్ణరావు కుమార్తెలు ఉమ [9], వద్యజా హేమమాలిని [7] వృత్తాలు, గొట్టి పాటలలో ప్రేక్షకులను ఆనందింపజేశారు కుమారి వద్యజా హేమమాలిని నిరూపించి వై. ఎం. సి.ఎ.లో జరిగిన ఆఖరి భారత నాట్య సంగీత పురస్కార బహుమతి పొందింది. వైన్మెన్ క్లబ్బు అధ్యక్షుడు, సర్పంచియుడు, కవి, పరిపాలన దక్షుడు శ్రీ వి. నారాయణరావు [బి. ఎ. ఎస్.] ఈ సందర్భంలో ప్రసంగిస్తూ తమ సంఘం బాల బాలికలలోని సహజకృతులను ఉద్దీపింప చేయడానికి విశేష శ్రద్ధ తీసుకుంటున్నదన్నారు. తమ అధ్యక్షతలో వున్న నవ్వనాలుక సమితి త్వరలో ఎప్పటిలాగే నాట్య సంగీతాలలో అఖిలభారత పురస్కారాలు చేస్తున్నామన్నారు. సరంతరం అటు ప్రభుత్వ పడవలో ప్రజాసేవలోను, ఇటు లలిత కళాసేవలోను వ్యక్తులుగావున్న శ్రీ నారాయణరావును చూస్తున్నప్పుడు ఇలాంటి కార్యదీక్షాపరులు మనకు ఉన్నారు, మనరాష్ట్రం ముందుకు పోక తప్పదు అనే విశ్వాసం మారాతు తొడుగుతూ వుంటుంది.

హోదరాబాద్ నాట్ బుక్

తిరుమల రామచంద్ర

యణరావును చూస్తున్నప్పుడు ఇలాంటి కార్యదీక్షాపరులు మనకు ఉన్నారు, మనరాష్ట్రం ముందుకు పోక తప్పదు అనే విశ్వాసం మారాతు తొడుగుతూ వుంటుంది.

బితుక పుత్తిపై నిషేధం

రాష్ట్ర గవర్నర్ రాష్ట్ర పుత్తిపై నిషేధిస్తూ జనవరి 3 వ తేదీన ఒక ఆర్డినెన్సు జారీ చేశారు. భిక్షకులను నిర్బంధంలో వుంచడం, వారికి పుత్తి భిక్షణ ఇవ్వడం, ఉద్యోగాలు కల్పించడం మొదలయిన వాటికి కూడ ఈ ఆర్డినెన్సు అధికారమిస్తుంది. బిచ్చం ఎత్తించే వారు, ఈ నిబంధనలను ఉల్లంఘించే భిక్షకులు జైల్లార్లులవుతారు. ఈ ఆర్డినెన్సులో ఇదివరకు అమలులో వున్న భిక్షక పుత్తికి సంబంధించిన చట్టాలన్నీ రద్దవుతాయి.

శ్రీ విజయరాఘవరావుకు

గాన కళా వపూర్ణ బిరుదు

"స్వాతంత్ర్యం నాకు ఒక రాగం వంటిది."

అన్నారు జనవరి 6 వ నుంచి నాలుగురోజుల పాటు రిసింగ్ భారతిలో జరిగిన అఖిలభారత హిందూస్థానీ సంగీతోత్సవాలకు అధ్యక్షత వహించిన శ్రీ చిల్లూరి విజయ రాఘవరావు. 'కాల మానసు లోక గతులను మార్చునట, కాం మానసు మార్చి కులకపార్శు' అని ఒకప్పుడు ఆయన కవిత చెప్పారు. దీనిని దేశ స్వాతంత్ర్యాన్ని రాసు అరాధించిన రాగంగా భావించేవాడు తానే అన్నట్లు హిందూస్థానీ సంగీత ప్రపంచంలో గొప్ప మార్పులు చేయకపోరాడా? చేశాడు. సరసరావుమేటలో జన్మించి, కాకినాడలో ఉన్నత విద్యాభ్యాసంచేసి, ఆంధ్ర విశ్వ విద్యాలయంలో బి. ఎ. ఆనర్సు తదితరాలతోచేరి, సంగీత సృజనదేవత పిలుపుపై కమవు పదవి కళారాధనకు పూను కున్నారు. శ్రీ పండ నల్లూర్ చొక్కలింగం పిల్లవడ్డ భరత నాట్యభిక్షణ పొందారు. పండిట్ లని శంకర్ ఆయనను గొప్ప వేణువాదన నిపుణునిగా తీర్చి దిద్దారు. దేశ విదేశాలలో తానూ

జనవరి 7న న్యూఢిల్లీలో జరిగిన అలిండియా ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ మెడికల్ సైన్సెస్ ప్రత్యేక స్థావకోత్సవంలో డాక్టర్ జోనాసానికి [కుడివైపు ఉన్నవారు] ఇన్స్టిట్యూట్ గౌరవ డిప్లొమా ప్రధానం చేశారు. ఈ సందర్భం వేంద్ర ఆర్.గృ, కుటుంబం మంత్రులు మంత్రి డాక్టర్ కులకపార్శు అధ్యక్షత వహించారు.

నర్మ
మధ్యం

ప్రకృతి పాఠం

చిన్నప్పుడు కాళ్ళకూరిచారి చింతామణి నాలుకం చూచినప్పుడూ, దాన్ని చదివేటప్పుడూ మనస్సుకు పట్టిన పద్యాలలో ఒక సీసపద్యం జ్ఞాపికి వస్తూ వుంటుంది. అందులో బ్రహ్మను తిడుతూ

‘వీలిమించెడు గులాబీ చెట్టు నకు వాడి మించెడి ముండ్లు నృజించినావు’ అని కూడా ఉన్నది కమ్మని వాచనంతో ఎంతో అందంగా ఉంటుంది. దాన్ని అప్పాయంతో కోసుకోదామంటే ముళ్ళు గుమ్మకుంటాయి. ఇలా ముళ్ళు నిర్మించడం తెలివితక్కువ కాదా?

పామాన్యదృష్టితో చూస్తే యిది తెలిసి తక్కువ అనే అనిపించుకుంటుంది. కాని బ్రహ్మ అంత తెలితక్కువవాడేమీ కాదు. దానిమూలంగా చక్కని పాతాన్ని మనకి బోధిస్తున్నాడు. అది ప్రకృతి నేర్పేపాఠం. వాచకపుస్తకంలోని పాఠంకంటే చాలా విలు

వైనది. అదేమిటి? మఖం అనది వుంటే దాని వెంట కష్టం కూడా ఉంటుందని. వెలుగు ఉంటే వెనక నీడ కూడా ఉంటుందిగదా! మరొకటి. మనకు అగులాభివృద్ధికాలం లే ముళ్ళబాధకు సిద్ధపడి ఉండాలి. అలాగే కష్ట పడితే గాని మఖం పొందడం పొధ్యం కాదని, ఎంతో కష్టాలకు ఓర్చి శ్రమ పడితేనే గాని సత్ఫలితాలు లభించవు. మేడం క్యూరీ మిక్కిలి విలువైన రేడియం కనిపెట్టడానికి ఎన్ని సంవత్సరాలు ఎలా శ్రమపడినదో ఆమె జీవితచరిత్ర పరిగినవారికి బాగా తెలుస్తుంది.

మనం ఎంతో శ్రమ పడితేనే గాని ఫలం లభించదు “కష్టే ఫలి” అనే నానుడి యిందు మూలంగానే ఏర్పడినది.

మహావీర్యులెప్పుడూ స్వార్థం విడిచి, యితరులకే సంపన్న శ్రమలు సహిస్తారు. ప్రత్యక్ష భగవానుడైన సూర్యుడు తాను మండిపోతూనే లోకాలకు వేడినివ్వీ, వెలుగునూ ప్రసాదిస్తున్నాడు. అతడు లేకపోతే ప్రపంచం

లో ఏ పాణి జీవించ జరగడం.

పూర్వపు రాజులకు మంత్రులు మహర్షులే. వారు రాజభవనాల్లో కూర్చోక అడవులలో ఉండే లోకహితార్థం తపస్సు చేస్తూ, అవసరమైనప్పుడు రాజులదగ్గరకు వచ్చేవారు. వారికి స్వార్థం అణుమాత్రం లేదు. అడవులలో నివసిస్తూనే లోకహితం కోరి ఆయా విషయాలకు సంబంధించిన సూత్రగ్రంథాలూ, శాస్త్రాలూ, పురాణాలూ వ్రాశారు.

మునులవరకూ ఎందుకూ? భారతదేశానికి స్వాతంత్ర్యం సంపాదించడానికి గాంధీ మహాత్ముడు, ఎట్టి శ్రమలను సహించాడో చాలామందికి తెలియదు. చివరకు ముణుకులు దిగి అంగవస్త్రం కట్టుకుని, తుండుగుడ్డ కప్పుకుని అతిశీతల దేశమైన ఇంగ్లాండుకు సంప్రతింపులకు రోండు టేబిల్ కాన్ఫరెన్సుకు వెళ్ళాడంటే ఆయన బాధాసహిష్ణుత గూఢచరమవుతుంది. ఎందుకోసం? తనకోసం కాదు. ఆయన శ్రమలు పడి, పడి స్వరాజ్యం సాధించాడు.

మనం పుస్తకాలవల్ల తెలుసుకునే విషయాలకంటే అనుభవం వల్ల ఎన్నో విషయాలు నేర్చుకోగలం, ప్రకృతి ఎన్నో పాఠాలు బోధిస్తుంది కష్టం వెంట మఖం ఉంటుందనీ, శ్రమ పడితేనే కాని ఏ పని సాధ్యం కాదనినీ. అలసభావం ఉన్నవారికి ఇదొక గొప్ప గుణపాఠం.

ప్రదర్శనలిచ్చారు. సహజ కవి అయిన విజయ సంగీత పాదనలో వాగ్గేయ కారుడయ్యాడు. ఆయన 1945 లో ఆకాశవాణిలో చేరారు. పదమూడూ సంవత్సరాలు పనిచేశారు. 1958 లో ఫిలిప్స్ డివిజన్లో అసిస్టెంట్ మ్యూజిక్ డైరెక్టరుగా చేరారు. 1962 లో డైరెక్టరయ్యారు. ఆయన రేడియోలోను, ఫీలిములలోను రచించిన గేయాలు గొప్పవిగా విసుతి పొంది, ఉన్నతస్థుల బహుమతులు పొందాయి. ప్రమోద్ పాట్ ఎక్స్ ప్లొరర్, ఇండియా పై ట్రీం అనే వార్తా చిత్రాలకు, ఎం. ఎస్. హుస్సేన్ త్రూడి ఐన్ అన్ సెయింటర్ వార్తా చిత్రానికి, మరికొన్ని వార్తా చిత్రాలకు ఆయన కూర్చిన సంగీతం ప్రపంచ రసకుల మెప్పు పొందింది. ఎం. ఎస్. హుస్సేన్ చిత్రానికి కూర్చిన సంగీతానికి టెర్రిఫర్ బంగారం భిల్లాకం అవార్డు లభించింది. మరెన్నో అవార్డులు ఆయనను సరింపాయి. 1970 లో భారత ప్రభుత్వం ఆయనకు పద్మశ్రీ బిరుదంలో గౌరవించింది. 1974 లో సంగీత కళా శిరోమణి బిరుదం పొందారు. కెనడా

హైదరాబాద్ నోట్ బుక్

ప్రముఖ ఫిలిం, టెలివిజన్ చిత్ర నిర్మాత జేమ్స్ ఔవెరిడ్స్ విజయ జీవితం, సంగీత కళాసేవ వస్తువుగా వార్తా చిత్రం నిర్మించారు. విజయ అంగ్లంలో రచించిన కవితా సంపుటి “విర్వాణ” త్వరలో అమ్మకం చేయబడుతుంది. ఇంతటి ప్రతిభా వంతుడైన విజయ రామవరావును ఆంధ్రప్రదేశ్ సంగీత నాటక అకాడమీ పై సంగీత సంగీతోత్సవాల వివరి రోజున గాన కళా ప్రపూర్ణ బిరుదంతో సత్కరించి, అకాడమీ అధ్యక్షులు శ్రీ కె. వి. గోపాలస్వామి అన్నట్టు తననుతానే గౌరవించు కొన్నది. అకాడమీ అధ్యక్షుడు శ్రీ మామిడి పూడి లనందం సన్మాన పత్రం పదివారు. కార్యదర్శి శ్రీ కె. సుబ్బారావు విజయ సేవను వివరించారు. శ్రీ గోపాలస్వామి బిరుద ప్రదానం చేశారు. సంయుక్త కార్యకర్త శ్రీ బి. కృష్ణం రాజు వందన పనుర్వణ చేశారు. వేణువాదన విపులుడైన వివయరావువరావు తన వేణుగానంలో శ్రోతలను ఆనందింపజేశారు. 6 వ ఛేదీక గనర్నర్ శ్రీ భండారే సంగీతోత్సవాలు ప్రారం

భిస్తూ, దేశం పాడిస్తున్న ప్రగతిని, సామాజిక పరివర్తనను ప్రజాసామాన్యానికి తెలియజేయడం లోను, ప్రజలలో నూతన భావాల నారాలు పోయడానికి సంగీతాన్ని బలమైన సాధనంగా వినియోగించవచ్చునన్నారు. అధ్యక్షత వహించిన విద్యామంత్రి శ్రీ ఎం. వి. కృష్ణారావు రాష్ట్రంలో హిందూస్థానీ సంగీత వ్యాప్తికి, సామరస్యానికి ఈ పుత్సవాల తోడ్పడగలవన్నారు. ఉత్తర పంఛాధ్యక్షుడు శ్రీ మామిడిపూడి అనంగం స్వాగతం చెప్పారు. ఉత్సవాలకు అధ్యక్షత వహించిన శ్రీ విజయ రామవరావు సంగీతంలో సమస్త యాన్ని గురించి ప్రసంగించారు. 18 సంవత్సరాల యువకుడు శ్రీ కార్తిక శేషిద్రీ సీతార్ వాద్యంతో శ్రోతల హృదయాలను ఉర్రూతలూగించారు. ప్రముఖ విద్వాంసులు పద్మా రావు, ఎస్. బి. దేశ్ పాండే, కుమార గంధర్వ, వి. జి. జోగ్, పర్వన్ సుల్తాన్, జి. వి. సుబ్బారావు, పత్మప్రకాశ్, శ్రీమతి మాలిని రాజార్ కర్, పండిట్ రామనారాయన్ బృందం, గౌత్ర, వేణు, సీతార్ వాద్యాలతో అనందింపజేశారు. పక్కవాద్వాలలో షేక్ దావూద్ తబలా, అంబా

ప్రసాద్ పోలీసులను ప్రోత్సహించి వరసలించి జేతాయి. 8, 9, తేదీలలో కళాభవన్ లో సంగీత కిక్కురికలో సూతన పర్వతులపై వదస్సు జరిగింది. ప్రముఖ విద్వాంసులు శ్రీయుతులు సూకల చినసత్యనారాయణ దంతాలే, భీమశంకర రావు, రాజారాజ్, ద్వారం భావనారాయణ,

ఎస్. డి. దేవ్ సాంధే, పి. ఎల్. దేవ్ సాంధే, వద్దా రావు, మున్నగువారు రాల్గొన్నారు. శ్రీ విజయ రావువరపు అధ్యక్షులుగా పెక్కు సూచనలు చేశారు.

ఉ వ శ్రు తి :

ఏమంటి, మీరు కూడ పాటపాడుతారా ?

అనడిగాను హిందూస్తానీ సంగీత మహోత్సవంలో పాడవుడిగా తిరుగుతున్న అధికార భాషా కమిషన్ ప్రత్యేకాధికారి శ్రీ గోవిందరాజు రామకృష్ణరావును 'అ ! ఎందుకు పాడనూ ! కాని సంగీత సభలలో కాదు. చచ్చగా వస్తే వేలంపాట పాడుతాను' అన్నారు రామకృష్ణరావు వందహాసం చేసా

అజంతా ఎల్లోరాల అందాల లోకంలో...

హరివిల్లు విరిసింది, కావ్యం కళ్లు తెరిచింది

అజంతా ఎల్లోరాల అద్భుత నేతగాళ్ల దగ్గరకు వెదచి మీద చిన్న ప్రార్థనతో, వారి భావికానం ప్రదాశికలతో, గుండెడు ఆశతో వెళ్లాం—ఒకనాడు వారు సృష్టించిన నేతల అందాలను తీరిగి సృష్టించడానికి. వాటి అందాలను అందరితో పంచుకొనడానికి, వాటిని వేషుకొన్న వారి మనసులను, వాటిని చూసిన వారి హృదయాలను అనందంతో వింపడానికి.

దాంతో ఈనాడు మైమరవించే వస్త్రాలు పాద్యపద్ధాయి...మీడియం, ఫ్రెస్, మావర్ ఫ్రెస్ కాటన్, మల్ మల్, షీర్టు, పర్లింగులు, వాయిల్డ్, దుప్పట్లు, మాటంగులు...తెక్స్ కాం తీర్చి వేసే ప్రతి ప్రయత్నంలో—మన పురాతన అందాల వైభవం తొంగిచూస్తుంది.

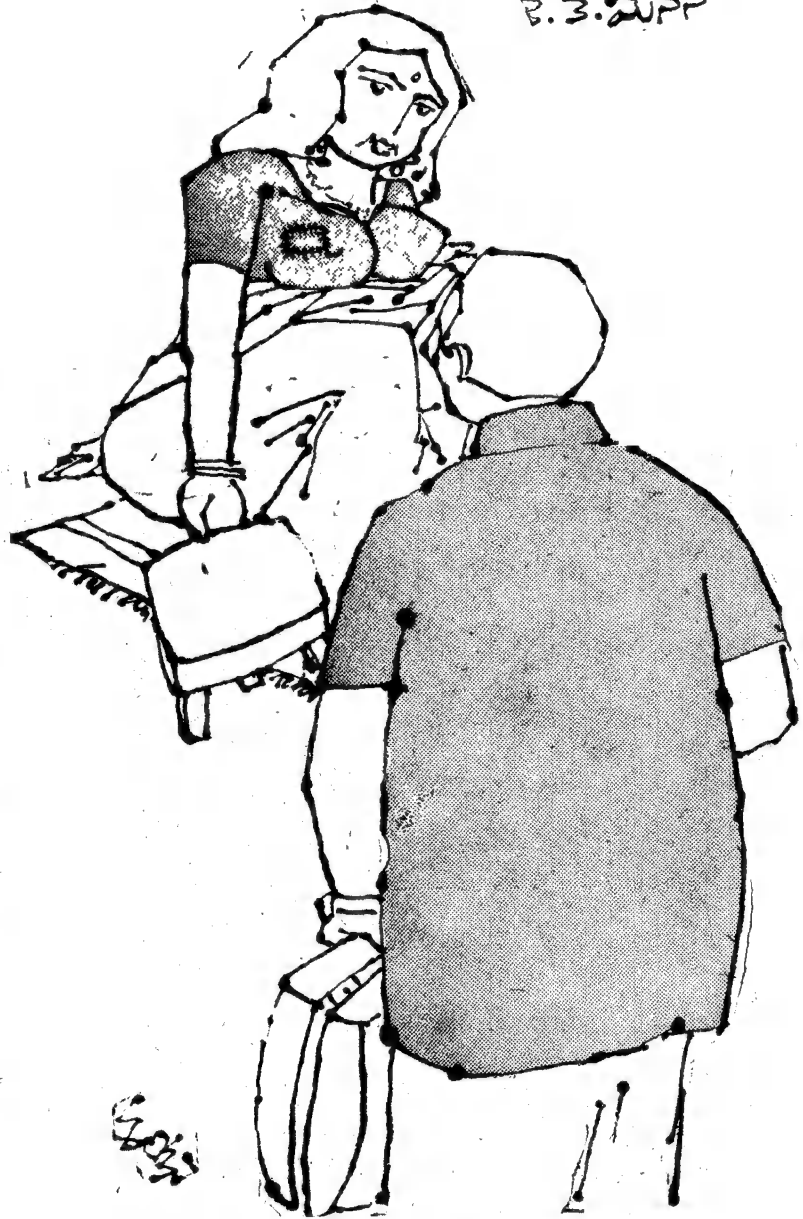
నస్త్రాలలోకి అందాలకు బిడ్డకూ

బక్స్ టైల్ కార్పొరేషన్ ఆఫ్ మరాఠ్ నాథా లి; అన్ ఎకార్ బర్లింగ్, అమోల్ రోడ్, కిరంగిబాద్ (మహారాష్ట్ర)

రింటాప్-11, 4, 2017

శ్రీమదాంధ్రకావ్యము

కె.కె.మనక

అర గంటలో బయల్దేరుతుందన్న మోటార్ లాంచి గంటన్నర క్కూడా బందాలు విప్ప కుని బయట వచ్చేడు. ఆరు వందల మైళ్ళు నిరవధికంగా, అనాయాసంగా ప్రయాణం చేయ గలిగిన రవి ఆ అరుమైళ్ళు ప్రయాణం చెయ్యలేక లాంచి వాళ్ళ వుమ్మలో బిగుసుకు పోయాడు. మొదట ప్రయాణికుడు లాంచిలో కాలు మోపిన శ్రాణం నుంచీ స్వార్థయిన ఇంజను కర్ణభేరి పగిలేలా అలా మోగుతూనే వుంది. అదో తలనొప్పి. రోజు రోజుకూ కాల దూరాలు కుంచించుకు పోతోన్న యీ సాంకేతిక యుగంలో; కాలం విలువ తెలియని ఏళ్ళు గంటల తరబడి గోదావరి గట్టుమీద నిలబడి ప్రయాణికుల్ని వరించటానికి నానాతంటాలు వడుతున్నారు. నరించబడ్డ వాళ్ళని వంచి మూనే వున్నారు. వీళ్ళ జాతకాలెరిగిన కొంత మంది ప్రయాణికులు మాత్రం రేవుదాటి బస్సుల్లో వెళ్ళిపోతున్నారు.

ఆ లాంచి నిండే తరుణమూ, తను బతికి బయట వడే అదృష్టమూ అంత దగ్గర్లో వున్నట్టు అనిపించలేదు రవికి. అతను ఆ ప్రాంతాలకు వచ్చి రెండు మూడేళ్ళయింది. ఈ రెండు మూడేళ్ళలోనూ ప్రయాణ సౌకర్యాలు ఎంతగానో మెరుగు పడ్డాయి. లాంచి టాపుమీద కూర్చుని గోదావరి అలలమీద హాయిగా వూగులో, ఆరోగ్యకరమైన గాలిని పీలుస్తూ ప్రయాణం చెయ్యాలనే ప్రలోభమే అతన్నో కలకల్పోయినట్లయితే యీ పాటికి గమ్యం చేరుకుని వుండేవాడు.

ఎలాగైతే తాళ్ళ విప్పకుని తరలింది లాంచి. అలలమీద వయ్యారంగా వూగుతో రాజహంసలా ప్రయాణం చేస్తున్న లాంచి మీద కూర్చుంటే అతని మనస్సు తీయని వూహలతో వయ్యాలలు ఊగిసాగింది. గోదావరి గాలి జోల పాడుతుంటే మనస్సు పరవశమై గత స్మృతుల స్వప్నిక జగత్తులోకి జారిపోసాగింది.

లంకలో గడ్డి ఏవుగా పెరిగి వచ్చ కంటి పరిచినట్లుంది. ఒడ్డున గోదావరి విరబూసిన రెల్లాపూలు తెలివెవ్వల తునకల్లా గాలిలో తేలి యాడు తున్నాయి. గోదావరి గట్టునే గడ్డి మోపులు నెత్తి నెట్టుకుని సాగిపోయే రైతులు గాలికి తలలు పంకిస్తున్న లేత కందిచేలా - నదీ - వీటిలో ముడిపడ్డ తన జీవితం ఒట్టి స్మృతులుగానే మిగిలిపోయాయి రవికి. ఆ పరిసరాలూ, ప్రకృతి, సాంధర్యం

చూడ్డానికి మాత్రమే ఈ ప్రయాణం చేస్తున్నారని అతను అనుకుంటే అది ఆత్మ వంచనే. ఎంచేతనంటే అతను ఇంతదూరం, ఇన్ని ఇక్కట్లనూ అధిగమించి నిరసికోనమైతే వెళ్తున్నాడో; 'ఆ వ్యక్తి వూళ్ళో లేకపోతే?' అనే అనుమానం కలిగినప్పుడు అతను మానసికంగా పొందే కుదువూ, నిరుత్సాహమూ అందుకు దృష్టాంతం.

సీత అంటే నిందుకో అతనికంత ప్రేమ! చచ్చ ... అది ప్రేమకాదు. వాంఛ. లేకపోతే మోహం. సీత రాఘవను వెళ్లి చేసుకుంటూ నవ్వువచ్చు - తను అనుభవించిన ఆమె యవ్వనమూ, కాకతాళియంగావైనా ఒకసారి తన కౌగిట్లో నలిగిన ఆమె దేహమూ రాఘవ వరం అవుతున్నాయనే ఈర్ష్య జగుప్ప తప్ప అతన్నో విలాంటి నంద

లనమూ కలగలేదు.

సీతకు పెళ్లయి నలసారం చేసుకుంటోంది. అయినా ఇంకా ఆమెను అనుభవించాలనే తాపత్రయం ఎందుకో అతనికి అర్థం కాదు. ఇప్పుడు తనున్న హోదాలో ఎందరినీ అందమైన స్త్రీలని అనుభవించ వచ్చు. పెళ్లి చేసుకోవాలన్నా సీతకన్నా సౌందర్య వంతులు కోకొల్లలు. అందుకు అనూహాతం గానే ముందుకు వస్తున్నవాళ్ళు. అనేకమంది పురుషులు. కానీ మనస్సు అంగీకరించదు. కారణం? అందమూ శిలాన్ని కోల్పోయినట్లే కనిపిస్తారు అతని దృష్టికి.

సీతకు దిక్కులేని దశలో, కట్ట బట్టా పాట్లనిండా తిండి లేని రోజుల్లో తను కాలేజీనుంచి వచ్చేప్పుడు తెచ్చే చీరలూ అలంకరణ సామగ్రి అందుకుంటూ చూసే డూపుల్స్ ని కృతజ్ఞత, పసిగట్టి అలాంటి చర్యల ద్వారా ఆమెను నశపర్చుకోటానికి ప్రయత్నించేవాడు. ఎప్పుడూ లేమిలో బలికే వాళ్ళ విషయం వేరు. ఒకప్పుడు బాగా బలికి కచ్చవాళ్ళతోబాటే అస్థిసాస్తుల్ని పోగొట్టుకుని కేవలం రవినాన్న ఇరున్న అద్దె సాములోనే బతుకు నెట్టుకొస్తున్న సీతలాంటి వాళ్ళకి, వెనకటి బతుకు వాసనల్ని గుర్తించవసే అలాంటి బ్రహ్మమతులు తప్పక లొంగిదీసుకుంటాయి. అందుకే నేనో! త్రికరణ భుద్రిగా తరబావ రాఘవనే ప్రేమించి, అతని కోసమే దాచుకుంటున్న యవ్వనాన్ని ప్రాణ ప్రదంగా ఎందుకుంటున్న శిలాన్ని అతను కోరినప్పుడు తిరస్కరించలేక పోయింది. రాజమండ్రిలో టీచర్ ట్రేయినింగ్ చదువుతోన్న రాఘవ, అవకాశాలు వున్నా అవివాహితులుగా దైహిక వాంఛలకు లొంగరాదనే దైహిక బంధాలతో కోర్కెల కంఠాలు బిగించే రాఘవ ఆమెను తల్పకుంటూ అక్కడ బంగారు కలలు కంటున్న వేళలో అతను దాచుకున్న ఆమెలోని సర్వసాన్ని దోచుకున్నాడు. అంతా అయినాక చుక్కల రెక్కలు విరిగినట్లున్న స్వర్ణం చూసి పదు తున్నట్లున్న యూగాగ విడుస్తూ ఉంటే పట్టి పట్టనట్లే కాలేజీకి సరిపోయాడు.

రవి లాంచీ దిగి ఊరువైపు నడవసాగాడు. పోయినసారి అతను ఆ పూరు అదిరే గుండెలతో అనుమానాలతో వెళ్ళేడు. రాఘవకు తను చేసిన ద్రోహం తెల్పిందేమో! సీత తనని చీత్కారం చేస్తుందేమో! కానీ అప్పుడంతా

తర పూహలకి వ్యతిరేకంగా జరిగింది. రాఘవ ఎంతో ఆప్యాయంగా ఆదరించాడు. సీత అడిగినప్పుడల్లా అభ్యంతరం చెప్పకుండా కౌగిలిలో వారింది. ఇవన్నీ ఆనాడు అతనికి ఆమె నైవాహిక జీవితం మీద అనేక అనుమానాలు రెపాయి. కానీ అవన్నీ ఒత్తి అనుమానాలు మాత్రమేనని చెప్పదెబ్బ కొట్టినట్లు చెప్పింది.

‘ఆ విషయంలో బావ నీ కంటే ఎన్నో రెట్టు నయం’ అంది.

* * *

రవి ఆ యింటి ఆవరణలోకి అడుగు

నిన్న-నేడు-రేపు

గతం జ్ఞాపకాల స్వగతం
గలిచిన కాలం అమృతం
భూతమే అయినా అభయం
అనుభూతుల కది వరం!

వర్తమానం సమర్థత తరణం
ఉన్నవాడికి వెన్నుమీద రణం
లేనివాడి కది జీవన్మరణం
నిరాశా నిన్నువాడకు నిలయం!

భావి ఒక బంగారు పూదోటంటూ
భావించే వారందరికీ ఒకమాట
అందరికీ అందులో వోటుండదు
అయినా అళి దానిపై చావదు!

గతానిదే ఎప్పుడూ గెలుపు
వర్తమానంలో అది మెరుపు
భవిష్యత్తు పై అది జల్లే మత్తు
‘భూతం’ చేతిలో అవుతుంది చిత్తు!

- మూ ద వే

పెట్టేప్పటికీ సీత ముందునా వరండాలో కూర్చుని బియ్యం వీరుకుంటోంది. వది మంది పిల్లలు ఏకాకాలు వల్లే మేమున్నారు. అన్నదప్పడూ వాళ్ళ తప్పలు చదువుతూంటే ఆమె సరి చేస్తోంది.

ఒకనాటి ఆ యింటి వైభవానికి గుర్తుగా రెండు గదులు మిగిలి వున్నాయి, ఆ యింటి వారసురాలు సీత దైన్యానికి ప్రతీకగా కూలిన గోడల కిరిలాల్లా, అస్సవ్యస్తంగా పడివున్న ఇటికెల్లా వున్నాయి.

రవి ఒక ఇటికెల గుట్టమీద కాతేసే పడదోయి సీత దృష్టిలో పడ్డాడు.

‘రా రవి! విన్నాళ్ళకి. మే మింకా గుర్తున్నామన్న మాట!’

‘వచ్చిన వాడికి కాసినీ మంచినీళ్లయినా ఇవ్వకుండా ఏవిటి దెప్పి పొడుపులు?’ అన్నాడు నవ్వుతూ.

‘ఓన్. మంచినీళ్ళే గదా! అవి కరువయ్యే రోజులు ఇంకా రాలేదులే!’ అని ‘ఊ...ఇంతకీ ఏక్కడుంచి రావటం?’ అనడిగింది పక్క నున్న ముక్కాల్ని పీట అతనికి వేస్తూ. పీట వేస్తున్నప్పుడు పైట జారి పాన్యంగా ఒంటిని పట్టుకు వెళ్ళాడుతున్న చింకి జాడెట్టు ఆమె దరిద్రానికి అద్దం పట్టింది. ఆమె ఎంత జాగ్రత్తగా వున్నా ఆ ప్రమాదం తప్పింది కాదు.

‘పిల్లలూ మీరిక వెల్లిపోండి.’

వాళ్ళంతా బిలబిల మంటూ వెల్లి పోయారు.

‘ఎవరు సీతా వీళ్లంతా?’

“నా శిష్యులు. బతుకు తెరుపు కోసం ఈ పని మొదలెట్టాను. నిదో బట్టకు మిగలకపోయినా పాటకు సరిపోతోంది.”

ఆ విషయం అప్పటికే అర్థం అయింది రవికి. టాపిక్ మార్చి.

“రాఘవ ఇంకా స్కూలు నించి రాలేదా?” అనడిగాడు.

లోపల్పించి దగ్గు విన్పిస్తే అతనికిజవాబు చెప్పుకుండగనే లోపలికి వరుగెట్టింది సీత.

ఆమె వెనకాలే వెళ్ళేడు రవి.

అతని పళ్ళకి జవాబుగా రాఘవ అస్థి పంజరంలా మంచంలో కనిపించాడు. విసరేత మైన దగ్గువల్ల అతని కను గుంటల్లో నీళ్ళు నిలిచేయి. సీత అతన్ని పొదివి పట్టుకుని కూర్చుంది. దగ్గి దగ్గి ఆయాసంతో పక్కకి ఒరిగాడు రాఘవ.

“ఎమైంది రాఘవా?” అంటూ మంచం మీద కూర్చున్నాడు రవి. ఆ మంచం మీది బట్టలు మానీ మురికి కంపు కొడుతున్నాయి పక్కనే ఉమ్ముకోటానికి మట్టి పాత్రలో ఇరక పుంది.

“ఎప్పుడొచ్చావు రవి ...” అని వలకరించాడు నీర్పంగా,

“ఇప్పుడే వచ్చాను. ఏందుకిలా అయి పోయావు?”

అంతా ఖర్చు అన్నట్లు సుదురు కొట్టుకున్నాడు.

సీత లేచి అవతలి గదిలోకి వెల్లిపోయింది.

మాకుటుంబ ఆరోగ్యరక్షణి

"బదు వైద్యవిధానాలు" అనే తెలుగు పుస్తకంలో కంచకల రాగాలకు రాగలక్షణాలు, వాటి నివారణకు, ఇంగ్లీషు, ఆయుర్వేద, ప్రకృతి, మామిడి, హోమియో అను వివిధానాల మందులు, అర్హత అనుభవంగల వాక్యార్థం వివరించారు. మందులు అందుబాటులోకి వచ్చేటట్లు, యింతజాతికి అన్ని జీలకర్ర, వెల్లుల్లి, మిరియాలు, యింగువనంటి వాటితో రాగాలు నయం చేసుకొనే పద్ధతులు కూడా వివరించారు. గృహస్థులకు, నిరుద్యోగులకు ఉపయోగం. ఇది మా వద్ద ఉంటే ఏరాగానికి కంగారు పడకుండా మూ ఇంట్లోకి పెద్దవాళ్ళకు ఉన్నట్లుగా రక్షణ నిస్తుంది. దీని ఉపయోగం అందరికీ తెలియటానికిగాను, యీ పుస్తకం ధర పాస్టెజీతో రూ. 20 అయినా, వెంటనే తెచ్చిందికానీ వాటికి తగ్గిన ధరలో రూ. 15 లోనే పంపబడుతుంది. ఈ తగ్గిన పుస్తక ప్రతులు మాత్రం ఉన్నంతవరకే దేశవేతన ప్రచురణలు 5/3 ఆఫీస్ పంజాగుట్టకాలనై హైదరాబాద్-4 కు వలయింది.

డ్యూరెక్స్ గోసమర్ ల్యూబికేటెడ్ రక్షలు

ఇంచుమించుగా సహజ అనుభవాన్ని ఇచ్చే తోడుగు ఇదొక్కటే

ప్రత్యేకముగా కలపబడిన డ్యూరెక్స్ ల్యూబికేటెడ్ 'సెన్సిటైజ్డ్' తోడుగులు (కండమ్స్) డ్యూరెక్స్ ల్యూబికేటెడ్ సెన్సిటైజ్డ్ పలుచని తోడుగుతో చేయబడింది. కనుక ఇవి యోగింపబడటం చేయని, అనందాన్ని, ప్రసక్తిని ఇవ్వడానికి సర్వోత్తమ తోడుగు డ్యూరెక్స్. అంతేకాదు, వీరిని సులభమైన రీతిలో ఇవ్వడానికి ప్రతి తోడుగుకూడా పేజీ క్లాస్సికల్ పేజీ చేయబడుతుంది. ఈ తోడుగు ఆమెను సంతోషిస్తుంది, డ్యూరెక్స్ గోసమర్ జ్ఞాపకం ఉంచుకొంది.

డ్యూరెక్స్

గంకా ఎక్కడైనా అనుచున్నా, ఎక్కడైనా సులభమైనది

ప్రత్యేకముగా:

బి.టి. కృష్ణమూచారి అండ్ కో.

5, లక్ష్మీనగర్, హైదరాబాద్, ఫోన్ నం. 2901, మద్రాసు 600 004

LRG-5-76 TEL

కాలం వేసిన కాటు

"ఈ పల్లెటూళ్లో నీకు మంచి వైద్యం వొరకదు. నాలో రాకూడదా రాఘవా." రాఘవ పేలవంగా నవ్వాడు.

"నన్ను బతకమని పిలువొచ్చు న్నవారనీ."

ఆ మాటలు రవి గుండెల్లో కలుక్కు మన్నాయి. మరి మాటాల్లేదు.

"రవీ! నిన్నో సహాయం అడగనా?"

"తప్పకుండా అడుగు రఘవా"

రాఘవ నిట్టూర్చి!

"నేనెలాగూ చచ్చిపోవటం ఖాయం రవీ.

నన్ను నమ్ముకుని సర్వనాశనమై పోయిన నీత గురించే నాకు బంగగా వుంది. నేను చచ్చిపోతే నీతని పెళ్లి చేసుకుంటావా రవీ."

ఒకప్పుడు నీతను తనలో తెచ్చి ఒక్కొక్క మన్నాడు రవి. కాని, ఇప్పుడు ఆమె భర్త పెళ్లి చేసుకుంటావా అని అడిగి సత్తుకు నమాధానం చెప్పరక అవతలి గదిలోకి పారి పోయాడు.

అక్కడ నీత ఒక మూలగా కూర్చుని ఏడుస్తోంది.

'సీత'

ఆమె కళ్ళు తుడుచుకుని నిలబడింది.

'ఇక్కడికి ఎందుకొచ్చావు రవీ. వెళ్లిపో. నేను ఒంటరిగా ఉన్నప్పుడు ఎప్పుడూ నాలో మాట్లాడను.'

'అది కాదు సీతా! రాఘవ బతకమని అధైర్య పడుతున్నాడు. మీ రిద్దరూ నా దగ్గరికి రాకూడదా హాస్పిటల్లో చేర్చిస్తాడు.' 'నేనింకా బతికే వున్నాను రవీ! నేను బతికి వున్నంత కాలం బావ నన్ను విశ్వ పించడు.'

'ఎప్పుట్టుంచి సీతా ఈ రోగం?'

'నేను పతివ్రతను కాదని తెల్పివచ్చు ట్టుందీ.'

'ఎలా తెల్పింది?'

'నా మీద ప్రయోగించే నీ పాపాతీ ప్రతిభ అతని కంట పడకుండా వుంటుందా?'

రాఘవ విపరీతంగా దగ్గుతున్నాడు. ఇద్దరూ పరుగెత్తారు. రాఘవ వక్కారా నెత్తురులో తడిసి పోయింది. నీతను దగ్గరికి రావద్దని సైగ చేశాడు. ఆమె కళ్ళముందే రెండు రక్తవాంతులు చేరుకున్నాడు. అతన్నో మిగిలివున్న శక్తంతో నెత్తురై బైటికి వస్తోంది.

నీత వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తోంది.

'ఎందుకు సీతా ఏడుస్తావు?' దగ్గి రికెక్టర్ బోయాడు రవి.

'చూస్తున్నావు కదూ రవి సువర్ణ నాకు విధించిన శిక్ష' అంది.
రవి ఆగిపోయాడు.

'వెళ్లిపో. తక్షణం ఇక్కడ్నుంచి వెళ్లిపో రవి...వెళ్లిపో' గట్టిగా అరిచి కింద వడి పోయింది.

ఆమె వడిపోతే సవర్యలు చేయాలనేపూహ కలగలేదు.

సీత కోసం తెచ్చిన చీరలూ, పళ్ళూ అక్కడే వదిలేసి బయటికి వచ్చేశాడు. కాబట్టి... తన చేసిన పాపం, పాపమై, ఆ రెండు ప్రాణాల్ని నిర్వాణియంగా కాటేస్తుంటే చూసి భయపడి పారిపోయేడు.

పరిధాన్యం మీపాలిట వరం

జై కిసాన్ యూరియా 46.4% నత్రజని శక్తికిఫలం

అత్యంత పరిశుభం, అమిత తెల్లదనం, దీని శక్తికి ఇదే రహస్యం!

జై కిసాన్ యూరియా

46.4% నత్రజని, పాలుతా తెల్ల పిడి. దీనిలో బై-యూరేట్ పాలు అత్యంత స్వల్పమేమో, దీనిని సురక్షితంగా అకులపై జల్లవచ్చు. అత్యంత పరిశుభమైన జై కిసాన్ యూరియా. అన్ని రకాల పంటల మీద జల్లేటందుకు అనుకూలమైంది. దీని ఉండలు పూర్తిగా ఏటిలో కరిగిపోతాయి. ఒక ఉండ కూడా వ్యవసాయం.

అత్యంత శక్తికి, సత్వర పెరుగుదలకూ జై కిసాన్ ఎరువులు.

జై కిసాన్ ఎరువులు, జువారి వర్తకుల పనులు పచ్చని దుకాణాలలో దొరుకుతాయి.

జై కిసాన్ చిహ్నం గుర్తుంచుకోనండి.

జై కిసాన్ రాజ్యం-ధాన్యలక్ష్మీసామ్రాజ్యం.

జువారి ఆగ్రో కెమికల్స్ లి. గోవా.

ప్రాంతీయ ఏకైక కార్యాలయాలు: కర్నూలు, సికింద్రాబాద్, పాణిం, తెంగుటూరు, హుల్లి, నాగపూర్, పుణె.

లింబాస్-ZUA.58-203 TL

ఇంకా పొడుగు ఎదగండి

క్రొత్త శాస్త్ర పద్ధతుల ద్వారా మరియు వ్యాయామం ద్వారా పొడవు పెరిగి ఆరోగ్యంగా వుండండి. స్త్రీలు పురుషులకు అనుకూలమైనవరి. మూ కొరత వారు 5, 7, 10, 15 మరియు 20 సం. మీ. ఎత్తు పెరిగి మంచి ఆరోగ్యవంతులైనారు. 15 రోజు ఆరో సంతుష్టి విప్పనియెడల మీదబ్బు వాడవూ. రూ. 18/- చెల్లించండి.

TOTAL HEALTH (P.M.)
KINGSWAY DELHI 110009.

బోర్డు క్రీమ్

ఆంటిసెప్టిక్ పరస్యుమర్ క్రీమ్

ఈ వింటసెప్టిక్ లేవనము ఉదయము. సాయంత్రం రాసుకొనిన ఎడల, మీ చర్మానికి పోషణ కలిగి, మెత్తగా, మృదువుగా వుండి, మచ్చలను మరియు అంటు రోగములను మటు మాయంచేస్తుంది. ఇది సువాసన, పూలవంటి తాళాద నాన్ని రోజంతా మీకు కలిస్తుంది.

ఫార్మా మెడికో (ఇండియా) ప్రై. లి
బొంబాయి 400060

RPC-TEL 433E/76

ఏజెంట్లు: సిటీ ఫార్మా డిస్ట్రిబ్యూటర్లు, భావనారాయణ సిద్ధి, విజయవాడ, (ఆంధ్ర.)

డాక్టరు సలహాలు
డాక్టర్ కె. వెంకటేశ్వరరావు

వై. వి. పి. బి. - సింహచలం

నా స్నేహితునికి 20 సం.ల వయస్సు ఏదో ముప్పుదూ బాధపడుతూ ఉన్నట్లు ఉంటాడు. అడిగితే "నాకు అందరితో కలిసి తిరగాలనేవున్నా ఎందుకో పదిమంది మధ్యలో తిరగలేక పోతున్నాను" ఎవరిలోనైనా మాట్లాడితే జంకువస్తుంది బంధంలాగా మాట్లాడిస్తే నేను వారి మాటలను మాట్లాడలేను" అని అంటాడు. దీనికి ఏదైనా నివారణపాటు ఉన్నదా?

ఈ లక్షణాలనే వ్యావహారికంగా అందరూ "ఇన్ ఫీరియారిటీ కాంప్లెక్స్" అంటారు. మానసిక బలహీనతవల్ల ఆత్మవ్యాపర, అందరినీ తమ వైపు అకట్టుకోవాలనే ఆకాంక్షతో చేయబోయిన వసులు ఎదురుతిరిగితే జరిగే మానసిక సంఘర్షణ మొదలయిందన్నీ మనస్థిర "డిప్రెసివ్ స్టేట్స్" (మందకండితలాలు) అను కలుగజేస్తాయి. పుండు మాదకారం చల్లినట్లుగా లోటివారు, వీరిలోని ఈ బలహీనతను గురించి మాట్లాడటం ఎంతాళి చేయటం ఈ "రోగాన్ని" మరింత బలపరుస్తాయి.

దీని నివారణకు మందులకన్నా వీరికిచ్చే రక్త కలిగేవిధంగా మాట్లాడగలవారు, వారికి లోడ నీడగా ఉంటూ వంటరితనం లేకుండా చూగలిగేవారు, అతనిలో ఏ రోసం లేనట్లుగా నట గురిచేత ప్రవర్తింపజేసేవారు, తగినంత ప్రార్థన సహకారాలందజేసే స్నేహితులు, ఆపులు అధికంగా ఉపయోగపడతారు. ఏదో "రోగం" ఈ లక్షణాలన్నీ చూడటం వీరికి మరింత హానికరం.

బి. వి. యస్. - హౌస్ పేట.

నా వయస్సు 20 సం. లు. నాకు 7 మాసములుగా రోజూ జలుబుగా వుంటుంది. ముక్కు నుండి తెల్లని గడ్డలు పడతాయి. ఒక మారు నాలు మందు వాడినాను. ముక్కులో దురదగా వుంటుంది. తుమ్ములు ఎక్కువగా వస్తాయి.

ప్రతి నిత్యం "జలుబు" 7 రోజులుగా ఉంటే, అది శరీరంలోని రోగనిరోధక శక్తి తగ్గి పోవటాన్ని శరీరానికి కొన్ని ఆహార సంబంధమైనటువంటివి, లేక వాతావరణంలోని గాలి, తదితర మృదువుల మోదలయినటువంటివి, "పడక" శరీరానికి హానికరంగా మారేవి అయితే పోవటాన్ని తెలియజేస్తుంది.

ఇలా రావటాన్ని "క్రానిక్ రైన్యోస్ మర్ రైనోరీయా" అంటారు. ఇలా ఉండే వారికి డి. ఎస్. టి. వైద్యులు పరిష్కారంలేక శరీరానికి పడని వాటిని మీతో సంప్రదించి, కనుగొని వాటిని కొద్ది కొద్దిగా శరీరానికి హానికరం కాని విధంగా

అలవాటు చేయడమో లేక కొన్ని వాక్యకర్త ద్వారా ఈ రోగ నిరోధక శక్తిని పెంచుటమో చేస్తారు. కొందరికి మాత్రం— "ఎలక్ట్రీక్ కాటరైజేషన్" అంటే ముక్కులోపలి పొరలో ఉన్న గ్రంథులను కరెంట్ తీగల ద్వారా పనిచేయలేని పరిస్థితి ఏర్పరచడం అవసరమవుతుంది.

ఎం. ఎస్. ఆర్. వనపర్తి.

నాకు దాదాపు 2 సంవత్సరాల క్రితం సైకిల్ నీలువల్ల ఉండే ఇసుకపట్టి వ్యాధిగాలి, అసదానిక మధ్య చిగిరింది. అప్పటినుండి నావృక్షణా చిన్నవిగా అవుతున్నాయి. ఇది చాలాచిన్నవటం, పురుషాంగం చిన్నవటంవల్ల దాంపత్య జీవితానికి అటంకం ఏదైనా ఉందా? ఏర్పాలు కలిగే అవకాశం ఉందా??

సై విషయానికి జవాబు మీ "నెమెన్ అనా లిస్"ని అట్టి చెప్పవలసిందేగాని, వృక్షణాలు, జననాంగం చిన్నవటంవలనమాత్రాన పిల్లలు కలుగతారో లేదో అని బోధ్యం చెప్పడాన్ని వైద్య శాస్త్రం అంగీకరించదు. మీరు దాంపత్య జీవితంలో ఏర్పడుతుందనుకునే "అటంకం" మీరు వ్రాసిన కారణాలమీద మాత్రమేగాక ఎన్నో ఇతర విషయాలవల్ల ఏర్పడవచ్చును. అదేవిధంగా మీరు వ్రాసిన "అటంకాలే" కాకపోవచ్చు కూడా.

డి. వి. తాడిన తి

నాకు వివాహము 4 నెలలు అయినది. రెండవ వలసుంచి గర్భనిరోధక మాత్రలు వాడుతున్నాను. ఒక బుతుకముతో ఒకరోజు మరణించినది మూలాన "విక్రేయిల్ బ్లీడింగ్" వచ్చింది తర్వాత వచ్చిన బుతుకమాల అలభ్యం అవటం, కొద్దిగా కొన్ని రోజులే అవడం జరుగుతున్నది. ఈ మాత్రలు వాడకుండా కనీసం 2 సంవత్సరాలు పిల్లలు కలుగుకుండా చూసుకోనే విధానం ఉందా ??

మీకు ఈ "ఒరల్ కాంట్రా సెప్టివ్" మాత్రలు పడకపోవటంవల్ల, అదీగాక "క్రొత్తగా" వివాహమునందునవల్ల (మీవారు) అనుసరించ తగ్గ వద్దతి నిరోధ వాడకమే ! మీ పరిస్థితిలో "లూప్" వేయరా అపరేషన్ ప్రశ్నేలేదు. ! కాబట్టి "నిరోధ" మీరు పిల్లలువద్దను కొన్నంత కాలం వాడండి.

వి. ఎన్. ఎన్ - మీర నిల్వారు.

మా అడవుడు వయస్సు 19 సం.లు. నాలుగు ఏళ్ళనుండి గజ్జిలో ఎదురుపాము వేసి చలిజ్వరము వచ్చుచున్నది. చలిజ్వరము తగ్గి, ఎదురుపాముబిళ్ళ క్రిందికి దిగి కాలు వాయుచున్నది. మందులు వాడినప్పుడు తగ్గి మరల సంవత్సరము పూర్తి అయ్యేవరకి మరల వచ్చుచున్నది. దీనికి ఏమిచెయ్య మంటారు?

పై లక్షణాలన్నీ "స్పైరీయా అనే రోగాన్ని తెలియజేస్తున్నాయి. కాలు వాయటం ఈ రోగం ముదిరినట్లు సూచించే "బోడకాలు" యొక్క ప్రభమధక.

దీనికి మాడిజాన్ మాత్రలు లేక సల్ఫడయ జీన్ మాత్రలు రోజుకి ఆరు [పూటక రెండుగా 3 పూటలు] వరుసగా ఒక వారం పాటు హెబ్ర జాన్ మాత్రలు రోజుకి 6 (పూటక 2 వంతున) 10 రోజులు తీసుకోవటం వల్ల ఆ రోగం యిం తకు మించి పెరగదు.

ఎన్. వి. వి. - షీల పూర్.

నా వయస్సు 19 సం.లు. మెడ వద్ద వెన్న పూస ఒక సంవత్సరముగా నొప్పిగా వుంటోంది. బలమైన అవరం తీసుకుంటున్నా తగ్గ లేదు. దీన్ని ఏమంటారు? నివారణపాయమేమిటి?

మీరు మెడ, "ఎక్స్-రే - నెక్" ఎ.పి. అండ్ లాటెరల్, వ్యూస్ తీయించి, తగినవైద్యులకు చూపిస్తే, ఆ వెన్న పూసలోని రోపం తెలుస్తుంది. రోపాన్ని బట్టి రోగ నివారణ నిర్ణయించాలి. "టి.బి." అని నిర్ణయించబడితే - అప్పుడు బల మైన అవరం తీసుకోవటం సంగతి వస్తుంది.

డిన్. ఎన్. ఆర్. - హైదరాబాదు-29

మావారి వయస్సు 37 సంవత్సరాలు

10-12 సంవత్సరాలుగా వారి చాలిస్సా భాగంలో (వొక్కా మొదటి బటన్ ఉండే ప్రాంతంలో) చర్మంమీద కండ పెరగటం ప్రారంభించి ఇప్పటికి 2 అంగుళాల మేరకు పెరిగింది. ఇక్కడ వైద్యులు దాన్ని కీలాయిడ్ అని, అపరేషన్ చేసినా మళ్ళీ పెరిగే అవకాశం ఉందనీ అన్నారు. ఇదేమీ ప్రమాదం అయినది. కాదుగా ? అపరేషన్ చేయించడం మంచిదేనా ? అసలు దీనికి క్యూర్ ఇక్కడ ఉందా ?

మీ వైద్యుల అభిప్రాయం, సలహా సరి

దీర్ఘ వ్యాధులకు ఉత్తమ శిక్ష వైద్యం!

హస్త ప్రయోగం, అంగము చిన్నదై అవసర కాలముందు అసంతృప్తి, శుక్ల నష్టము, నపుంసకత్వము, హార్మియా చర్మవ్యాధులు, పొన్న ద్వారా కూడా వైద్యం చేయబడును. వలెజీము (బుట్ట) మూత్ర వ్యాధులు ఆపరేషన్ లేకుండా రండి.

డా. దేవర, ఫోన్ 551.

వారానికి రు. 5 వక్ర, తెల్ల.

అం. 9-డి, నెహ్రూ స్ట్రీట్, మద్రాసు-17.

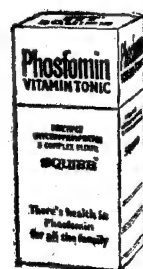
హాగనహాగన్

కుటుంబము అంతటికి

ఫోస్ఫోమిన్ వలన ఆరోగ్యము కలుగును

మీ శరీర ఆరోగ్యం - అదే మహాభాగ్యం

ఫోస్ఫోమిన్, అడవర్మత వంక ఉంది గల విటమిన్ లామిన్. అతని ఆధిపత్య చేతి క్రింద ఉంది. రాయల్ గౌరవం గెంపొందినది. రోగిని రోగం క్రింద ఉంచినది. కుటుంబము అంతటి ఆరోగ్యము, ఉత్సాహముగా పంపబడింది.

SARABHAI CHEMICALS LTD.

Shilpi SC-2A/76 tel

కార్యాలయ పంపేవారు స్వంత
చిరు నా మా గల స్త్రీలను అతికించిన
కవరుకూడా పంపడం మంచిది. సం.

**కాలివేళ్ల
మధ్య
ఒరుపుడు
పుళ్ళు?**

**మడమ
పగుళ్ళు?**

లిచెన్ సా
వాడండి

మీకు సంతానం లేదా?

అలెస్ యిటర వైద్య చికిత్సలచే నిరాశ
చెందిన సోదరిమణి ఎన్నెము మా సలహాలచే
సందాన పంజులు యిచ్చి న యోగ్యతా
వ్రతములు గలవు. (స్త్రీ పురుష వంద్యుడో
నిరారణ నిపుణులు.

ఉచిత వివరములకు :

శ్రీ నాగార్జున మూలిక కుటీరం

రైల్వేస్టేషన్ వద్ద, రావాలయ పేటి,
తెనాలి - 2.

డాక్టర్ సలహాలు

అయినదే. దీనివల్ల ఏ మాత్రం నష్టమి, మరే యిబ్బందిగని, అందరూ చూడగలిగే ప్రదేశంలో ఉండటం వల్ల ఒకవేళ సిగ్గు అనవ్యం కలిగించేదిగానూ లేనప్పుడు నిద్రపోయే సందర్భాల్లో అసాయంకొని తెచ్చుకొన్నట్లే అవుతుందిగా! దీనికి ఇతర మార్గాలవల్ల నయమయ్యే అపకారాలేదనే చెప్పాలి. ఎందుకంటే ఈ కీటాయిడ్స్ రావటం అనేది వ్యక్తుల శారీరక తత్వాన్ని అనుసరించి ఉంటుంది. ఏ పద్ధతివల్ల పీటని తొలగించినా ఉన్నదానికన్నా తిరిగి పెద్దదిగా తయారయ్యే ప్రమాదం ఉంది.

సి. హెచ్. సి. ఏలూరు

నాకు పైపెదవి పై న, చెంపలమీదా రోమ

మీరు వస్తున్నది. నలుగు పెట్టుకున్నా ఉండటం లేదు. డిస్ట్రెయిల్ లాంటివి వాడితే రోమములు తిరిగి మొలిచే అవకాశం వున్నవంటున్నారు. దీనికి ఏం చెయ్యాలి?

రోమాలు ఎక్కువగా — అంటే మమూలుగా బయటకు కనపడే విధంగా ఉండని ప్రదేశాలలో ఏర్పడటం శారీరక తత్వాన్నిబట్టి అంటే — వాటి ఉత్పత్తి — పెరుగుదల మొదలయిన వాటిని నిర్మయించే హార్మోనుల ఉత్పత్తి శరీరంలో జరిగే ప్రమాణాన్ని బట్టి ఉంటుంది. మగవారికి సహజమైన “టెస్టోస్టిరోన్” అడవారిలోనూ, అడవారికి సహజమైన “ఈస్ట్రోజెన్” ప్రొజెస్టెరోన్ మగవారిలోనూ సహజంగానే ఉంటాయి. కానీ వాటి మోతాదులు తారుమారైనప్పుడు అడవారికి మగలక్షణాలు, మగవారికి అడలక్షణాలు ఏర్పడతాయి.

**ముచ్చట గొలుపు మగువ ముంగురులకు
కౌరణము**

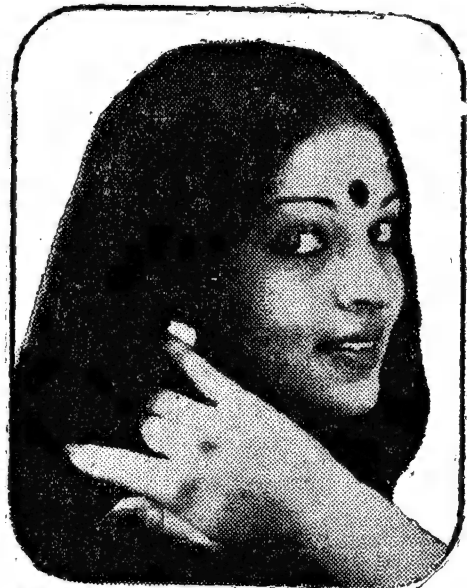
కేశవర్ధిని

నల్లని మృదువైన ముంగురులు నెరజాణ అందమును చిందచేయును. మీ కేశములు రాలిపోవునని భయపడవద్దు మీ ఇష్టప్రకారము కేశవర్ధిని కొట్టి నూనెతోకాని మంచి నూనెతోకాని కలిపి ఉపయోగించవచ్చును! చిన్నప్పటినుంచి కేశవర్ధిని ఉపయోగించుట మీ మంచి అలవాటుగ నెంచండి. మీ ప్రేమికులకుగాని, మీ భర్తకుగాని, కేశవర్ధిని ఉపయోగించుటవలన కలిగిన మహత్తరమైన మార్పును విశదపరచండి.

**కేశవర్ధిని
ప్రాడక్టు
మద్రాసు**

కె. 1004-TE

కన్నుల కలలపంట
కేశవర్ధిని కుయింటు
అనాడు, ఈనాడు, ఏనాడు
కేశవోపాధాదులు

నేను గివిన 'కోతి' చి తానికి బహుమతి-
గా పట్టానికి కారణం నున్నే నుజాతా! ఇందులో
గా గొప్పతనం ఏమీ లేదు - ఆ వేళ నున్నా
గా ఎదురుగా కూర్చోబట్టే ఆ చిత్రం అంత
గా గియ్యగలిగా తెలుసా !!

అట్టమీద బొమ్మ

7.1.77 తేదీన వెలువడిన మా(మా) ఆంధ్ర
పత్రిక పై శ్రీ నాగేశ్వరరావుగారి ముఖ చిత్రం
అత్యంత అకర్షణీయంగా ఉంది. 'వో తారకభ' చిత్ర
చక్కగా చదవబడింది. 'కలకాండ' విలసిల్లిన
ఒక ప్రేమకథ చాలా బాగుంది. అందులో రత్న
సాత్ర 'పసుండర' గారు చాలా చక్కగా పోషించారు.
సి.హెచ్. రామారావు. బి. సంజీవరావు. టి.

శ్రీకృష్ణమూర్తి. (విజయనగరము.)

4.1.77 తేదీన వెలువడిన మీ(మా) ఆంధ్ర
పత్రిక వారపత్రిక ముఖచిత్రం రమణీయంగా
ఉన్నది. ముఖచిత్రం చూచి ఈ ఉత్తరము
ప్రాయకుండా ఉండలేక పోయాను. ఈ సంచికలో
'పద్మావతి విలాస' కథ నచ్చింది. మీరు సీరియస్‌గా
ప్రచురిస్తున్న 'వో తారకభ' చాలా ఆసక్తికరంగా
ఉంది.

చల్లపల్లి గౌరీశంకర్, (అనకాపల్లి)

14.1.77 వ ఆంధ్ర పత్రిక వార పత్రిక
సంక్రాంతి ముఖ చిత్రం చాలా బాగుంది. 'వో తార
కభ', ముగదిక్కి, సీరియస్ చాలా బాగున్నాయి.
యొక్క పోతే వి.వి. రమణరావు గారి పద్మావతి విలాస
కథ చాలా బాగుంది. సినిమా వార్తలు శ్రీనివాస్ గారు
చాలా బాగా అందించారు. రామలక్ష్మిగారి జవా
బులు చాలా కరుకుగా ఉన్నాయి.

రవీంద్రభరతి, (ఆనంతపురము.)

ఉత్తరాలు

(4వ పేజీ తరువాయి)

వివాళ్లు కోరితే, అందాల హావిల్దార్లు జల్లు తూ
వారం ముందుగానే సంక్రాంతిని మాతో వంచుకోవా
లన్నట్లు అందమైన ముఖచిత్రంతో సాక్షాత్కరిం
చింది. సంక్రాంతి సంచిక ఆంధ్రపత్రిక వారపత్రిక.
చదవడానికి పెద్దవి కాకపోయినా-తప్పక చదివి
కోరి అన్నంత ఉత్సాహంతో పయనిస్తూ మంచి
'నీలిని' అందిస్తున్నాయి మా పత్రిక అందిస్తున్న
కథలు.

ముఖ్యంగా ఈ వారం (14.1.77) ప్రచురిత
పైన 'పట్టు బొమ్మ' కథ కాలవల్లిని అవమాన
పర్చుకునే వారికి చెప్పబట్టు. అయితే 'బియ్యే
చదివిన మోహాడి కొడుకులతో కూడా 'జూహా
భష మాట్లాడించి ఆ పాత్రకు కొంత 'ఏబ్బెట్టు
తన్నాన్ని ప్రసాదించారు రచయితగారు.
'స్పృష్టి' తెనుగు వారెక్కడ? అన్న కథలూ తెలుగు
సాహితీ క్షేత్రంలో మాత్రం ప్రయోగాలుగా భరించ
వచ్చు..

కె. మల్లేష్, (బెల్లంపల్లి.)

ఆంధ్రపత్రిక

ఆంధ్రుల అభిమాన పత్రిక ఆంధ్ర పత్రిక మన
రాజువా నిహైదాబాద్ నుంచి విజయవాడ నుంచి కూడా
ఇటీవల యెన్నో కొత్తశీర్షికలతో వెలువడుతున్నది

ఇందులో

ఆదివారం అనుబంధం

ప్రత్యేక సైజులో ప్రత్యేక ఆఫ్ సెట్ ముద్రణలో మహిళలకు, యువతరానికి
కుడా అధిక ప్రాతినిధ్య ప్రాధాన్యతలను యిస్తూ పాఠకులను అలరిస్తున్నది.

మా మారి సమస్య విద్యారంగం

శిర్షికలలో మీరు పాల్గొన్నప్పుడు మీరు మీ అభిప్రాయాలకు,
సామాజిక సమస్యలకు కూడా వేదికను పొందడమే గాక
"బహుమతు"లను కూడా పొందగలరు...

నేడే ఆంధ్రపత్రిక కొనండి...

లేదా

నేరుగా మానేజరు హైదరాబాద్ కు కాని, మానేజరు విజయవాడకు కాని
ప్రాసీ చందదారునిగా చేరండి. లేదా మీ ఊరి ఏజంటుద్వారా తెప్పించుకోండి.

చందా వివరాలు

చందా వివరాలు		హ్యూస్ ఏజంటుద్వారా - పోస్టుద్వారా	
విడి పత్రం ...	0-30 ...	ఒక నెల	9 00 ... 9-60
ఆదివారంకూడా		మూడు నెలలు	27 00 ... 28 80
వెం అంతే		ఆరు నెలలు	54 00 ... 57 60
		ఒక సంవత్సరం	108 00 .. 115-20

డా. పి.వి.కె. రావు, B.A., సెక్య. ప్యూబలిస్,

వైద్యవిద్యార్థి - వైద్యపర్య
వాస్తవమయిన నరముల బల
హీనత, అంగము విచ్ఛేదములు,
శిశుస్థిలములు, తుక్కువృద్ధులు,
చురుగ్గలులకు, మానసిక
వ్యాధులకు శాస్త్రీయ విశిష్ట,
వాస్తవమయిన విశిష్టములు.

రా వూ న్ డ్లి ని క్

టి. బి. రావు, తెనాలి. ఫోన్ : 700.

ప్రకటన

1977 తెలుగు సంవత్సరాది శుభసందర్భంగా
శ్రీ రాజావాణి సాహితీ నిలయం 'మాణిక్యదీపిక'
అను 100 పేజీల కథలసంపుటి ప్రచురించ దలిచి
నది. ఉత్సాహవంతులైన యువ రచయిలు శ్రీ
రఠనాంబ రచనలు అవ్వనింపబడుచున్నాయి.
స్వార్థ సేవలకు సొంత అక్షరముల కవరుతో
ఈ క్రింది చిరునామాకు రాయండి.
వై. రావు, శ్రీ రాజావాణి సాహితీ నిలయం,
మహబూబ్ నగర్ ప.ఓ. సంద్యం తాలూకా,
రెవెన్యూ జిల్లా.

40 సం. అనుభవం

నగరీ బీజము బుద్ధులు బీజములు
మొదలగు వ్యాధులకు అసెర్షన్
లేకుండా గృహిణిగా బాగుచేయుటకు
వివరములకు

రేలండ్ కాలేజీ ఆఫ్ న్యూరల్ మెడిసిన్

గాలిగూడ నయ బస్ డిపో ఎదుట,
బాలాజీలాడ్జింగ్స్ కన. ప్రాథావాన్-12.
ఆఫీస్ ఫోన్: 42870, ఘంటాఫోన్: 38544

పుస్తకములు

ఎంక్విరీ క్లెడు రు. 10, డ్రాయింగ్
ప్రింటింగ్ రు. 8, బ్రాన్సింగ్ రేడియో
క్లెడు రు. 5, పాల్ గ్రఫీ రు. 5, మెడికల్
సెక్యూర్ క్లెడు రు. 8, 88 బొమ్మలతో
సూ మెడికల్ రైట్ రు. 6, 350
ఎంట్రాన్సరీ డిక్టెన్రీ రు. 8, సబ్బు
తయారీ రు. 5, పైలెరింగు మరియు
కట్టింగు రు. 6, ఒక్కొక్కటి పోస్టేజీ
రు. 1-50.

VANDANA BOOKS,
(25) Aligarh.

అ వీ - ఇ వీ - అ న్ని

శి ఖ రా లు

కవితాసంపుటి. రచన: శ్రీ పోతుకూచి సాంబ
శివరావు. 64 పేజీలు, వెల 3 రూపాయలు.
ప్రతులకు: విశ్వసాహితీ, 208, మ్యాజోంగూడ
పికింద్రాబాదు.

సేదాద్ గుడ్డు ఎందుకు పరివ్రాజకుడైనాడు ?
అంగలములం డా. అంబేద్కర్, తెలుగు అను
వాదం. శ్రీ బి.రావు. తిరుపతి. 46 పేజీలు, వెల
రూపాయల పన్నెండు. ప్రతులకు డా. అంబేద్కర్ మెమో

రియల్ సొస్టేటి, 32, అంబేద్కర్ నగర్, హైదరా
బాదు-500267.

సాంబశివానంద ఎవారి

ఉత్పలమాల లతకం. రచన శ్రీ పోతుకూచిసాంబ
శివరావు, 20 పేజీలు, వెల 1 రూపాయి. ప్రతు
లకు: పోతుకూచి పబ్లిషింగ్, 208, మ్యాజోంగూ
డూడ, పికింద్రాబాదు-3.

వ్యాసవద్దం

వ్యాస సంపుటి. రచన: శ్రీనాథి అడవికోటలను
పావరతి. 132 పేజీలు, వెల రు. 6.50 ప్రతు
లకు: రచనాంబి పేర అపర్ణా పబ్లికేషన్స్, గాంధీ
నగరం, కాకినాడ-4.

భారతి

ప్రముఖ తెలుగు సాహిత్య మాస పత్రిక

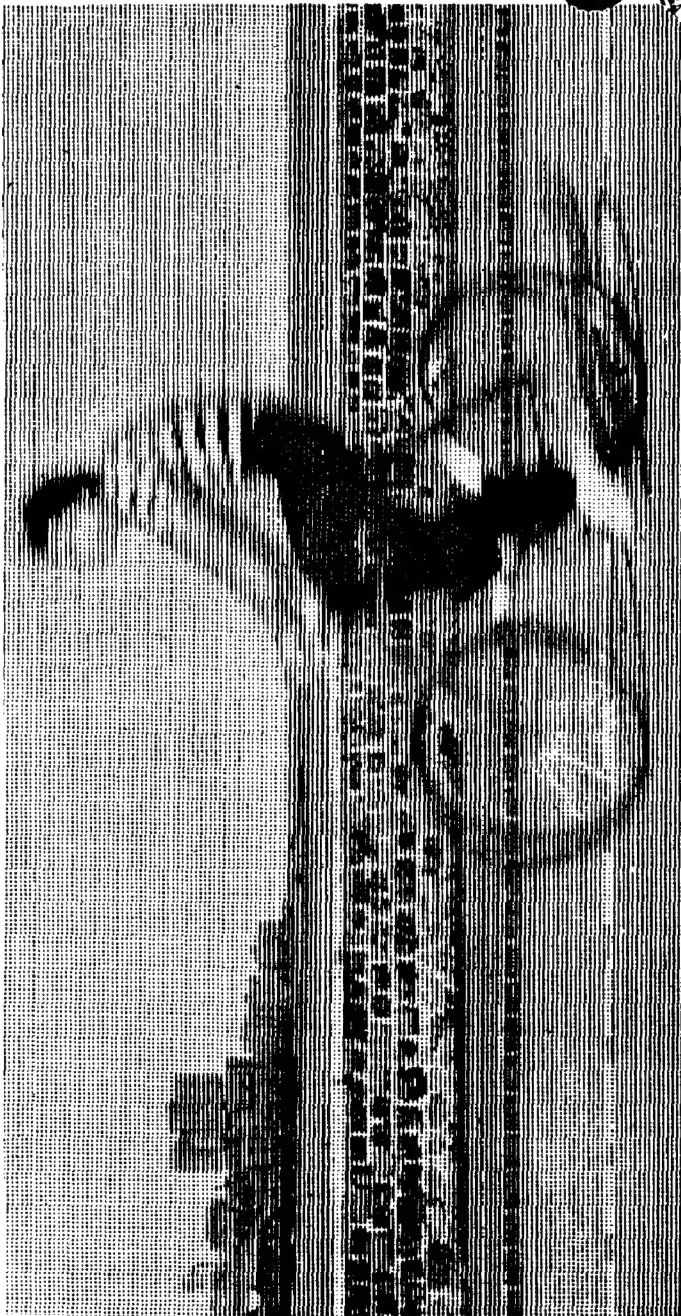
జనవరి 1977 సంచిక వెలువడింది

అమృత విలాసయోగము	—	శ్రీ సురభి మనోహరరావు
ప్రియయామిని	—	శ్రీ మేకా మన్మథరావు
ఖబర్దార్ కవిగారి కళింగ గంగు	—	శ్రీ జి. ఆర్. వర్మ
ఇంద్రకబ్జు	—	శ్రీ కె. కిశోర్ బాబు
		శ్రీ కె. ఆశోక్ బాబు
చందపాత్ర	—	కె. ఎస్వీ
క్రొత్త సీసాలు కొన్ని	—	శ్రీ గడియారం శేషభాగ్యం
తేవారం త్రయం కాలం	—	శ్రీ బి. జి. ఎం. స్వామి
తెలుగు మాస్టారు	—	శ్రీ ఇచ్చాపురపు రామచంద్రం
వర్షా సంధ్య	—	సాంధ్యశ్రీ
అ తాం క్షి	—	శ్రీ ముద్దేడు ప్రభాకరరావు
పునరుత్థానం	—	"ప్రత్యాప్తి"
సంధ్యారోచన	—	మో నా
కవిసించని క్రొత్త "మూనీ"....	—	శ్రీ వి. సంవత్కుమారారావు
మూడు కవితలు	—	వి. వి. క్
అఖరి లేఖ	—	విహారి & శాలివాహన
గీతప్రవాహం !	—	శ్రీ చంద్రిని సేధారెడ్డి
జైన రామాయణము కొన్ని విశేషాంశములు	—	శ్రీ ఏరూర సీతారామశర్మ
నా జీవితం	—	నాగార్జున శ్రీ
సంగీత సాహిత్యాల సంబంధం	—	శ్రీ వాడపల్లి లక్ష్మీనారాయణాచార్యులు
గ్రామీణ ఆర్థిక వ్యవస్థ: ఆర్థిక సంక్షోభము	—	శ్రీ యమ్మావేని నత్యమందరం
'హస్యమందిరం'లో వారి కవితావైశిష్ట్యము	—	శ్రీ శివరెంక ప్రసాదరావు
అంకా కలగారగంప	* (గౌరవ విమర్శలు)	

ఎడి ప్రతి వెల రు. 1-50

మేనేజరు,

అంధ్ర పత్రిక

**వాయివేగముతో సవారిచేయండి
ఆనందంగా విహరించండి.**

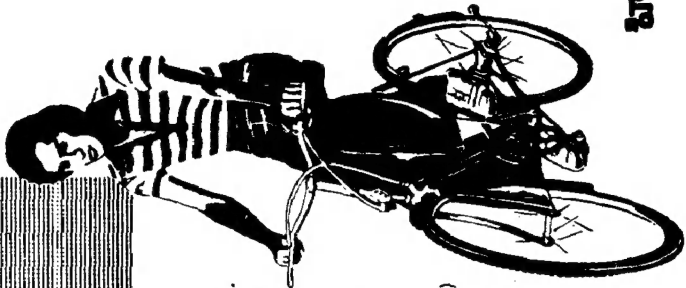
హింద్ స్పూడ్ కింగ్

భారతదేశంలో నిర్మితం. ప్రపంచమంతా చర్చితం.

బాగా ములాగా దూసుకుపోయే వేగము. తేలికైన, పలు విధమైన రంగులుగల హింద్ స్పీడ్ కింగ్, బహుశా బారతీయ వీధులపైన తిరిగే వాటిల్లో అతి వేగమైన సైకిల్. ప్రస్తుతం దీని ప్రత్యేకతలను గురించి ఒకసారి చూద్దాము.

- అంతమైన మెరుపు అరికమైన శ్రేణికి చెందిన
- ఇ.ఆర్.డబ్ల్యు. స్పీడ్ ఫ్రేమ్
- ప్రత్యేకముగా తయారుచేయబడిన, మెరిసే క్రోమియమ్ పూతగల హింద్ ల బార్
- సురక్షితముగా పరిశ్రమ చేయబడిన కేరిసెర్ బ్రేక్స్.
- 3-వేగముల పిష్టి కొరకు సదుపాయము (ఇష్టప్రకారము)

అరికమైన వేగము కొరకు ఉపయుక్తమైన పలువని బైల్లు మరియు లక్ష్మములు. దొంగతనమునకు ఒక ఏడాది ఉచిత టీమా. డిజిటల్ రేటు కాంట్రాక్ట్ మైన ప్రభుత్వానికి, హింద్ సైకిల్స్ మాత్రమే సరఫరా చేస్తాయి. రక్షణ కాపాడుకుంటున్న వారికి కాంటిన్ స్టోర్స్ ద్వారా కూడా మా సైకిల్స్ దొరుకుతాయి.

వీలన్నిటిలోనూ, ప్రతిబారిక సరిహద్దులాగ ఒక హింద్ సైకిల్ ఉంది. రంగురంగుల పాన్థిని ఎన్నుకోండి. హింద్ స్పీడ్ కింగ్ నిర్మించినది

హింద్ స్పీడ్ కింగ్
(కాశీ ప్రభుత్వ పరిశ్రమ)

(శ్రీకాకతీయ విక్టర్స్ (వరుసాత్))

నిల్లరజేవుళ్లు

దర్శకత్వం: టి.మాధవరావు
సంగీతం: కె.వి.మహదేవన్
కథ-మాటలు: దొరభి రంగాయ్య
భూయ: జి.వి.తర్కయోగానంద్
కళ: చంద్ర

CHANDRA

డిస్ట్రిబ్యూటర్స్:
తారకరామ • శ్రీతారకరామ • నవభారత్